

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 3^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ **«ΤΡΙΤΟΥ ΜΑΤΙΑ»**
ΤΕΥΧΟΣ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΜΑΪΟΣ 2014

Σχολικές αναμνήσεις.

Ενωμένη Ευρώπη φίλος ή εχθρός;

Της εφηβείας τα δεινά.
 Οι ηλικίες των 13-18 είναι οι πιο κρίσιμες για τη ζωή ενός ανθρώπου, είναι η λεγόμενη εφηβεία.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ:

- 1. e-TWINNING:
Φίλοι πέρα από τα σύνορα.
- 2. Εγνατία οδός : «Λόγου... χάριν»
- 3. Ενεργός Πολίτης και βιώσιμη πόλη
- 4. Νέοι δημοσιογράφοι για το Περιβάλλον
- 5. Ενεργός Πολίτης και Ανακύκλωση
- 6. Κοινωνική Δράση-Εθελοντισμός
- 7. Σχολική εφημερίδα
- 8. Στηρίζομαι στα πόδια μου- Διαμεσολάβηση
- 9. Θέατρο στο σχολείο
- 10. Κατασκευές από ανακυκλώσιμα υλικά

Ενδοσχολική βία

Τα σημερινά σχολεία αντιμετωπίζουν καθημερινά ένα σοβαρό πρόβλημα

Η συμβολή των Ελλήνων στις φυσικές επιστήμες.

Μαθηματικά, ιατρική, φυσική, χημεία, αστρονομία, επιστήμες που θεμελιώθηκαν από τους αρχαίους Έλληνες

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΔΟΣΗ:
30 ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ

Ηρώων 1 57013,
Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης
Τηλ. 2310-699639
mail@3gym-oraiok.thess.sch.gr

Υπεύθυνοι ύλης και πολιτιστικού προγράμματος:

Εμμανουηλίδου Τριάδα
Σλαβούδη Βασιλική

Υπεύθυνοι σχεδιασμού και υλοποίησης:

Ηλιάδου Μαρία
Σαμαρά Κατερίνα

Υπεύθυνος τίτλων άρθρων:

Κανταράς Δημήτρης

Συντακτική ομάδα:

Σκοτίδα Ζωή
Χατζηγιαννίδου Ανδρομάχη

Αρθρογράφοι:

Αναγνωστάκη Μαρία
Αναστασιάδης Γιώργος
Αφεντίδης Δημοσθένης
Γερασίμου Ελισάβετ
Γερασίμου Χρύσα
Γίδαρη Μαριαλένα
Εμμανουηλίδου Ελπιδοφόρα
Εμμανουηλίδου Τριάδα
Ζαφειρίδου Αντωνία
Ζάχου Ξένια
Ηλιάδου Αθανασία
Ηλιάδου Μαρία
Καλώνης Παύλος
Κανταράς Δημήτρης
Καπουσουζογλου Αγγελική
Κόκκαλη Ελένη
Κρίκη Φένια
Κουτσουρνά Ιφιγένεια
Λαδάς Αλέξανδρος
Λαζαρίδου Έρνα
Μαρκοπούλου Δάφνη
Μουζούρη Γαρυφαλλιά
Μουραμπετζής Γιώργος
Μπάρμπας Νίκος
Μπίσκα Λίτσα
Νικήτας Τσώρης
Νυμφοπούλου Μαρία
Παναγιωτοπούλου Μαρίνα
Παπαδοπούλου Τάνια
Πατακίδου Χριστίνα
Πίβατς Μάριο
Σαγρής Βασίλης
Σαμαρά Κατερίνα
Σκοτίδα Ζωή
Τομπάζης Ανέστης
Φραντζή Μαριάννα
Χαντακωμένου Μαρία
Χατζηιορδάνου Αρίστη
Χατζηγιαννίδης Δημήτρης
Χατζηγιαννίδου Ανδρομάχη

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Όταν η ομάδα της Σχολικής εφημερίδας μου ζήτησε να γράψω κάτι σκέφτηκα πως είναι τόσα πολλά αυτά που θέλω να πω για το σχολείο μας που δεν μπορούν να περιοριστούν σε ένα άρθρο. Νοιώθω ότι ασφυκτιούμε από την έλλειψη υποδομών, γιατί η ενέργεια της εκπαιδευτικής κοινότητας είναι πολύ μεγάλη. Είναι άδικο για τους μαθητές μας αν δούμε τις δράσεις(καταγράφονται στις σελίδες της εφημερίδας), τις συμμετοχές σε διαγωνισμούς και τις διακρίσεις τους. Είναι ανάγκη αυτή η περιοχή να αποκτήσει ένα σύγχρονο Σχολικό κτήριο. Η διάθεση και η ενεργή συμμετοχή τους μας κάνει υπερήφανους και μας ενδυναμώνει στο δύσκολο τοπίο της κρίσης που ζούμε. Αυτή η γενιά είναι η ελπίδα για το μέλλον του τόπου μας και δεν πρέπει να την απογοητεύσουμε. Για αυτό προσπαθούμε να δώσουμε ό,τι χρειάζεται με το να είμαστε αρωγοί στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, ώστε να προχωρήσουν στην εκπαιδευτική τους πορεία με επιτυχία κυρίως μέσα σε κλίμα αλληλοσεβασμού και κατανόησης. Μαζί με την εκπαιδευτική διαδικασία δίνουμε τις ευκαιρίες και τις πληροφορίες για τα προβλήματα της εποχής μέσα από τα προγράμματα καινοτόμων δράσεων. Δημιουργούνται αξίες σε θέματα Περιβάλλοντος, Κοινωνικής ευαισθησίας

και Εθελοντισμού. Σχεδόν όλοι οι μαθητές συμμετέχουν στα 10 προγράμματα που υλοποιούνται στο σχολείο τη φετινή χρονιά με τη βοήθεια όλων των καθηγητών. Φτάνει στο τέλος μια εποικοδομητική χρονιά. Τα αποτελέσματα ξεπέρασαν τους στόχους που είχαμε θέσει στην αρχή, γεγονός που οφείλεται στη συνεργασία όλων των μελών της κοινότητας του σχολείου. Πετύχαμε πολλά χωρίς τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους, στηριζόμενοι στο μεράκι όλων και στη βοήθεια του Συλλόγου γονέων & Κηδεμόνων, τους οποίους ευχαριστώ,. Η παρακαταθήκη αυτή δημιουργεί ακόμη μεγαλύτερες υποχρεώσεις σε όλους μας για την επόμενη χρονιά, αλλά με τη θέληση των μαθητών του σχολείου μαζί με την κοινωνική και επαγγελματική συνείδηση των εκπαιδευτικών θα πετύχουμε. Ευχαριστώ τους μαθητές της Γ΄τάξης για την καλή συνεργασία που είχαμε και τους εύχομαι καλή επιτυχία στη ζωή τους. Ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους για τη βοήθειά τους στη λειτουργία του σχολείου. Ευχαριστώ τον πολύτιμο συνεργάτη μου και υποδιευθυντή του σχολείου, Νίκο Νταμπαλή.

Θανάσης Καρύδης,
Δ/ντης 3^{ου} Γυμνασίου Ωραιόκαστρου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή	σελ. 2	Καρέ του 3	σελ. 16
Δ.Ε.Θ (Διάφορα Εφηβικά Θέματα)	σελ. 3	Φιλία και νέα αρχή	σελ. 17
Μας πνίγει το παράπνο	σελ. 4	Σήμερα και τότε!	σελ. 18
Και αν... ήσουν εσύ;;	σελ. 5	Όχι άλλο κάρβουνο	σελ. 19
Μπουγάτσα, Μαστίχα και Ευρωκοινοβούλιο ...σελ. 6		Δικαίωμα στη ζωή για όλους	σελ. 20
Στο... μπλέντερ	σελ.7	Λογοτεχνικές απόπειρες	σελ. 21
Στη δράση κολλάει το σίδηρο	σελ. 8-11	Κόκκινο Χαλί	σελ. 22
Τι θέλω να θυμάμαι, τι θέλω να ξεχάσω ...σελ. 12-14		Στη σελίδα 80	σελ. 23
Στη Γ΄ με αγάπη	σελ. 15		

Η μουσική ομορφαίνει τη ζωή - Η μουσική εξημερώνει (Πολύβιος)

Πολλές φορές βλέπετε κάποια παιδιά να ρωτάνε γιατί να μάθουν κάποιο μουσικό όργανο. Άλλοτε πάλι ενώ έχουν ξεκινήσει να μαθαίνουν κάποιο, θέλουν να το σταματήσουν και δεν ξέρουν και τα ίδια να απαντήσουν το γιατί. Παρόλο που η εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου χρειάζεται πολύ σκληρή δουλειά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το να παίζει κανείς ένα μουσικό όργανο είναι διασκεδάση. Μόλις μάθετε να παίζετε λίγο καλύτερα, θα προκύψουν ευκαιρίες για να μοιραστείτε αυτά που μάθατε πρόσφατα με την οικογένεια και τους φίλους σας. Ποιος ξέρει, μπορεί ακόμα και να παίξετε επαγγελματικά στο μέλλον. Υπάρχουν μέρες που είσαστε τόσο αγχωμένοι και θέλετε απλώς να κάνετε ένα διάλειμμα από την καθημερινότητα. Έχετε ποτέ παρατηρήσει πως όταν ακούτε απαλή, χαλαρωτική μουσική, αισθάνεστε πιο ήρεμοι; Παίζοντας ένα μουσικό όργανο μπορείτε να αισθανθείτε ακόμα πιο χαλαροί και να ηρεμήσετε το μυαλό σας. Η μουσική είναι μία από τις απλές χαρές της ζωής. Επιπλέον, κάτι το οποίο κατέχουν καλά οι μουσικοί και μπορούν να το μεταδώσουν είναι η πειθαρχία. Πρέπει να είναι πειθαρχημένοι, ώστε να μάθουν να παίζουν καλά ένα μουσικό όργανο, ορίζοντας ακόμα και την ώρα που θα πρέπει να εξασκούνται καθημερινά και συνεχώς να αυξάνουν τον χρόνο εξάσκησης. Εάν είστε αρχάριοι μαθητές στην προσπάθειά σας να παίξετε ένα κομμάτι ενδεχομένως και να απογοητευτείτε. Αλλά μόλις το μάθετε, η ικανοποίηση που θα νιώσετε είναι ανεκτίμητη. Δεν πειράζει αν είναι ένα απλό κομμάτι, πιστέψτε με, δεν θα ξεχάσετε ποτέ το πρώτο κομμάτι που μάθατε. Το να παίζετε ένα μουσικό όργανο, σας ανοίγει μπροστά σας πλήθος δρόμων και δυνατοτήτων, που κάνουν αναμφισβήτητη τη ζωή σας πιο όμορφη κι ενδιαφέρουσα.

Αλέξης Λαδάς

Της εφηβείας τα «δεινά»

Οι ηλικίες των 13-18 είναι οι πιο κρίσιμες για τη ζωή ενός ανθρώπου, είναι η λεγόμενη εφηβεία, το στάδιο που από παιδί γίνεται έφηβος και από έφηβος ενήλικας. Εμείς οι έφηβοι ασχολούμαστε με πολλά πράγματα και βρισκόμαστε διαρκώς κάτω από την πίεση της αξιολόγησης, διαγωνίσματα, φροντιστήρια ξένων γλωσσών και άλλες πολλές δραστηριότητες που απαιτούν υψηλές επιδόσεις. Πέρα από την πίεση που δεχόμαστε, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με το οικογενειακό μας περιβάλλον, αφού και οι γονείς μας έχουν απαιτήσεις από εμάς για την καλύτερη απόδοση. Οι έφηβοι ερχόμαστε αντιμέτωποι με τους γονείς μας διότι πολλές φορές έχουμε την ανάγκη να νιώσουμε ελεύθεροι και ανεξάρτητοι. Εκεί είναι που συνειδητοποιείς ότι θα εξαρτάσαι από αυτούς για πολύ καιρό ακόμα. Ερχόμαστε σε σύγκρουση μαζί τους είτε για άπλα καθημερινά προβλήματα είτε για κάποιο προσωπικό μας πρόβλημα, ακούμε την γνώμη τους πολλές φορές αρνητική και εκεί ξεσπάμε λόγω της ορμής μας για δίκαιο και άδικο σαν έφηβοι. Οι μονοί άνθρωποι γύρω μας που πιθανόν εμείς αισθανόμαστε ότι μας καταλαβαίνουν είναι οι φίλοι μας, κολλητός/ή, και γενικότερα άτομα της ίδιας ηλικίας, μπορεί και μεγαλύτερα κατά 2-3 χρόνια. Μπορούμε να μιλήσουμε άνετα χωρίς να προσέχουμε λεξιλόγιο και κινήσεις του σώματος (χειρονομίες), ενώ πλέον δεν υπάρχει ανησυχία για τις εντυπώσεις που μπορεί να δημιουργήσουμε. Απλά είμαστε ο εαυτός μας μπροστά σε αυτούς. Πολλές φορές έχουμε ακούσει εφήβους να λένε ότι έχουν «πέσει σε κατάθλιψη» λόγω κάποιας ερωτικής απογοήτευσης. Η έλξη για το άλλο φύλο πλέον είναι αρκετά έντονη και ίσως η πιο σημαντική για την ηλικία μας. Δημιουργούμε σχέσεις που μας προκαλούν αγωνία και ευθύνη. Η συμπεριφορά μας ως έφηβοι πέρα από την κοινή λογική επηρεάζεται και από τις ορμόνες. Προβληματιζόμαστε αλλά και αναστατώνομαστε για τις παράξενες διαθέσεις μας και τα ανεξήγητα σκαμπανεβάσματα μεταξύ θλίψης και χαράς. Αυτό μας ανησυχεί πολλές φορές προκαλώντας μας άγχος και αμφιβολία για το ίδιο μας το σώμα. Καθώς μεγαλώνουμε, μεγάλη σημασία έχει για εμάς η εξωτερική μας εμφάνιση, το πώς θα δείχνουμε στους άλλους και τι εικόνα θα σχηματίσουν. Ανησυχούμε για τα μαλλιά μας, τα ρούχα μας, το πρόσωπο και γενικά το σώμα μας, σχηματίζοντας πολλές φορές έτσι μια απογοητευτική άποψη για τον εαυτό μας. Όλα αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μας οδηγούν στο να μιλήσουμε τον ίδιο μας τον εαυτό. Θλίψη, θυμός, οργή, νέυρα, απογοήτευση, απόγνωση, μοναξιά και αλλά πολλά είναι αυτά που νιώθουμε. Μέσα μας γίνεται ένας εμφύλιος πόλεμος, που δεν λείει να σταματήσει. Πολλές φορές όμως δεν μένουμε μόνο σε αυτά. Η οργή, ο θυμός και ο πόνος είναι ανεξέλεγκτα συναισθήματα με αποτέλεσμα πολλά παιδιά να κάνουν κακό στον εαυτό μας. Βρίσκουμε εναλλακτικούς τρόπους διαφυγής το σιγάρο, το χαράκωμα, τα ναρκωτικά και το αλκοόλ. Για αυτό έχουμε να πούμε, και εμείς οι ίδιες σαν έφηβοι στο κάθε παιδί που εκεί έξω νιώθει μόνο του και αντιμετωπίζει κάποια προβλήματα "ΣΗΚΩΣΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΚΑΙ ΖΗΣΕ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΑ ΔΙΚΕ ΜΟΥ!"

Κατερίνα Σαμαρά, Μαρία Ηλιάδου

deep
STREETWEAR
Λ. Δημοκρατίας 29, Οραϊόαστρο - Τηλ.: 2310 808068

ΠΑΡΑΔΟΣΗ
Μάρκετ
Φρούτων & Λαχανικών
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
Μακεδονικού Αγώνα 1
τηλ: 2310 695 326
Υψ. καταστήματος
Μεγάλα Αρτοποια

σαραλίδης
ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ
Χ. Σαραλίδης
ΟΠΤΙΚΟΣ
Λ. Δημοκρατίας 25 • Οραϊόαστρο Τ/Τ 2314 018460

Ένα φρούτο την ημέρα... τα λίπη κάνει πέρα

Η διατροφή παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή του ανθρώπου από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα. Ιδιαίτερα ο άνθρωπος στην εφηβική του ηλικία πρέπει να τρώει υγιεινά γιατί το σώμα του αναπτύσσεται. Ο έφηβος παίρνει ενέργεια και θρεπτικά συστατικά μέσω της σωστής διατροφής, τα οποία του είναι απαραίτητα για την πνευματική και τη σωματική του ανάπτυξη. Επίσης, ο έφηβος με αυτό τον τρόπο προλαμβάνει παθολογικές καταστάσεις που θα εμφανίζονταν κατά την ενήλικη ζωή του, όπως οστεοπόρωση, υπέρταση, καρδιαγγειακά νοσήματα, καρκινογένεση, παχυσαρκία. Παρόλο που η διατροφή είναι αρκετά σημαντική στη ζωή του εφήβου, ο έφηβος δεν τρέφεται υγιεινά, με αποτέλεσμα να μην παίρνει όλα τα θρεπτικά συστατικά. Επιπλέον, οι περισσότεροι δεν τρώνε πρωινό που είναι το σημαντικότερο γεύμα της ημέρας. Ο λόγος είναι ότι με το πρωινό ο νέος παίρνει ενέργεια την οποία καταναλώνει καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και του δίνει δυνάμεις για τα σχολικά μαθήματα και τις δραστηριότητές του. Οι περισσότεροι νέοι προτιμούν το έτοιμο φαγητό (fast food), πολλά κορίτσια ακολουθούν «επικίνδυνες» δίαιτες και τα αγόρια χρησιμοποιούν επικίνδυνα συμπληρώματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η διατροφή τους να είναι ανεπαρκής σε σίδηρο, ασβέστιο και φυτικές ίνες. Έτσι, κατά την εφηβεία ο άνθρωπος θα πρέπει να μην παραλείπει τα τρία βασικά γεύματα, το πρωινό που είναι το σημαντικότερο γεύμα της ημέρας, να μην καταναλώνει μεταξύ των γευμάτων πρόχειρες τροφές, οι οποίες περιέχουν αρκετό λίπος, αλάτι και κενές θερμίδες. Πρέπει να τρώνε λιγότερα λίπη και ζάχαρη, να καταναλώνουν περισσότερες τροφές πλούσιες σε φυτικές ίνες, άφθονα φρούτα και λαχανικά, να καταναλώνουν ποικιλία τροφών καθημερινά. Επίσης να διατηρούν το σωματικό τους βάρος σε φυσιολογικά επίπεδα. Να πίνουν δύο λίτρα νερό, να αποφεύγουν τα οισιοπνευματώδη ποτά, να αποφεύγουν την υπερκατανάλωση γλυκών, αναψυκτικών και τη μεγάλη ποσότητα αλατιού και τέλος να ασκούνται καθημερινά. Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω συμπεραίνουμε πως οι έφηβοι εάν τρέφονται σωστά, θα έχουν ένα ισορροπημένο τρόπο ζωής και τέλος θα εξασφαλίσουν την υγεία τους για το μέλλον και τη μακροζωία τους.

Αντωνία Ζαφειρίδου - Ελένη Κόκκαλη

ΠΑΛΑΤΑΚΙ
Πακέτο - Βασανισιά
Κορυμναί Ζάκκ Αλεξία • Κερασιόπου Μιλέν
Β. Ευρυτανίας 27 • Οραϊόαστρο • τηλ. 2310 698.917 • fax. 2310 697.425
Οραϊόαστρο • email: palataki@gmail.com

BUGATTI
ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΝΔΥΣΗ
Λεωφ. Δημοκρατίας 30 - Οραϊόαστρο - Θεσσαλονίκης
τηλ.: (0030) 2310 809170

Καβασιού 23Α
2310020666
8 EIGHT
INTERNET CAFE

Τα χρόνια που κατοικώ στο Ωραιόκαστρο είναι σχετικά λιγότερα από άλλα άτομα της ίδια ηλικίας. Αυτό όμως δεν με εμποδίζει να διαπιστώσω τα τυχόν μειονεκτήματα που υπάρχουν στην πολιτεία μας. Αρχικά το πλέον γνωστό θέμα είναι τα αδέσποτα που όχι μόνο κυκλοφορούν αλλά πολλές φορές μας επιτίθενται κιόλας. Και έχω φτάσει στο σημείο να εξιστορώ την δικιά μου εμπειρία με ένα σκυλί που μου επιτέθηκε. Αν ως δήμος δεν είναι εύκολο να δημιουργήσουμε ένα χώρο για να τα φιλοξενήσουμε, τουλάχιστον θα μπορούσε να γίνει κάποια στείρωση ώστε να μην πληθαίνουν. Δεύτερον το θέμα των αυτοκινήτων. Καταρχήν οι οδηγοί οφείλουν να είναι πιο προσεκτικοί αλλά είναι ανάγκη να γίνουν κυκλοφοριακές παρεμβάσεις, ειδικότερα στους δρόμους έξω από τα σχολεία.

Μαρία Ηλιάδου

Τα παιδιά περνάν σχεδόν το ένα τέταρτο της μέρας τους στο σχολείο. Έτσι οι περισσότεροι το φροντίζουν και το προσέχουν σαν να είναι το δεύτερό τους σπίτι. Ωστόσο συχνά καλούνται να αντιμετωπίσουν διάφορους κινδύνους αλλά και προβλήματα άλλοτε κατά την προέλευσή τους και άλλοτε κατά την αναχώρησή τους από τον χώρο του σχολείου. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα είναι πως πολλές φορές τα παιδιά φοβούνται τα αδέσποτα σκυλιά που περιφέρονται ελεύθερα γύρω από τον χώρο του σχολείου. Κάποια από αυτά ασφαλώς και είναι φιλικά αναζητώντας απλώς ένα χάδι από τους μαθητές ή λίγο φαγητό για να επιβιώσουν. Αντίθετα μερικές φορές η συμπεριφορά τους γίνεται επιθετική και απειλητική με αποτέλεσμα τα παιδιά να φοβούνται από την παρουσία τους. Επίσης ένας ακόμη παράγοντας που επιδεινώνει αυτή την στάση, είναι το φαινόμενο της λύσσας που παρατηρήθηκε σε ανησυχητικό βαθμό στη περιοχή του Ωραιοκάστρου. Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές είναι εκείνο των στενών πεζοδρομίων. Τα πεζοδρόμια όχι μόνο δεν είναι αρκετά μεγάλα ώστε να περπατούν σε αυτά τα παιδιά για να μην εκτίθενται στον κίνδυνο της απρόσεκτης οδήγησης, της υπερβολικής ταχύτητας και των πολλών αυτοκινήτων, αλλά ακόμη και οι κάδοι και τα σκορπισμένα απορρίμματα που συναντώνται μερικές φορές τα κάνουν ακόμη πιο στενά. Εν κατακλείδι θεωρώ πως εάν γίνουν προσπάθειες από όλους ακόμη και από τον δήμο τότε το σχολείο μας θα ομορφύνει ακόμη περισσότερο και οι μαθητές θα ξανακερδίσουν την ξενοιασιά τους αφού θα έρχονται στο σχολείο χωρίς να αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα.

Μαριάννα Φραντζή, Χριστίνα Πατακίδου

Ως δημότες Ωραιοκάστρου είναι φυσικό να κυκλοφορούμε συχνά στους δρόμους είτε ως πεζοί, είτε ως οδηγοί. Υπάρχουν όμως μερικά προβλήματα που κάνουν την μετακίνηση και την βόλτα δύσκολη. Κάποια από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πεζοί είναι τα μικρά ή και ανύπαρκτα πολλές φορές πεζοδρόμια. Εξαιτίας αυτού πολλές φορές αναγκάζομαστε να περπατάμε στην άκρη του δρόμου με κίνδυνο να μας χτυπήσουν τα αυτοκίνητα που περνούν από εκεί. Ειδικά για τους ηλικιωμένους ανθρώπους και για τις γυναίκες που κυκλοφορούν με τα παιδιά τους στα καρότσια είναι πολύ δύσκολο να κυκλοφορήσουν, γιατί στα λιγοστά πεζοδρόμια που υπάρχουν είναι τοποθετημένες κολώνες, κάδοι και άλλα πράγματα που εμποδίζουν την μετακίνησή τους. Ακόμη ένα σημαντικό πρόβλημα του δήμου μας είναι τα υπερβολικά πολλά αδέσποτα σκυλιά που κυκλοφορούν στους δρόμους. Κάποια ίσως να είναι φιλικά, αλλά υπάρχουν και άλλα που εκτός από θόρυβο δημιουργούν και φόβο στους δημότες. Αυτά τα σκυλιά είναι επικίνδυνα διότι δεν έχουν εμβολιαστεί και μπορούν να δαγκώσουν και να τραυματίσουν σοβαρά τόσο τους ενήλικες που βγαίνουν έξω όσο και τα μικρά παιδιά που γυρνάν από τα σχολεία τους το μεσημέρι. Ένα συνηθισμένο και σε άλλες περιοχές φαινόμενο είναι αυτό της έλλειψης σεβασμού των οδηγών προς τους πεζούς. Εκτός από το γεγονός ότι οι δρόμοι είναι μικροί και απότομοι, οι οδηγοί οδηγούν με αυξημένη ταχύτητα και πολλές φορές επικίνδυνα. Επίσης οι οδηγοί σε κάποια περίπτωση δεν σταματούν στη διάβαση όταν δουν έναν πεζό που θέλει να περάσει και πολλές φορές ακόμα φέρνεται άσεμνα, χρησιμοποιώντας υβριστικές λέξεις σε άτομα όπως οι ηλικιωμένοι που δεν έχουν τη δυνατότητα να περνούν τους δρόμους σχετικά γρήγορα.

Μαριάννα Φραντζή

ΜΕΤΑΞΥ ΟΔΗΓΩΝ ΚΑΙ ΠΕΖΩΝ

Ως χώρα έχουμε την πρωτιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση στα τροχαία ατυχήματα. Κάθε μήνα περίπου 200 οικογένειες έρχονται αντιμέτωπες με μια πραγματικότητα, που όλους εμάς μας τρομάζει, μόνο όταν δημοσιεύονται οι στατιστικές θανάτων και ανάπηρων. Η πολιτεία πέρα από τη νομοθεσία και τις ποινές που εφαρμόζονται κατά περιόδους, τώρα έχει την υποχρέωση να σώσει όσες περισσότερες ζωές μπορεί. Και ο τρόπος είναι ένας: Να διδάξει τους κανόνες οδικής ασφάλειας. Ο γονιός, ο δάσκαλος, ο συμπολίτης μας, όλοι, θα πρέπει να παρέχουμε παιδεία στους μικρούς μας φίλους. Εμείς να αναθεωρήσουμε σοβαρά τη συμπεριφορά μας στο τρόπο οδήγησης. Θα πρέπει όλοι να πιέζουμε θεσμούς και τοπικούς φορείς για τη διαμόρφωση ασφαλών συνθηκών διέλευσης πεζών και οχημάτων έχοντας έτσι όσο το δυνατόν μια αρμονική συνύπαρξη. Οι κανόνες συμπεριφοράς σε οποιοδήποτε κομμάτι της ζωής μας δεν πρέπει να θεωρούνται περιορισμός των ατομικών ελευθεριών αλλά αναγκαιότητα για τη διατήρησή τους. Τακτικός τεχνικός έλεγχος. Πέρα της νομοθεσίας για περιοδικό έλεγχο ΚΤΕΟ υποχρέωση κάθε οδηγού είναι να ελέγχει το όχημα του τουλάχιστον κάθε 6 μήνες σε εξειδικευμένα συνεργεία ή ΚΤΕΟ. Έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν δείξει, ότι η καθιέρωση ενός ουσιαστικού τεχνικού ελέγχου θα μπορούσε να περιορίσει τον αριθμό ατυχημάτων έως και 15% κάθε χρόνο. Και αυτό γιατί τα ατυχήματα που οφείλονται σε τεχνικά προβλήματα είναι τα βαρύτερα. Εκτιμάται βέβαια πως θα υπάρχει μείωση των θανάτων κατά 10%, που για τα ελληνικά δεδομένα, θα σημαίνει έτσι απλά 200 ζωές λιγότερες στο βωμό της ασφάλτου. Ο κ. Μανουσάκης είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός οχημάτων και εισηγητής σε κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης για θέματα οδικής ασφάλειας και ασφάλειας/ υγιεινής εργαζομένων.

Δάκης Μανουσάκης, πρόεδρος του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων.

Ένα μεσημέρι στο Παλαιόκαστρο... Ένα ασημί αυτοκίνητο είναι σταματημένο εδώ και 10 λεπτά, στο απέναντι πεζοδρόμιο. Ξεχωρίζει ιδιαίτερα από τα άλλα αυτοκίνητα (που μπλοκάρουν τα πεζοδρόμια σε αυτή την συνοικία), μιας και είναι το μοναδικό που έχει τέτοιο χρώμα. Λίγο πιο εκεί να σου ένας ηλικιωμένος άνθρωπος πάνω στο αναπηρικό του καροτσάκι, προσπαθεί να ανεβεί στο πεζοδρόμιο από το πλατύσκαλο. Πώς όμως; Είναι ανώφελο και επικίνδυνο και όλες οι ράμπες εξακολουθούν να είναι κλεισμένες από μεγάλα αυτοκίνητα. Δεν έχει λοιπόν άλλη επιλογή και αναγκάζεται να προχωρήσει από την άκρη στον δρόμο. Η ματιά μου είναι συνεχώς καρφωμένη επάνω του, ώσπου χάνεται στην στροφή (πίσω από το σχολείο). Αποφασίζω να συνεχίσω τον δρόμο μου για το σπίτι-μόλις σχολάσαμε-όταν πέφτω επάνω στον απρόβλεπτο Μπρούνο. Πηδάει τριγύρω μου λες και είμαι γαϊτανάκι. Δείχνει πολύ χαρούμενος που με βλέπει. «Σίγουρα θα με ακολουθήσει», σκέφτομαι. Τον προσπερνάω και αρχίζω να περπατάω με βιάση κάνοντας μανούβρες αποφυγής. Δεν έχω χρόνο για νάζια και σκυλίσια παιχνίδια. Παρ' όλα αυτά ο σκύλος δεν πτοείται εύκολα και να σου πάλι ξεπετάγεται εμπρός μου, κουνώντας την ουρά του. Επιζητά απεγνωσμένα την προσοχή μου. Δεν είναι όμως ο μόνος... από την στιγμή που σχολάσαμε όλα τα σκυλιά της περιοχής, ξεφύτρωσαν από το πουθενά και θέλουν την παρέα μας. Και καλά θα ήταν να θέλαν όλοι μόνο αυτό. Ποιος μπορεί να μου το σιγουρέψει; «Ας είμαι καλύτερα προσεκτική», σκέφτομαι αφού τις προάλλες έμαθα για έναν συμμαθητή του αδελφού μου που βρέθηκε στο νοσοκομείο εξαιτίας ενός που τον δάγκωσε. Κοντεύω να φτάσω σπίτι και περνάω από την παιδική χαρά. Παιδικές φωνούλες χαρούμενες στον αέρα πλανιούνται. Ο μικρός μπόμπιρας τραβάει με σιγουριά την φούστα της αδελφής του και φωνάζει: «Εκεί, εκεί σου λέω! Βάλε με, αλλιώς θα το πω στη μαμά!»! Πόσο ανέμελοι φαίνονται όμως εγώ βλέπω τον πυλώνα πάνω από τα κεφάλια τους. «Ελπίζω να μην λειτουργεί», σκέφτηκα. Προβληματισμένη και με αυτές τις σκέψεις, αναρωτιόμουν πως θα μπορούσε γίνει καλύτερη η γειτονιά μας. «Που θα μπορούσα άραγε να απευθυνθώ»; Φτάνοντας στο σπίτι μου πήρα την μεγάλη απόφαση. Να μοιραστώ τους προβληματισμούς μου με τους υπεύθυνους της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ήρθε η ώρα... ο δήμος του Ωραιοκάστρου, να σκύψει στις ανάγκες των ανθρώπων για ένα καλύτερο αύριο!

Ελισάβετ Γερασίμου

Είμαι μια 15χρονη μαθήτρια του 3ου Γυμνασίου Ωραιοκάστρου και με αυτό το κείμενο θα ήθελα να γνωστοποιήσω κάποια θέματα που με δυσαρεστούν και με ενοχλούν στον δήμο μας. Το κυριότερο έχει να κάνει με την κυκλοφορία των εφήβων ως πεζών και των κινδύνων που αντιμετωπίζουμε. Ένα από αυτά που με απασχολούν, λοιπόν, είναι η κυκλοφορία μου στους δρόμους του δήμου, τόσο τα πρωινά για το σχολείο, όσο και για τις απογευματινές μου βόλτες. Πρώτον δεν υπάρχουν παντού πεζοδρόμια και όπου υπάρχουν είτε είναι πολύ στενά είτε έχουν καταληφθεί από παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Έπειτα στο δρόμο μου προς το σχολείο, όπως και σε πολλά μέρη του Παλαιοκάστρου και Ωραιοκάστρου, υπάρχουν μεγάλες διασταυρώσεις. Υπάρχουν, βέβαια, διαβάσεις αυτό όμως δεν σημαίνει πως όλοι οι οδηγοί σταματάνε. Καμιά φορά κι εμείς ή κάποιο παιδί μικρότερης ηλικίας, δεν ξέρουμε πού να πρωτοκοιτάξουμε, επομένως δεν είναι μόνο φταιξιμο των οδηγών. Ωστόσο, καλό θα ήταν να υπάρχει κάποιος τροχονόμος, ιδίως τις ώρες που πηγαίνουμε και φεύγουμε από το σχολείο και υπάρχει κίνηση. Ένα δεύτερο θέμα που με προβληματίζει είναι τα αδέσποτα, ο αριθμός των οποίων τον τελευταίο καιρό έχει αυξηθεί αισθητά. Γεγονός είναι ότι δεν μπορείς να κυκλοφορείς με ένα σάντουιτς στο χέρι, καθώς θα έχεις αποκτήσει μια σειρά από ακολούθους. Αυτό όμως δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα που δημιουργούν. Σε συνδυασμό με την υπερχειλίση των κάδων απορριμμάτων, η περιέργεια ή η ανάγκη των σκυλιών να βρουν τροφή τα οδηγεί στο να ανοίγουν τις σακούλες και να διασκορπίζουν το περιεχόμενό τους στους δρόμους. Τέλος, κάτι άλλο που εμφανίστηκε τον τελευταίο χρόνο είναι η λύσσα, αλλά και άλλες ασθένειες που μπορούν να μεταδώσουν τα σκυλιά στους ανθρώπους. Ένα ακόμη θέμα που έχω να αναφέρω έχει σχέση με μία αγαπημένη δραστηριότητα των παιδιών, την ποδηλασία. Πολλά παιδιά, κυρίως αγόρια, κυκλοφορούν με ποδήλατα, χωρίς όμως πολλή ασφάλεια. Εκτός από το ότι δεν φορούν κράνος που έχει να κάνει με τους ίδιους, δεν υπάρχουν καθόλου ποδηλατοδρόμοι στην περιοχή μας. Το γεγονός αυτό καθιστά την δραστηριότητα των νέων επικίνδυνη. Κλείνοντας, δεν είναι αυτά τα μοναδικά προβλήματα που υπάρχουν στον τόπο μου. Αποτελούν όμως κάποια από τα πιο σημαντικά και θα ήθελα να βρεθεί λύση.

Ανδρομάχη Χατζηγιαννίδου

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
Ματσούκης
Εκλεκτά Ελληνικά Κρέατα
Παράδοση και στο σπίτι...
Λεωφ. Δημοκρατίας 53 (έναντι ταχυδρομείου) Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης
Τηλ. & fax.: 2310 695 568 • κιν.: 6947 26 42 26

ΔΕΡΜΑ
Μεταξάνια - Αξενούρα
Κορινθίων & Βασ. Κων/νου 20 Τηλ.: 2310 694060
Ωραιόκαστρο - Θεσσαλονίκη

Tacho service
ΥΙΟΥ Γ. ΧΑΣΑΠΗ ο.ε.
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΙ - ΚΕΝΤΡΑ - ΒΟΛΕΤΣ - ΔΙΑΦΗΜΑΤΙΣΤΙΚΕΣ
ΤΗΛ.: 2310 77.88.70 - 2310 77.88.58 - FAX: 2310 75.88.11
www.tachoservice.gr info@tachoservice.gr

Ενδοσχολική βία

Τα σημερινά σχολεία αντιμετωπίζουν καθημερινά πολλά και σοβαρά προβλήματα, ένα όμως από τα χειρότερα είναι η ενδοσχολική βία. Ένας στους έξι μαθητές δηλώνει ότι έχει υποστεί κάποια μορφή σωματικής ή λεκτικής βίας, ωστόσο, όπως λένε οι ειδικοί, το φαινόμενο μπορεί να είναι πιο εκτεταμένο καθώς οι περισσότεροι μαθητές φοβούνται να μιλήσουν στους καθηγητές, την οικογένεια τους ή οποιονδήποτε άλλο μπορεί να τους βοηθήσει. Σήμερα κάθε παιδί έχει βιώσει έστω και στο ελάχιστο κάποια μορφή βίας είτε αυτή είναι σωματική είτε λεκτική. Η πιο συχνή από τις μορφές βίας είναι η λεκτική. Για τους θύτες είναι λιγότερο επώδυνη αλλά για τα θύματα είναι ίσως και η χειρότερη. Οι θύτες το μόνο που θα κάνουν είναι να πουν απλά μια άσχημη λέξη. Τα θύματα όμως εισπράττουν αλλιώς αυτή τη συμπεριφορά. Η μία αυτή άσχημη λέξη μπορεί να κοστίζει το χαμόγελο ενός παιδιού. Έτσι λοιπόν όταν το θύμα ακούει τους ίδιους χαρακτηρισμούς κάθε μέρα από συμμαθητές του αποκατά λανθασμένη άποψη για τον εαυτό του. Δεν μαθαίνει πώς να αγαπά αυτό που είναι αλλά πιστεύει γι' αυτόν όσα ακούει να του λένε καθημερινά. Κλείνεται στον εαυτό του. Δεν έχει που να απευθυνθεί. Σταματά να έχει καλές σχέσεις ακόμα και με την οικογένεια του. Αποκτά σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα και ανασφάλειες. Φτάνει στο σημείο να θεωρεί τον εαυτό του άχρηστο και ανίκανο. Υπάρχουν παιδιά σε διάφορες ηλικίες που έχουν φτάσει στο σημείο να αποφασίζουν να βάλουν τέλος στη ζωή τους μόνο και μόνο επειδή κάποιος αποφάσισε να πει αυτές τις λέξεις. Εσύ μπορείς να το σταματήσεις. Βοήθα όσους πιστεύεις πως έχουν ανάγκη να μιλήσουν. Εμπόδισε εκείνους που θέλουν να πουν αυτή τη μια λέξη. Όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε αρκεί κάποιος να κάνει την αρχή.

Ζωή Σκοτιδά

Δεν είσαι μόνος

Στις μέρες μας, η ενδοσχολική βία και ο εκφοβισμός είναι πλέον, ένα πολύ συνηθισμένο φαινόμενο, το οποίο έχει αρνητικές και καθοριστικές επιπτώσεις στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη κι εξέλιξη των παιδιών και των εφήβων. Δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις τα περιστατικά βίας και εκφοβισμού στα σχολεία δεν αντιμετωπίζονται κατάλληλα. Ορισμένες φορές μάλιστα τα θύματα, φοβούνται και αποφεύγουν να ζητήσουν βοήθεια από τους ενήλικες. Επίσης, ένα ακόμη λάθος, που κάνουν οι εκπαιδευτικοί, είναι η σπάνια συζήτηση στην τάξη, σχετικά με τις συμπεριφορές βίας και εκφοβισμού. Το φαινόμενο αυτό, εκδηλώνεται, όχι επειδή κάποιο παιδί έχει κάνει κάτι λανθασμένα ή επειδή πείραξε κάποιο άλλο, αλλά επειδή είναι διαφορετικό, είτε εξωτερικά αλλά είτε εσωτερικά π.χ. το χρώμα του δέρματος, η εθνικότητα, το φύλο, το βάρος, η σχολική επίδοση κ.α. Με την έννοια αυτή ο καθένας μπορεί να γίνει στόχος εκφοβιστικών και βίαιων συμπεριφορών σε κάποια φάση της ζωής του. Για την καταπολέμηση των συμπεριφορών αυτών, έχουν δημιουργηθεί διάφοροι οργανισμοί και γραμμές επικοινωνίας, αλλά έχει οριστεί ακόμη και παγκόσμια ημέρα για την καταπολέμησή τους, η οποία είναι η 6η Μαρτίου.

Μάριο Πίβατος

Το χρονικό της πηγής της διχόνοιας

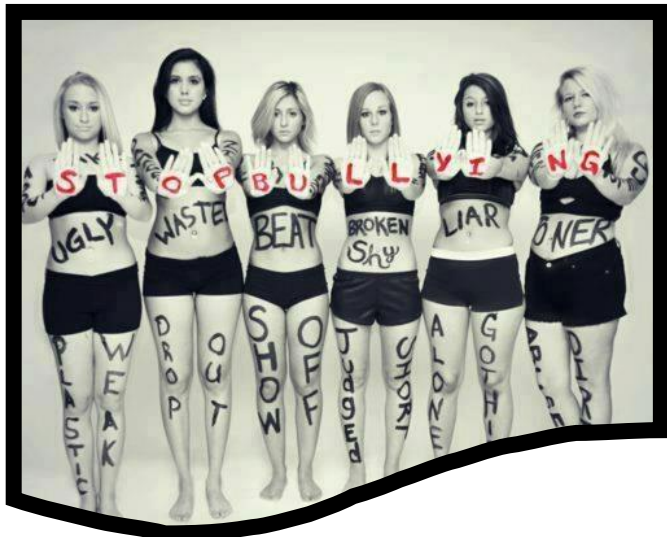
Ο ρατσισμός δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο. Υπήρχε σε διάφορες μορφές και εκφράσεις στην συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπινων κοινωνιών, αλλά απλώς τους τελευταίους αιώνες απέκτησε και ιδεολογικό υπόβαθρο. Κατά τη διάρκεια της αποικιοκρατίας αρκετοί υπόδουλοι λαοί θεωρήθηκαν υπάνθρωποι και όχι μέλη του ανθρώπινου είδους. Στις περισσότερες περιπτώσεις ο ρατσισμός ξεκινάει μέσα από το στίπτι, όπου τα παιδιά ακούνε από κάποιον μεγαλύτερο απόψεις που ίσως να μην είναι σωστές για το ρατσισμό και επειδή το παιδί φυσικά δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί, να αναλύσει και να δημιουργήσει μια δική του άποψη, επηρεάζεται. Κατ' αυτόν τον τρόπο αυτή η άποψη αποκρυσταλλώνεται μέσα στο μυαλό του παιδιού που όσο μεγαλώνει δεν μπαίνει καν στον κόπο να ξανσακεφτεί αυτά που έχει ακούσει και έτσι μένει με μια άποψη διαστρεβλωμένη. Όμως αυτά που μας ενώνουν είναι περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Πάνω απ' όλα είμαστε όλοι άνθρωποι ασχέτως με το τι δουλειά κάνουμε, τι νούμερο παντελόνι φοράμε, τι χρώμα και τι εθνικότητα είμαστε. Ζούμε από το φαγητό και το νερό. Πατάμε στην ίδια γη, βλέπουμε τα ίδια αστέρια, αναπνέουμε τον ίδιο αέρα. Χρειαζόμαστε τα ίδια πράγματα για να επιβιώσουμε!

Γιώργος Αναστασιάδης

Σχολικός εκφοβισμός

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι ένα φαινόμενο νεανικής παραβατικότητας, που εμφανίζεται σε πολλές χώρες του κόσμου. Ο σχολικός εκφοβισμός αναφέρεται στη χρήση βίας μεταξύ μαθητών ή συνομηλίκων παιδιών με στόχο να προκληθεί πόνος ή αναστάτωση. Εμφανίζεται με τη μορφή του λεκτικού εκφοβισμού (κοροϊδία, διακρίσεις, σεξουαλικά σχόλια), του κοινωνικού εκφοβισμού (διάδοση φημών, καταστροφή προσωπικών αντικειμένων, απομόνωση από την ομάδα), του σωματικού εκφοβισμού (χτυπήματα, σπρωξιματα, κλωτσιές). Με βάση τα αποτελέσματα μιας μελέτης που πραγματοποίησε η Εταιρία Ψυχοκοινωνικής Υγείας του Παιδιού και του Εφήβου σε συνεργασία με την Παιδαγωγική σχολή του ΑΠΘ, το 25% των μαθητών έχει υποστεί κάποια μορφή εκφοβισμού εντός του σχολικού περιβάλλοντος με συχνότητα δύο ως τρεις φορές το μήνα ή και περισσότερο. Τα αγόρια είναι πιο συχνά θύτες και θύματα εκφοβιστικής συμπεριφοράς, που εμφανίζεται κυρίως στο σχολικό περιβάλλον σε χώρους χωρίς επίβλεψη από τους εκπαιδευτικούς, όπως η αυλή, ο διάδρομος και η τάξη κατά τη διάρκεια του διαλείμματος. Η κατάσταση αυτή μπορεί να επηρεάσει την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού και τη διαδικασία της μάθησης. Πιο συγκεκριμένα, τα παιδιά που γίνονται θύματα σχολικού εκφοβισμού αρχικά νιώθουν φόβο, απόγνωση και παρουσιάζουν τάσεις φυγής. Αισθάνονται ότι απειλούνται, τρομάζουν, αρνούνται να πάνε σχολείο και παρουσιάζουν συμπτώματα σχολικής φοβίας. Μπορεί επίσης να γίνουν επιθετικά και νευρικά, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου τα ίδια τα παιδιά-θύματα μπορούν να γίνουν θύτες σε άλλα παιδιά ή στα αδέρφια τους στο σπίτι. Από την άλλη μεριά οι γονείς συνήθως δεν αντιλαμβάνονται το πρόβλημα και δηλώνουν άγνοια. Αυτό συμβαίνει γιατί τα θύματα εξομολογούνται το γεγονός του εκφοβισμού συχνότερα σε φίλους τους. Με βάση τις προτάσεις που παρουσιάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τονίστηκε η ανάγκη εντοπισμού και επίλυσης των κοινωνικών προβλημάτων που σχετίζονται με τη νεανική εγκληματικότητα. Επιστημονικά, ο ρόλος των γονέων και των εκπαιδευτικών που καλούνται να ακολουθήσουν ενιαία γραμμή για την αντιμετώπιση της βίας, η ενθάρρυνση των νέων για συμμετοχή τους στα κοινά και στον αθλητισμό, η προβολή σωστών προτύπων συμπεριφοράς, αλλά και η συνεργασία με φορείς που αγωνίζονται για την εξάλειψη της νεανικής παραβατικότητας.

Βασίλης Σαγρής

CORPUS
 γυναικεία ενδύματα
 Έλσα Καρακόλη
 Βασ. Γεωργίου 33, Τηλ. 2310 698901, Ωραιόκαστρο Θεσ/νίκης

Υ Ρ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Ο Ν
 Γνωστά άρτοποιήματα και παραδοσιακά άρτοποιητικά από άγνα όλικά της Ελληνικής φύσεως.
« Τ Ο Α Ρ Χ Ο Ν Τ Α Ρ Ι Κ Ι »
 Σπυρίδων Χαραβόπουλος
 Αριστοτέλους 9, Ωραιόκαστρο - 570 13, Θεσσαλονίκη.
 Τηλ. 2310 096-004 (Πρόσβαση του Άρτοποιού σχολείου)
 «Από τις ίδιες μέρες, Χριστέ, τον έβριον τρέλαν τον έβριον...»

Φαρμακείο
 Ζωή Κων. Κελεκαντζή
 Κομνηνών 103Ε Ωραιόκαστρο
 Τηλ & Fax: 2310 020 670
 email: zoikalkantzi@gmail.com

Μπουγάτσα, Μαστίχα... και Ευρωκοινοβούλιο

Απ' τις Σέρρες με αγάπη

Για μένα το χωριό μου είναι τώρα πια που έγινε έφηβη ο πιο αγαπημένος τόπος. Και ακόμη περισσότερο το καλοκαίρι! Τότε έρχονται όλα τα ξαδέφια μου και οι φίλοι μου. Έτσι το χωριό γίνεται ο πιο υπέροχος τόπος! Όλα τα παιδιά είμαστε φίλοι, από τα πιο μικρά έως τα πιο μεγάλα. Κάθε μέρα είμαστε όλοι μαζί, παρέα σε βόλτες και σε πάρτι. Έτσι κάθε καλοκαίρι εύχομαι να μην τελειώσει ποτέ.

Αθανασία Ηλιάδου

Ταξίδι στη μαστιχίο

Η Χίος χαρακτηρίζεται το νησί της μαστίχας, των γιασεμιών και των μεθυστικών αρωμάτων. Το νησί με τα περιβόλια και τις πορτοκαλιές. Εκατομμύρια τουρίστες την επισκέπτονται το καλοκαίρι, ακόμη και την άνοιξη την εποχή όπου φυτρώνουν οι πανέμορφες τουλίπες και δημιουργούν ένα πάζλ με διαφορετικά χρώματα. Στα νότια αλλά και στα δυτικά του νησιού υπάρχουν τα Μαστιχοχώρια όπου χιλιάδες στρέμματα με μαστίχες παράγουν το μυρωδάτο ρετσίνο! Εκτός όμως απ' την πλούσια χλωρίδα, υπάρχουν και σπάνια είδη ζώων, ειδικά πουλιών. Οι πανέμορφες παραλίες της έχουν άλλες βότσαλα και άλλες άμμο ενώ τα νερά είναι δροσερά και συνήθως ήρεμα. Στη Χίο υπάρχουν πολλά μεσαιωνικά χωριά, τα οποία είναι γεμάτα από γραφικά πέτρινα σπίτια και σκεπαστά σοκάκια. Μοναδικό σε ομορφιά είναι το Πυργί, το ζωγραφιστό χωριό, το οποίο θεωρείται το χωριό του Χρ. Κολόμβου. Τα περισσότερα σπίτια είναι διώροφα, κατασκευασμένα από πέτρα για προστασία από φωτιά. Τα περίφημα ξυστά που στολίζουν τις οικίες πήραν το όνομά τους από το τελευταίο στάδιο ξυσίματος του ασβέστη και δημιουργούν σχέδια κλιμακωτά. Οι Χιώτες από τα αρχαία χρόνια ασχολούνταν με τη γεωργία. Το νησί έβγαζε περίφημο κρασί από τους αμπελώνες του. Σήμερα καλλιεργούνται μανταρίνια στο κάμμο και αμυγδαλιές. Παράγονται ελιές και ντοματάκια τα οποία λιάζονται κρεμασμένα στα μπαλκόνια δεμένα σε ματσάκια αλλά το κατεξοχήν διάσημο προϊόν της Χίου είναι η μαστίχα από την οποία κάθε χρόνο παράγονται περίπου 100 τόνοι. Η μαστίχα έχει διαπιστωθεί ότι διαθέτει θεραπευτικές ιδιότητες καθώς και χρησιμοποιείται ως συστατικό καλλυντικών. Βέβαια δεν είναι λίγοι και οι κάτοικοι που ασχολούνται με τον τουρισμό.

Μαριαλένα Γίδαρη

ΕΥΡΩΠΗ: ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ, ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΗ

Από τα πρώτα κιάλας χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, η Ευρώπη έκανε προσπάθειες να χαρίσει στον λαό της ειρήνη και ευημερία, δημιουργώντας αρχικά την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η οποία αργότερα μετονομάστηκε σε Ευρωπαϊκή Ένωση. Αρχικά, ξεκινώντας από την "ένωση" έξι ευρωπαϊκών χωρών (Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ιταλία), στόχος της ήταν να δημιουργήσει οικονομικές αλληλεξαρτήσεις αναπτύσσοντας το εμπόριο ανάμεσα στις χώρες αυτές και επομένως να τις "αναγκάσει" να απέχουν από τις συγκρούσεις και τους πολέμους. Σήμερα, έχοντας πετύχει τους βασικούς τους στόχους, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε) έχουν αυξηθεί πλέον στα είκοσι οχτώ. Τα κράτη αυτά που αποτελούν την Ευρωπαϊκή κοινότητα, έχουν επωφεληθεί από αυτή σε τομείς οικονομικούς, πολιτικούς αλλά και κοινωνικούς. Στον οικονομικό τομέα, η κάθε χώρα έχει την ευκαιρία να αναπτύξει την οικονομία της, αφού μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να προωθήσει τα προϊόντα της χώρας της σε όλο τον κόσμο. Επίσης, έχοντας υλικοτεχνικές υποδομές σε κάθε χώρα, η οικονομία αυτής παρουσιάζει άνοδο. Ωστόσο, υπάρχει ο κίνδυνος της εξάρτησης της οικονομίας των "μικρών" χωρών από συγκεκριμένες, περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες. Εκτός αυτού, ο ανταγωνισμός μεταξύ των χωρών είναι ιδιαίτερα οξύς και έντονος αλλά και τα προβλήματα ανεργίας και της εξάρτησης της οικονομίας από τον τουρισμό-ειδικά στην Ελλάδα-συσχετίζονται με την ένταξη των χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση! Στον πολιτικό τομέα, είναι γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή κοινότητα ενισχύει το δημοκρατικό χαρακτήρα του κάθε κράτους και αγωνίζεται υπέρ του δικαίου! Προσπαθεί να "οδηγήσει" τις κυβερνήσεις στην δίκαιη και σοφή διοίκηση του κράτους. Επίσης το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι πολίτες μπορούν πλέον εύκολα να ψάξουν ευκαιρίες εργασίας, μόνιμης εγκατάστασης ή και σπουδών σε κράτη τα οποία ανήκουν στην Ευρωπαϊκή κοινότητα, λόγω της "κατάργησης" των συνόρων, συμβάλλει στην ανάπτυξη του επιπέδου της διαβίωσης των Ευρωπαίων. Από την άλλη μεριά, ο φόβος για το ότι πολλά κράτη εξαρτώνται από άλλες χώρες οι οποίες έχουν περισσότερη δύναμη, όπως η σημερινή Ελλάδα από την οικονομικά και πολιτικά ισχυρή Γερμανία, παραδοκεί εδώ και πολλά χρόνια. Τέλος, κοινωνικά η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα καταβάλλουν προσπάθειες κάθε μέρα για την υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων! Η ελευθερία, ο σεβασμός και η αλληλεγγύη είναι αξίες που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, προσπαθώντας να προβάλλει και στο εσωτερικό της αλλά και στον τρίτο κόσμο την σημασία των δικαιωμάτων όλων των ανθρώπων και την ισότητα! Όμως με την "ένωση" όλων αυτών των κρατών, κινδυνεύουν να χαθούν η γλώσσα, οι παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα πολλών χωρών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προσφέρει πολλά οφέλη στα ευρωπαϊκά κράτη και τους λαούς τους, πολλοί ωστόσο είναι οι κίνδυνοι που παραδοκούν, τους οποίους όμως και παλεύουν να νικήσουν.

Ξένια Ζάχου

Ενωμένη Ευρώπη φίλος ή εχθρός

Πραγματικά στο άκουσμα και μόνο της φράσης «ενωμένη Ευρώπη» έρχεται στο μυαλό του οποιοδήποτε μια ουτοπική περιοχή όπου εκεί βασιλεύει η ευημερία και η γαλήνη. Λογικά αυτό πρέπει να είχαν στο μυαλό τους και οι ηγέτες από έξι χώρες της τότε αρκετά σοβαρά πληγωμένης από τον αιματηρό β' παγκόσμιο πόλεμο, Ευρώπης της δεκαετίας του '50, όταν πήραν μια απόφαση πρωτόγνωρη για τα τότε παγκόσμια δεδομένα, να δημιουργήσουν μια ένωση, μια κοινότητα ανάμεσα στα κράτη της Ευρώπης. Τα οφέλη πολλά καθώς θα άνοιγαν τα σύνορα ανάμεσα σε αυτές τις χώρες όπως και το εμπόριο των χωρών αυτών θα διακινούνταν με λιγότερη γραφειοκρατία αλλά με περισσότερη ελευθερία. Το ένα κράτος θα βοηθούσε το άλλο σε περίπτωση οικονομικού ή πολιτικού προβλήματος και θα υπήρχε αδιάκοπη εκχειρία ανάμεσα στα ευρωπαϊκά κράτη. Έτσι το 1957 δημιουργήθηκε η ευρωπαϊκή οικονομική κοινότητα (ΕΟΚ) που είχε βασικό στόχο την ενοποίηση των ευρωπαϊκών κρατών στο συλ μιας ομοσπονδίας (τύπου Η.Π.Α) αλλά σαν μία ένωση, αφήνοντας έτσι το κάθε κράτος να δρα ανεξάρτητα αλλά πάντα υπό την επίβλεψη της ΕΟΚ. Τα χρόνια πέρασαν ο αριθμός των χωρών αυξήθηκε, η Ελλάδα εισήλθε στην ΕΟΚ το 1981, ως πρώτο μέλος, και τελικά το 1992 υπό την σκιά του Γιουγκοσλαβικού εμφυλίου η ΕΟΚ μετονομάστηκε σε αυτό που πραγματικά είναι, Ευρωπαϊκή ένωση. Σήμερα η ένωση αριθμεί είκοσι οκτώ μέλη από όλες τις μεριές της Ευρώπης και όλα της τα κράτη είναι φαινομενικά ίσα. Προσωπικά εγώ, εάν ζούσα το 1957 θα έβλεπα με καλό μάτι την ενοποίηση της Ευρώπης και αν ζούσα το 1981 θα χαϊρόμουν που η Ελλάδα, εντασσόταν εκεί. Πιστεύω στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πραγματικά ελπίζω να φτάσει στον τελικό της στόχο να φτιάξει μία Ευρώπη με ισοδύναμες οικονομικά και πολιτικά χώρες. Κάτι που ελπίζω να καταφέρει η ένωση είναι να βοηθήσει σε υποθέσεις ξένων ηπειρών (παρ' ότι δεν είναι δική της ευθύνη) με τρόπο ειρηνικό ώστε να δώσει τέλος στα προβλήματα που υπάρχουν εκεί. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τεράστια επιρροή και θα μπορούσε να δώσει τέλος σε μερικά από τα προβλήματα που μαστίζουν τις περιοχές. Απ' την άλλη οι φόβοι είναι πολλοί. Στην αρχή, στην ΕΟΚ δεν υπήρχαν πολλά προβλήματα αλλά με τον καιρό άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σύννεφα στον ουρανό καθώς σιγά σιγά κάποια κράτη άρχισαν να αυξάνουν την οικονομική τους υπεροχή έναντι των άλλων χωρών καθιστώντας τα υποχείρια τους και ο φόβος που καλλιεργείται μέσα μου είναι μήπως υπάρχει μια κρυφή συνεργασία κάποιων μεταξύ κρατών (που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση) που έχουν σκοπό την «εξόντωση» πολιτικά και οικονομικά των λιγότερων πλουσίων «εταίρων» τους. Κάτι άλλο που με ανησυχεί είναι ότι κάθε δημιουργείται και μία διαφορετική ευρωπαϊκή οργάνωση. Ευρωπαϊκό συμβούλιο, συμβούλιο υπουργών, ευρωβουλή πιστεύω ότι επηρεάζουν αρνητικά την ένωση με τον απλό τρόπο ότι με τόσες οργανώσεις μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να χτυπηθεί από ένα ευρωοργανωτικό πολιτικό βραχυκύκλωμα. Τελειώνοντας και έχοντας αναφέρει για το τι ελπίζω και τι φοβάμαι για την Ευρωπαϊκή Ένωση μου μένει μόνο να αναφέρω ότι ευελπιστώ οι φόβοι μου να μην βγουν αληθινοί σε αντίθεση με τα καλά που ελπίζω να μας φέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιο θα είναι το μέλλον της ένωσης; Κανείς δεν ξέρει αλλά το σίγουρο είναι ότι το μέλλον της Ευρώπης συμβαδίζει με το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δημήτρης Κανταράς

Κοινωνικές εκδηλώσεις που εξευτελίζουν την ζωή του ατόμου

Ισότητα και διαφορετικότητα

Στις μέρες μας δύο λέξεις που χρησιμοποιούμε καθημερινά, δύο λέξεις απλές, που αν βρεθούν στην ίδια πρόταση μας δημιουργούν μια αίσθηση σιγουριάς, μια αίσθηση πως αυτό που μόλις διαβάσαμε δεν υπάρχει περίπτωση να ΜΗΝ συμβαίνει στον κόσμο μας, τον κόσμο του 21ου αιώνα. Σήμερα όσο κι αν θέλουμε να το κρύψουμε ισότητα δεν υπάρχει σε όλους τους τομείς. Μπορεί μεν με τους αγώνες τους οι γυναίκες τον τελευταίο αιώνα να κέρδισαν άξια μια ίση θέση απέναντι στους άντρες, όπως και οι έγχρωμοι μια ίση θέση απέναντι στους λευκούς, όμως δυστυχώς ρατσισμός υπήρχε απ' τα αρχαία χρόνια, υπάρχει και θα υπάρχει γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει, τόσο εύκολα, το διαφορετικό, γιατί όσο αυτός έχει δεχθεί μηνύματα, όχι απαραίτητα εσκεμμένα από το οικείο περιβάλλον για το τι είναι σωστό (λευκός, αρτιμελής κλπ.) είναι λογικό να κρατάει μια αρνητική στάση απέναντι στο διαφορετικό, είτε αυτό σημαίνει ότι ο άλλος έχει διαφορετικό χρώμα δέρματος, είναι αλλόθρησκος ή είναι άτομο με ιδιαίτερες ικανότητες. Όμως αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί και το πιο σκληρό είναι ότι δεν μπορεί να εξαλειφθεί αλλά μόνο να ελαττωθεί αν μπορέσουμε να μεταδώσουμε τα θετικά στοιχεία της ισότητας σε όλους. Με τον περιορισμό του ρατσισμού πρώτα απ' όλα οι πόλεμοι θα εξασθενήσουν. Κατά καιρούς σκέφτομαι πόσοι πόλεμοι έχουν γίνει με αιτία το μίσος κάποιων ατόμων για τους συνανθρώπους τους, λόγω των προκαταλήψεων. Μυριάδες, με πιο πρόσφατο (και πιο τρανό) παράδειγμα τον β' παγκόσμιο πόλεμο. Επίσης με την εδραίωση της ισότητας όλοι οι άνθρωποι θα έχουν ίσα δικαιώματα και ίσες ελπίδες. Παλιά, αν κάποιος δεν ήταν αρτιμελής οι υπόλοιποι άνθρωποι δεν ασχολούνταν μαζί του, τον κακομεταχειρίζονταν ή ακόμα χειρότερα τον σκότωναν μόλις διαπίστωναν το πρόβλημα του. Και όλα αυτά επειδή αυτός ο άνθρωπος ήταν διαφορετικός. Σήμερα μια παρόμοια κατάσταση δεν θα έχει καμία ομοιότητα σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια καθώς θα εξασφαλισθεί η σωστή συμπεριφορά προς αυτούς τους ανθρώπους. Γενικά η ισότητα είναι η λέξη που μέσα της διατυπώνεται το ήθος και η αξία ενός τέλει κόσμου όπου κανείς δεν είναι κατώτερος αλλά και κανείς δεν είναι ανώτερος. Μακάρι στο εγγύς μέλλον να πλησιάσουμε αυτό το «πρότυπο» του κόσμου.

Δημήτρης Κανταράς

Οι κοινωνικές εκδηλώσεις που μπορούν να εξευτελίσουν την ζωή του ατόμου αφορούν τις καθημερινές συναναστροφές του. Για παράδειγμα οι νέοι μεταξύ μας, αποκλούμαστε με βρισιές αντί με τα ονόματά μας κι αυτό επειδή το κάνουν όλοι... ενώ μας ενοχλεί αν μας κοροϊδέψουν, γιατί απλά δεν ακολουθούμε την μόδα. Με θαυμασμό φερόμαστε όπως οι Stars και στα καλά τους και στα άσχημα τους, είτε μας ταιριάζει είτε όχι. Ενθουσιαζόμαστε με ένα ζευγάρι παπούτσια του «Ronaldo» και νιώθουμε για ένα διάστημα οι πιο ευτυχισμένοι στον κόσμο μέχρι να βγουν τα καινούρια. Φαίνεται πως εμείς οι νέοι δίνουμε έμφαση στην υλική ζωή και αδιαφορούμε για τις ανθρωπίνες σχέσεις. Στην αρχή ενθουσιαζόμαστε με αυτές αλλά γρήγορα γίνονται ανιαρές. Άλλες φορές πάλι σπαταλούμε άσκοπα το χρόνο και τις δυνάμεις μας, κάνοντας δραστηριότητες ανούσιες π.χ. σπαταλώντας ώρες στο face book ή πηγαίνοντας σε χώρους διασκέδασης, όπου δεν υπάρχει ουσιαστική και βαθύτερη ανθρώπινη επικοινωνία. Παρασυρόμαστε από τις συνήθειες της μάζας και ξεχνάμε τα δικά μας θέλω. Όταν ο άνθρωπος αποξενώνεται από τον εαυτό του τότε αλλοτριώνεται και χάνεται η ατομικότητά του. Είναι αναγκαίο λοιπόν, ο κάθε άνθρωπος, να μεριμνήσει για την πνευματική του καλλιέργεια, την κριτική του σκέψη, την αυτογνωσία. Να θέτει υψηλούς στόχους, να αντισταθεί στην ψυχολογία της μάζας και να προχωρήσει στη ζωή του με δικές του επιλογές.

Ελισάβετ Γερασίμου

Επιστολή με σοβαρή αποστολή

Αξιότιμοι Ηγέτες του κόσμου,

θα ήθελα να εκφράσω τις σκέψεις μου για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας και να προτείνω τι θα μπορούσατε να κάνετε για να τα αλλάξετε. Σε διάφορα μέρη του πλανήτη υπάρχει η φλόγα του πολέμου που τρώει τις πολιτείες και τους πολίτες της. Κάποιοι από εσάς ακολουθώντας τα επεκτατικά και οικονομικά σας σχέδια παίζετε με την ζωή των πολιτών στα κράτη που έχετε συμφέρον. Σαν να είναι πόνια σε επιτραπέζιο παιχνίδι τα καταστρέφετε, κινώντας τα και κερδίζοντας τον «βασιλιά», έτσι απλά, σαν να παίζετε σκάκι. Κόκκινο αίμα, καπνός και σκόνη από συντρίμια σε διάφορα μέρη και μαζί με αυτό νεκροί, αθώοι άνθρωποι. Μικρά παιδιά, μάνες, ηλικιωμένοι, τραυματίες και νεκροί, γιατί κάποιος ήθελε να κερδίσει κάτι. Ο πόλεμος είναι σκληρός και άκαρδος, το ξέρετε όλοι, αλλά πολλές φορές το συμφέρον το βάζετε πάνω από όλα με αποτέλεσμα να το ξεχνάτε. Κλείστε τα μάτια όμως και γίνετε πάλι παιδιά για να καθαρίσετε την καρδιά σας και να αφήσετε τον κόσμο να ζήσει ΕΙΡΗΝΙΚΑ! Ενώστε τα χέρια σας και αφήστε να πετάξουν λευκά περιστέρια δίνοντας το μήνυμα της Ειρήνης και της Αγάπης. Πετάξτε από τις σκέψεις σας το ΕΓΩ και γεμίστε την καρδιά σας με το ΕΜΕΙΣ, αυτό το παγκόσμιο Εμείς για να κάνουμε την παγκοσμιοποίηση από ένα μεγάλο κακό, το μεγαλύτερο αγαθό. Παλέψτε για ένα ειρηνικό μέλλον που θα χαρίσει στην ανθρωπότητα γνώσεις, παιδεία, υγεία, ομόνοια, πρόοδο, ασφάλεια, πλούτο αλλά όχι αυτό τον πλούτο που έχετε τώρα στο μυαλό σας, αλλά τον πλούτο της ψυχής που έχουν τα μικρά, αθώα παιδιά. Χαρίστε ειρηνικά χαμόγελα, γιατί όταν οι άνθρωποι χαμογελούν, ο θεός χαίρεται και όταν ο θεός χαίρεται οι άνθρωποι μεγαλουργούν. Γίνετε ηγέτες χαράς και ευτυχίας και όχι αίματος και υποκρισίας. Γίνετε όραμα για εμάς τα παιδιά, στα οποία ανήκει το μέλλον. Διαδώστε την ελευθερία πνεύματος και σώματος για να αναδείξουμε όλοι μαζί το μεγαλείο του να είσαι Άνθρωπος, με άλφα κεφαλαίο. Τέλος θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους και σε καθένα χωριστά να αγαλιάσει το παιδί του και να σκεφτεί τι θα έκανε για να ζήσει αυτό πάντα σε ΕΙΡΗΝΗ. Αν ακολουθήσετε την καρδιά σας, τα παιδιά σας θα γίνουν ο οδηγός σας προς την ΕΙΡΗΝΗ. Μακάρι να μην χάσετε ποτέ τον δρόμο προς τα εκεί.

Με εκτίμηση,
Καπουσούζογλου Αγγελική!

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΝΙΚΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Όταν ένα παιδί γυρνάει από το σχολείο, κάνει τα μαθήματά του, κοιμάται και την επόμενη μέρα πηγαίνει ξανά φαίνεται απόλυτα λογικό σε εμάς. Τόσο λογικό που, σχεδόν πάντα, το παιδί βαριέται να πηγαίνει στο σχολείο, εκτός αν είναι Παρασκευή ή έχει λιγότερες ώρες μάθημα. Θα προκαλούσε έκπληξη λοιπόν σε μερικούς (κυρίως παιδιά) ότι την ίδια ώρα που είναι στο σχολείο άλλα παιδιά στην Αφρική ή στην Ασία κρατάνε όπλα, φέρνουν τρόφιμα στους μαχόμενους και κατά πάσα πιθανότητα δεν έχουν πάει ποτέ σχολείο. Αυτή η λέξη είναι άγνωστη γι' αυτούς. Γι αυτό άλλωστε, τα τελευταία 60 χρόνια δεν έχει υπάρξει κανένας πόλεμος στην Ευρώπη ενώ στην Αφρική, για παράδειγμα, ακόμα υπάρχουν πόλεμοι. Το θλιβερό αυτό γεγονός οφείλεται στην έλλειψη εκπαίδευσης. Όταν τα παιδιά δεν πάνε σχολείο δεν μορφώνονται και δεν ξέρουν. Δεν μπορούν να μάχονται για τα πιστεύω τους, για τις γνώμες τους, για το καλό τους. Ουσιαστικά χωρίς εκπαίδευση, χωρίς γνώση οι άνθρωποι γίνονται πειθήνιοι. Έτσι άλλοι ανώτεροι και πιο πονηροί τους εκμεταλλεύονται και τους κάνουν οπαδούς τους, όργανα τους. Αυτοί μάχονται για αυτούς αφού δεν ξέρουν, τους θεωρούν καλύτερους και πιστεύουν ότι νοιάζονται για το δικό τους καλό, πράγμα που φυσικά δεν ισχύει. Έτσι, όταν δολοφονούν, κλέβουν, εκβιάζουν πιστεύουν ότι είναι καλό. Αντίθετα, στην Ευρώπη όπου όλοι (σχεδόν) μορφώνονται, ξέρουν, μαθαίνουν, κρίνουν. Έτσι αντιστέκονται στα βίαια καθεστώτα. Ένα παράδειγμα αμάθειας του λαού ήταν όταν στο Β' παγκόσμιο πόλεμο η Γερμανία στήριξε τον Χίτλερ. Η εκπαίδευση έχει πολλά να προσφέρει στον άνθρωπο. Πρώτα απ' όλα αποχτά αξίες, πιστεύω, πρότυπα. Έτσι μεγαλώνει με αυτά και τα ακολουθεί. Έτσι γίνεται αυτό που θέλει στη ζωή του. Επίσης, αφού αποκτά γνώση ξέρει, μαθαίνει να μη γίνεται πειθήνιο όργανο στα χέρια των άλλων. Επίσης η εκπαίδευση βοηθά τον άνθρωπο να κοινωνικοποιηθεί, να μάθει διάφορες απόψεις να ακούσει διάφορες αντιλήψεις και ιδέες και μαθαίνει να εκτιμά τη γνώμη των άλλων. Μαθαίνει τις συνέπειες του πολέμου και τον αποφεύγει, μαθαίνει τα καλά της ειρήνης και την αποδέχεται. Τέλος, θεωρώ πως η εκπαίδευση παίζει πρωταρχικό ρόλο στη ζωή του ανθρώπου. Τον βοηθά στη ζωή του και είναι απαραίτητη για την ομαλή διαβίωση και την όμορφη ζωή που κάθε άνθρωπος θα ήθελε να έχει.

Ανέστης Τομπάζης

Στην δράση κολλάει το σίδερο

Ένας ποιητής στο σχολείο μας

Τον Τόλη Νικηφόρου τον γνώρισα για πρώτη φορά σε μια εκδήλωση προς τιμήν του πριν από 3-4 χρόνια. Η αμεσότητα της επαφής του με τα παιδιά, το κείμενο των λόγων του, η βαθιά ανθρωπιά του με άγγιξαν και από τότε κυοφορούσαν στο μυαλό μου η ιδέα της πρόσκλησής του στο σχολείο μας. Όταν φέτος αποφασίσαμε να αφιερώσουμε την παγκόσμια ημέρα της ποίησης στους Θεσσαλονικείς ποιητές σκέφτηκα πως ήταν η κατάλληλη ευκαιρία να προσεγγίσουμε τον ποιητή και να τον καλέσουμε στη γιορτή μας. Στην τηλεφωνική επικοινωνία που είχα μαζί του, αντιλήφθηκα πως πρόκειται για έναν απαιτητικό άνθρωπο που δε μασάει τα λόγια του αλλά και που είναι πρόθυμος όταν υπάρχουν καλές προθέσεις να προσφέρει την πολύτιμη συμβολή του. Σε μια δεύτερη πρόσωπο με πρόσωπο συνάντηση για να μιλήσουμε πιο διεξοδικά για το εγχείρημα που θέλαμε να αναλάβουμε, η προσωπική επαφή μου αποκάλυψε έναν άνθρωπο ευαίσθητο, τρυφερό, χειμαρρώδη, γοητευτικό με έντονη αίσθηση του χιούμορ. Συζητήσαμε για διάφορα θέματα, από τις χαμένες πατρίδες – η καταγωγή βλέπετε από Μικρά Ασία και Ανατολική Θράκη – για τη θέση της γυναίκας και την κυριαρχία της σε διάφορους τομείς, για σχολικές αναμνήσεις και παλιούς έρωτες, για την αγαπημένη πόλη, τη Θεσσαλονίκη, και βέβαια για ποίηση. Έχοντας γνωρίσει καλύτερα, εντωμεταξύ, το ποιητικό έργο του Τόλη Νικηφόρου τόσο μέσα από τα ιστολόγια που διατηρεί όσο και από τις ποιητικές συλλογές του, ομολογώ πως δε χόρταινα να διαβάζω τα ποιήματά του. Άλλα τρυφερά και ευαίσθητα, άλλα αιχμηρά, όλα όμως αξιόλογα. Δεν μπορούσα να επιλέξω κάποια ποιήματα χωρίς να αισθάνομαι πως προδίδω κάποια άλλα που αγάπησα. Τέλος, νιώθω την ανάγκη να καταθέσω ότι γνωρίζοντας τον ένιωσα πως όταν αναφερόμαστε στο μάθημα της έκθεσης και επιστημαίνουμε στα παιδιά τον κεντρικό ρόλο των πνευματικών ανθρώπων, αυτά δεν είναι κούφια λόγια. Ευτυχώς τέτοιοι άνθρωποι υπάρχουν, ζουν και δρουν ανάμεσά μας και η συμβολή τους στη δημιουργία του σύγχρονου πολιτισμού είναι πολύτιμη. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ο Τόλης Νικηφόρου, άλλοτε ονειρικός, ανθρωπίνος, νοσταλγικός, ερωτικός και άλλοτε στηλιτευτικός, στοχαστικός, καταγγελτικός, αντικομμουνιστής γράφει στίχους που σκοπεύουν ίσια στην καρδιά, αλλά προειδοποιεί γι' αυτό στο ποίημά του «αγωνία θωρακοφόρου». Η παρουσία του στο αφιέρωμα του σχολείου μας στα πλαίσια του εορτασμού της παγκόσμιας ημέρας ποίησης άφησε σε όλους τους παρευρισκόμενους τις καλύτερες εντυπώσεις και ίσως η σχέση κάποιων μαθητών τόσο με το μάθημα της λογοτεχνίας γενικότερα όσο και ειδικότερα με την ποίηση να μητρεθεί σε άλλη βάση.

Τριάδα Εμμανουηλίδου

6^η Μαρτίου Ημέρα κατά τις σχολικής βίας, bullying

Τα τελευταία χρόνια γίνεται πολύς λόγος για τη σχολική βία. Δεν είναι, όμως, δυστυχώς, ένα καινούριο φαινόμενο, αλλά είναι γνωστό ότι υπάρχει στα σχολεία εδώ και πολλά χρόνια. Πρόσφατα όμως έχει δοθεί από ειδικούς επιστήμονες μεγάλη βαρύτητα στο θέμα αυτό. Παιδαγωγοί και σχολικοί ψυχολόγοι επισημαίνουν τους κινδύνους που πιθανόν να κρύβονται πίσω από φαινομενικά αθώα πειράγματα μεταξύ μαθητών. Οι μορφές του bullying είναι πολλές και κυμαίνονται από τη λεκτική και τη συναισθηματική βία μέχρι τη σωματική και τη σεξουαλική. Αυτό που πρέπει να απασχολεί ιδιαίτερα τους εκπαιδευτικούς, αλλά και τους γονείς είναι οι συνέπειες του bullying και στο θύτη και στο θύμα. Αποδεικνύεται από ειδικές μελέτες και έρευνες ότι αυτές είναι αρνητικές για όλους. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού, λοιπόν, σήμερα δεν θα πρέπει να περιορίζεται μόνο στην παράδοση και στην εξέταση του μαθητή, αλλά θα πρέπει να λειτουργεί ο ίδιος ως σύμβουλος και να εμπνέει εμπιστοσύνη στο μαθητή, για να μπορεί αυτός να του αποκαλύψει ή να του εκμυστηρευτεί κάποιο πρόβλημά του. Φαίνεται στην πράξη ότι όταν ένας μαθητής ζητά την βοήθεια του γονιού ή του εκπαιδευτικού, το πρόβλημα του λύνεται. Για όλους αυτούς του λόγους στο σχολείο μας λειτουργεί το πρόγραμμα Αγωγής Υγείας "Στηρίζομαι στα πόδια μου" που στόχο έχει την καλλιέργεια της αυτογνωσίας και της αυτοπεποίθησης, καθώς και την εκμάθηση διαχείρισης των συναισθημάτων. Ακόμη και τα δύο τελευταία χρόνια υλοποιείται πρόγραμμα Διαμεσολάβησης με στόχο την επίλυση προβλημάτων μεταξύ μαθητών από τους ίδιους τους μαθητές. Και τα δύο συμβάλλουν στην καλλιέργεια του αυτοσεβασμού και του σεβασμού της προσωπικότητας του άλλου, και κατ'επέκταση στην δημιουργία κλίματος συνεργασίας στο σχολείο. Ειδικά φέτος είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι, γιατί ήταν μια πολύ δημιουργική χρονιά. Κερδίσαμε το πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό της Αντικαπινοτικής εκστρατείας με το τραγούδι των μαθητών μας: Μαρία Πουλάκη, Ευτυχία Ντουμάνη, Δέσποινα Μπάρμπα, Στέλιος Μανουσάκης και Δημήτρης Γρηγοριάδης. Επίσης, πήραμε μέρος σε σχολικούς διαγωνισμούς σχετικά με τη βία σε δύο ομάδες μαθητών, με ένα Power Point και με ένα Video, αποσπώντας πολύ καλές κριτικές. Ακόμη συμμετείχαμε στο διαγωνισμό δημιουργίας λογοτύπου για το Παρατηρητήριο κατά της βίας. Το αποκορύφωμα, όμως, ήταν το γεγονός ότι το σχολείο μας επιλέχθηκε να συμμετέχει στη κεντρική εκδήλωση του Παρατηρητηρίου κατά της βίας στις 6 Μαρτίου 2014 στην Παιδαγωγική Σχολή του Α.Π.Θ. Οι εντυπώσεις των μαθητριών που εκπροσώπησαν το σχολείο μας, Φραντζή Μαριάννας και Πατακίδου Χριστίνας, ήταν εξαιρετικές. Χαρακτήρισαν τη συμμετοχή τους στο συνέδριο ως "μοναδική και ανεπανάληπτη εμπειρία". Αυτές είναι κάποιες στιγμές στη ζωή ενός εκπαιδευτικού που αισθάνεται περήφανος για το έργο του, γιατί βρίσκει απήχηση στις ψυχές των παιδιών.

Τάνια Παπαδοπούλου

Αποτελέσματα του ερωτηματολογίου για την ΒΙΑ

Προσπαθώντας να μελετήσουμε το φαινόμενο της σχολικής βίας στο δικό μας σχολείο, πραγματοποιούμε κάθε χρόνο έρευνα χρησιμοποιώντας το προτεινόμενο ερωτηματολόγιο του Υπουργείου Παιδείας. Συγκεντρώνουμε αποτελέσματα και προσπαθούμε να βγάλουμε τα συμπεράσματα τόσο για τη φετινή χρονιά όσο και συγκριτικά με τις προηγούμενες σχολικές χρονιές. Μ' αυτόν τον τρόπο διαμορφώνουμε τη στάση μας γενικά απέναντι στο φαινόμενο σχολική βία και στους μαθητές μας. Από τα στοιχεία του ερωτηματολογίου προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα: 5% των μαθητών μένουν με άλλους συγγενείς και όχι με τους γονείς του, ενώ 8% είναι παιδιά μονογονεϊκών οικογενειών. Επίσης ένα ποσοστό των μαθητών θεωρεί ως κυριότερη μορφή βίας τη σωματική και τη σεξουαλική. Παρόλα αυτά 53% των μαθητών αισθάνεται ασφάλεια στο χώρο του σχολείου και το εντυπωσιακό είναι ότι 83% δηλώνει ότι δεν έτυχε ποτέ να μην πάει σχολείο εξαιτίας φόβου. Όμως, ενώ δηλώνουν ότι αισθάνονται ασφάλεια και οι ίδιοι δεν έχουν πέσει θύματα εκφοβισμού έχουν αντιληφθεί σε ποσοστό 59% ότι οι άλλοι έχουν πέσει θύματα. Πιθανόν αυτό να σημαίνει ότι δεν μιλούν οι ίδιοι για δικά τους περιστατικά και τα αποκρύπτουν. 56% δηλώνει ότι ποτέ δεν ήταν θύτης... γεγονός που ίσως δεν είναι αληθές. Επίσης αυτοί που παραδέχονται ότι υπήρξαν θύτες δεν διευκρινίζουν το λόγο της συμπεριφοράς τους. Πάντως όλοι νιώθουν αρνητικά μετά από ένα περιστατικό βίας. Ως τρόπο αντιμετώπισης προτείνουν να υπάρχει κάποιος υπεύθυνος για τη βία, είτε καθηγητής, είτε ψυχολόγος είτε μαθητής. Πάντως το 67% των μαθητών είναι ευχαριστημένο από τη προσοχή των καθηγητών. Όμως το 54% πιστεύει ότι τα μαθήματα του σχολείου δεν βοηθάνε στην αντιμετώπιση της βίας. Τελικά, το 83% των μαθητών θα ήθελε να συμμετέχει με κάποιον τρόπο στην προσπάθεια καταπολέμησης φαινόμενων βίας. Άρα με ικανοποίηση βλέπουμε ότι στο σχολείο μας δεν υπάρχουν σοβαρά περιστατικά βίας που να απασχολούν έντονα τους συμμαθητές μας. Τα περιστατικά που απασχολούν την ομάδα διαμεσολάβησης περιορίζονται σε απλές παρεξηγήσεις μεταξύ συμμαθητών. Επειδή είναι κατανοητό και από τους καθηγητές ότι τα σχολικά μαθήματα δεν βοηθάνε όσο και όπως θα έπρεπε στην αντιμετώπιση της βίας γι αυτό γίνεται προσπάθεια να συμμετέχουν οι μαθητές ανάλογα με τα ενδιαφέροντα τους σε προγράμματα, διαγωνισμούς, αγώνες κ.ά. Η θετική επιβράβευση που αποκομίζει κάποιος και μόνο από τη συμμετοχή του, πόσο μάλλον από την διάκριση του, δρα ευεργετικά στην ψυχολογία του και μειώνει τις πιθανότητες εμφάνισης περιστατικών βίας.

Αγγελική Καπουσούζογλου

Εβραϊκό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Στα πλαίσια των προγραμμάτων που λειτουργούν στο σχολείο μας, η ομάδα της Σχολικής Εφημερίδας επισκέφτηκε το Εβραϊκό Μουσείο της οδού Αγίου Μηνά. Η ξενάγησή μας στο μουσείο μπόρω να πω ότι ήταν από τις πιο ενδιαφέρουσες που έχω παρακολουθήσει. Πέρα από τις πληροφορίες που λάβαμε για τους Εβραίους της Θεσσαλονίκης, μάθαμε πολλά πράγματα και για την ίδια μας την πόλη. Η ξενάγός μας, μια κυρία ευδιάθετη και πολύ φιλική, έκανε την ξενάγησή μας παιχνιδι, καθώς ανά μικρά χρονικά διαστήματα απαντούσαμε σε ερωτήσεις που έθετε. Προσωπικά πιστεύω ότι θα άξιζε τον κόπο να επισκεφτεί κανείς το συγκεκριμένο μουσείο καθώς μαθαίνει πολύ ενδιαφέροντα πράγματα!

Μαρία Ηλιάδου

Και η ανακύκλωση είναι τέχνη

Τη φετινή σχολική χρονιά στο 3ο Γυμνάσιο συστάθηκε η ομάδα «ανακύκλωσης». Στις συναντήσεις οι μαθητές έμαθαν την αναγκαιότητα της σωστής ανακύκλωσης. Στα πρώτα μαθήματα κατανόησαν ποια υλικά ανακυκλώνονται στο στενό περιβάλλον της οικίας και του σχολείου (λάμπες φθορίου, συσκευές, πλαστικά, χαρτί). Σε επόμενες συναντήσεις επεκτάθηκαν οι γνώσεις τους και ευαισθητοποιήθηκαν περισσότερο. Έβγαλαν τα πορίσματά τους σταδιακά για την παγκόσμια ζημιά που προκαλεί η ρίψη απορριμμάτων, πλαστικών σε ωκεανούς. Συγχρόνως όλο συνέλεξε το σχολείο με πρωτοβουλία της ομάδας σε ειδικούς αυτοσχέδιους κάδους τα ανακυκλώσιμα (μπουκάλια, χαρτιά) και συμμετείχε σε ερωτηματολόγιο με θέμα την ανακύκλωση. Τα παιδιά μέχρι το τέλος της χρονιάς θα επισκεφτούν επίσης το εργαστήριο του καλλιτέχνη Γ. Κοσμίδη, όπου θα έχουν την ευκαιρία να δουν εξαιρετικές κατασκευές και πίνακες από ανακυκλώσιμα υλικά. Η ομάδα έχει ήδη πειραματιστεί στην κατασκευή μικροτεχνιών με υλικά που διαφορετικά θα κατέληγαν στα απορρίμματα. Μετά την συμμετοχή τους σ' αυτήν την ομάδα τα παιδιά θα κινητοποιήσουν και τον ευρύτερο κύκλο τους στην σωστή διαχείριση των απορριμμάτων.

Μαρία Χαντακωμένου

Επίσκεψη στην εφημερίδα «ΚΑΡΦΙΤΣΑ»!!!

Στις 6 Φεβρουαρίου, ημέρα Πέμπτη, το πρόγραμμα μας «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ», επισκέφτηκε τα γραφεία της εφημερίδας «ΚΑΡΦΙΤΣΑ». Εκεί μέσα από τη συζήτηση που είχαμε με τους δημοσιογράφους καθώς και με άλλους υπαλλήλους, μάθαμε πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία για τη δουλειά τους, αλλά και για τα στάδια που χρειάζεται να εργαστεί κανείς για την έκδοση μιας εφημερίδας. Αρχικά αφήσαμε τον «ξεναγό» να μας μιλήσει για την ίδρυση της συγκεκριμένης εφημερίδας και για το προσωπικό που εργάζεται εκεί. Μας εξήγησε τις αρμοδιότητες που δίνουν στον κάθε υπάλληλο, τα ωράρια των εργαζομένων, τα θέματα που πρέπει να έχει μια εφημερίδα, με ποιο κριτήριο τα επιλέγουν και γενικότερα τη διαδικασία που ακολουθείται για την ολοκλήρωση μιας εφημερίδας, μέχρι την έκδοσή της. Ιδιαίτερα στο σχεδιασμό και στην σελιδοποίηση, δώσαμε όλη μας την προσοχή. Έπρεπε ειδικά η συντακτική ομάδα (που την αναλαμβάνουμε εμείς, τα παιδιά της Γ' τάξης) να μάθουμε τα πάντα σε αυτό τον τομέα, μιας και είμαστε οι αρχισυντάκτες της δικής μας εφημερίδας «ΤΡΙΤΟΥ ΜΑΤΙΑ». Γι' αυτό μας εξήγησαν ότι στις πρώτες σελίδες μπαίνουν τα πολιτικά, το πολιτιστικά και τα αθλητικά θέματα. Στις κεντρικές σελίδες μπαίνει το κύριο και πιο ενδιαφέρον θέμα. Στην συνέχεια σειρά έχουν τα περιβαλλοντικά και οι διάφορες δράσεις. Χάρη στην πολύτιμη βοήθεια του διευθυντή της εφημερίδας, αλλά και των άλλων μελών, μπορέσαμε να σχηματίσουμε ένα προσχέδιο και αργότερα (στο σχολείο) να το εφαρμόσουμε. Έπειτα αφού τελείωσαν με τα όσα είχαν να μας πουν, θέσαμε δικά μας ερωτήματα (π.χ. με ποια αφορμή ονόμασαν έτσι την εφημερίδα τους «ΚΑΡΦΙΤΣΑ») και λύσαμε όλες μας τις απορίες. Μάλιστα τα πράγματα εξελίχθηκαν πολύ καλά, καθώς κάποιος από τους μαθητές επηρεάστηκε θετικά από την συζήτηση και αποφάσισαν πως δεν θα ήταν άσχημο να δουλέψει κανείς σε μια εφημερίδα. Επίσης παιδιά που τους αρέσει να γράφουν, να διαβάζουν και να δημιουργούν, βρήκαν έναν εκπληκτικό τρόπο για να αξιοποιήσουν τα ταλέντα τους και μέσα από έναν απλό άρθρο να ξεδιπλώσουν τις σκέψεις, τις απόψεις, τις ιδέες και να αφήσουν ελεύθερη την φαντασία τους. Μόλις η παρουσίαση ολοκληρώθηκε, μας μίσησαν από μια εφημερίδα «ΚΑΡΦΙΤΣΑ» και μας ζήτησαν όταν εκδοθεί η δική μας εφημερίδα να τους την στείλουμε. Με αυτή την συμφωνία, ωφελημένοι και γεμάτοι ενθουσιασμό (για τα όσα μάθαμε) ήμασταν πλέον σίγουροι ότι μπορούσαμε, επιτέλους, να «κλείσουμε» την εφημερίδα μας και να την εκδώσουμε!

Ελισάβετ Γερασίου

«Το σπίτι της Άρσις»

Συνέντευξη από την κυρία Μαριάννα Κολοβού, κοινωνική λειτουργό, υπεύθυνη ξενώνα, η οποία διέθεσε λίγο από τον πολύτιμο χρόνο της για να μας δώσει τις απαραίτητες απαντήσεις για τον ξενώνα και το έργο του.

-Τι είναι το σπίτι της Άρσις; Το «Σπίτι της ΑΡΣΙΣ» είναι ένας ξενώνας βραχείας φιλοξενίας ανηλίκων και απευθύνεται σε παιδιά και εφήβους θύματα παραμέλησης, κακοποίησης, παράνομης εμπορίας και διακίνησης, παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο λόγω οικογενειακών ή κοινωνικών-οικονομικών συνθηκών. Λειτουργεί στο Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ) από το 2007. Στελεχώνεται από κοινωνικό λειτουργό, ψυχολόγο, κοινωνικούς φροντιστές. Στόχος της λειτουργίας του: Κάλυψη της άμεσης ανάγκης στέγασης ενός παιδιού σε κίνδυνο, Παροχή απαραίτητου χρονικού διαστήματος στους φορείς για τη διερεύνηση και εξεύρεση της καταλληλότερης μόνιμης λύσης για τη φροντίδα του παιδιού. Παρεχόμενες υπηρεσίες: Φιλοξενία με έμφαση την κάλυψη των συναισθηματικών και ψυχολογικών αναγκών αυτών των παιδιών. Σχεδιασμός προσωπικού πλάνου για το κάθε παιδί με στόχο την ψυχοκοινωνική υποστήριξη, την εκπαίδευση σε διαπροσωπικές και κοινωνικές δεξιότητες και την ενθάρρυνση στην ανάληψη ευθυνών για την αποτελεσματική διαχείριση των θεμάτων που τους αφορούν. Ομαλή προετοιμασία του παιδιού για τη μετάβαση του στην οικογένεια ή σε άλλα σχήματα παιδικής προστασίας (ανάδοχοι οικογένειες, ιδρύματα, κλπ.) με βασικό κριτήριο το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

-Πόσα παιδιά μπορείτε να φιλοξενήσετε; Μέχρι ποια ηλικία; Η δυναμικότητα του ξενώνα είναι 20 παιδιά και έφηβοι σε κίνδυνο, πιο συγκεκριμένα φιλοξενούμε αγόρια ηλικίας 5 έως 12 ετών και κορίτσια ηλικίας 5 έως 18 ετών.

-Πώς φτάνει ένα παιδί στον ξενώνα; Έπειτα από σχετική κοινωνική έρευνα και αξιολόγηση των δεδομένων από τις αρμόδιες αρχές, κρίνεται συχνά αναγκαία η προσωρινή ή μονιμότερη απομάκρυνση του παιδιού από το επισφαλές ή και επικίνδυνο περιβάλλον όπου ζει. Στόχος είναι η ένταξη του παιδιού σε ένα προστατευμένο και επιτηρούμενο περιβάλλον που διασφαλίζει την κάλυψη των βασικών αναγκών του. Την ευθύνη της απόφασης αυτής έχει ο Εισαγγελέας Ανηλίκων συνεπικουρούμενος από τις κοινωνικές υπηρεσίες που συντάσσουν σχετική έκθεση με βάση τα συμπεράσματα που προκύπτουν από την κοινωνική έρευνα και το κοινωνικό ιστορικό του περιστατικού. Βασικό κριτήριο

για και γνώμονας όλων των σχετικών ενεργειών είναι πάντα η διασφάλιση του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού και η απρόσκοπτη ατομική και κοινωνική του ανατροφή και εξέλιξη.

-Ποιες ειδικότητες συνεργάζονται για να ενταχθεί ένα παιδί στον ξενώνα; Από τη στιγμή που δεχόμαστε ένα αίτημα για φιλοξενία ανήλικου, συστήνεται τριμελής επιτροπή αποτελούμενη από την κοινωνική λειτουργό, την ψυχολόγο και τον εκπρόσωπο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Η επιτροπή εξετάζει το αίτημα άμεσα, κρίνοντας με βάση την ηλικία, το φύλο και την άμεση ανάγκη φιλοξενίας του ανήλικου. Από την στιγμή που θα αποφασιστεί η εισαγωγή του παιδιού, διενεργείται ο απαραίτητος ιατρικός έλεγχος και τότε συνεργάζεται όλο το προσωπικό του ξενώνα, προκειμένου να το υποδεχτεί (κοινωνικός λειτουργός, ψυχολόγος, κοινωνικοί φροντιστές)

-Ποιες ανάγκες του παιδιού καλύπτονται από τον ξενώνα; Μέσα στα πλαίσια της φιλοξενίας προσπαθούμε πάντα να καλύψουμε όλες τις ανάγκες των παιδιών και πιο συγκεκριμένα παρέχουμε: Πλήρη κάλυψη των αναγκών διατροφής, ένδυσης και ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής. Συμβουλευτική και ψυχοκοινωνική υποστήριξη (εξατομικευμένο σχέδιο υποστήριξης, ομάδες αυτογνωσίας-συνύπαρξης). Εκπαίδευση σε διαπροσωπικές και κοινωνικές δεξιότητες. Ένταξη στο σχολικό περιβάλλον. Ένταξη σε εκπαιδευτικές, αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες. Εργαστήρια δημιουργικής απασχόλησης. Συμμετοχή σε κοινωνικές δραστηριότητες και εκδηλώσεις. Συμβουλευτική στήριξη της οικογένειας. Προετοιμασία οικογενειών για αναδοχή. Νομική Υποστήριξη. Συνεργασία, συντονισμό και δικτύωση με φορείς και υπηρεσίες με σκοπό την πιο ολοκληρωμένη υποστήριξη του παιδιού και της οικογένειας. Παροχή όλων των απαραίτητων για να συνεχίσει το κάθε παιδί μία κανονική, ανάλογη των συνομηλίκων του ζωή, καλύπτοντας με τον τρόπο αυτό την έλλειψη του συγγενικού περιβάλλοντος αμβλύνοντας, όσο είναι δυνατόν, τις συνέπειες του αποχωρισμού και της στέρξης.

-Τα παιδιά φοιτούν σε σχολείο; Όλα τα παιδιά φοιτούν στο σχολείο, ανεξαρτήτως εθνικότητας, ακόμα και αν δεν ομιλούν την ελληνική.

-Τα παιδιά έχουν εξωσχολικές δραστηριότητες; Ανάλογα με τα ενδιαφέροντα του κάθε παιδιού, επιλέγουμε εξωσχολικές δραστηριότητες, με στόχο την ένταξη στο κοινωνικό περιβάλλον, την κάλυψη των ψυχαγωγικών αναγκών και την αρτιότερη κάλυψη του ελεύθερου χρόνου.

-Από πού καλύπτονται οι οικονομικές σας ανάγκες; Μερική χρηματοδότηση υπάρχει από

το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, ωστόσο όπως όλες οι μη κυβερνητικές οργανώσεις προσπαθούμε να καλύψουμε το μεγαλύτερο μέρος των αναγκών μας, απευθυνόμενοι σε ιδιώτες χορηγούς, κοινωφελή ιδρύματα, κλπ.

-Η τοπική κοινωνία βοηθάει στο έργο σας; Το έργο του ξενώνα υποστηρίζεται σημαντικά από δίκτυο εθελοντών της τοπικής κοινότητας, συγκεκριμένα είναι δίπλα μας από την έναρξη της λειτουργίας του ξενώνα τα μέλη του Συλλόγου Εθελοντών και Φίλων Ξενώνων ΑΡΣΙΣ Ωραιόκαστρου «Συνυπάρχω», οι οποίοι συμβάλλουν ουσιαστικά στην βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας.

-Όταν ενηλικιωθούν τα παιδιά, ποια είναι η τύχη τους; Όταν ένα παιδί ενηλικιώνεται, συνεχίζουμε να το υποστηρίζουμε, μέχρι να μπορέσει αυτονομηθεί και να ζήσει ανεξάρτητο.

-Πόσο δύσκολος είναι ο αποχωρισμός από ένα παιδί που φιλοξενείται στον ξενώνα; Ο αποχωρισμός είναι πάντα δύσκολος και σε πολλές περιπτώσεις δεν έχει σχέση με το χρονικό διάστημα παραμονής ενός παιδιού στον ξενώνα. Ο χρόνος μέσα στον ξενώνα κυλάει διαφορετικά... Η κάθε ημέρα είναι τόσο γεμάτη, που μοιάζει να είναι μεγαλύτερη!

-Ποιος αποχωρισμός θα σας μείνει αξέχαστος; Όλοι οι αποχωρισμοί που οδήγησαν παιδιά σε άλλους ιδρυματικούς χώρους μόνιμης διαμονής (Κέντρα Παιδικής Προστασίας, Παιδικά Χωριά SOS, κλπ). Πάντα πίστευα και συνεχίζω να πιστεύω ότι για όλα τα παιδιά υπάρχει μια οικογένεια, Γι' αυτό και υποστηρίζω θερμά το θεσμό της αναδοχής.

-Τι εύχεστε για τα παιδιά σε κίνδυνο; Θα ευχόμουν να μην υπάρχουν παιδιά σε κίνδυνο, αλλά καθώς αυτό είναι ουτοπικό, εύχομαι να βρίσκονται σε χώρους και με ανθρώπους που θα τα αγκαλιάσουν, θα τα φροντίσουν και θα προσπαθήσουν για το μέλλον τους.

-Πως μπορεί ένας ευαισθητοποιημένος πολίτης να βοηθήσει; Ένα μεγάλο μέρος των δράσεων και των αναγκών του ξενώνα καλύπτεται από την ιδιωτική πρωτοβουλία, τόσο σε οικονομικό και πρακτικό επίπεδο, όσο και σε διάθεση χρόνου. Κάθε βοήθεια είναι πολύ σημαντική για την αρτιότερη λειτουργία του χώρου. Οι εθελοντές, φίλοι, χορηγοί, απλοί πολίτες μπορούν να δραστηριοποιηθούν σε πολλούς τομείς, όπως: ενισχυτική διδασκαλία, οργάνωση εργασιών δημιουργικής απασχόλησης, συνοδείες παιδιών σε ψυχαγωγικές και κοινωνικές δραστηριότητες, οργανωμένο παιχνίδι, μαγειρική, κάλυψη λειτουργικών αναγκών, πρόωθηση ενεργειών ενημέρωσης και ευαισθητο-

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ

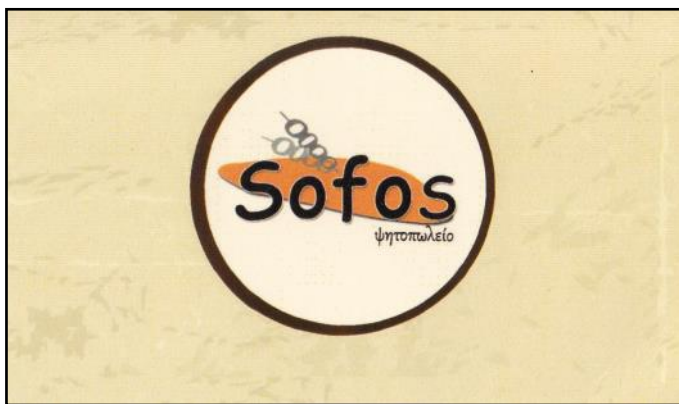
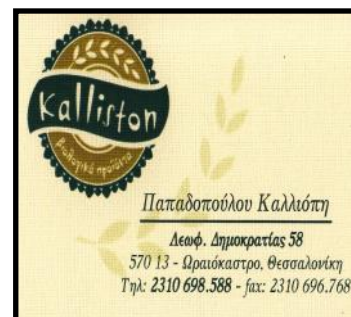
Την περσινή χρονιά βάλαμε ένα στοίχημα με τη συνάδελφό μου Καλομοίρη Μέλττω και το κερδίσαμε. Το στοίχημα αφορούσε στην υλοποίηση μιας θεατρικής παράστασης, στο πλαίσιο των καινοτόμων δράσεων του σχολείου μας. Και οι δύο είχαμε ξαναανεβάσει σχολικές παραστάσεις και δεν ερχόμασταν αντιμέτωπες για πρώτη φορά μ' αυτό το εγχείρημα, που κατά γενική ομολογία δεν είναι εύκολο. Επιλέξαμε λοιπόν ένα έργο αλληγορικό, αρκετά δύσκολο και απαιτητικό, το **παράμυθι χωρίς όνομα**, της Πηνελόπης Δέλτα σε θεατρική διασκευή του Ιάκωβου Καμπανέλλη και μουσική του Μάνου Χατζιδάκη.

Συγκροτήσαμε την ομάδα μας, η οποία αποτελούνταν από μαθητές και των τριών τάξεων και ξεκινήσαμε τη δουλειά. Οι πρόβες κατά τη διάρκεια της χρονιάς ήταν πολλές και όταν έφτασε ο Μάιος ήμασταν έτοιμοι για την παράσταση. Δώσαμε αρχικά δύο παραστάσεις στο κτήριο Παύλου Μελά στο Παλαιόκαστρο με πολύ μεγάλη επιτυχία. Στην προετοιμασία μας μάλιστα είχαμε την τύχη να φιλοξενούμε στις πρώτες θέσεις δύο καταξιωμένους ηθοποιούς, τον Γιώργο Κωνσταντίνου και τον Γιάννη Μαλούχο, τους οποίους και τιμήσαμε για την προσφορά τους στο θέατρο. Οι μικροί μας ηθοποιοί ξεδιπλώσαν τον καλύτερό τους εαυτό επί σκηνής και εισέπραξαν το πιο ζεστό χειροκρότημα. Στην συνέχεια δώσαμε ακόμη μια παράσταση στο Μεσαίο, μετά από πρόσκληση του υπευθύνου των πολιτιστικών θεμάτων.

Κάπως έτσι έκλεισε ο κύκλος της περσινής θεατρικής μας δράσης.

Σ' αυτό το πραγματικά ονειρώδες ταξίδι είχαμε συνοδοιπόρους το σύλλογο γονέων, αρκετούς γονείς και όπως πάντα, το Διευθυντή μας κ. Καρύδη Αθανάσιο. Τους ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας για την αμέριστη συμπαράσταση. Και φυσικά ευχαριστούμε ιδιαίτερα τους μαθητές μας οι οποίοι επέδειξαν απάραμιλλο ζήλο και ωριμότητα ενηλίκων.

Μαρία Αναγνωστάκη

Το θέατρο στο σχολείο

Στο τέλος της χρονιάς η θεατρική ομάδα του 3ου Γυμνασίου Ωραιόκαστρου θα ανεβάσει τη θεατρική παράσταση «Ο Δράκος» του Ευγένιου Σβαρτς. Το έργο γράφτηκε στο Λένινγκραντ το 1943, την εποχή που την πόλη κι όλο τον κόσμο απειλούσε ο «Δράκος» του φασισμού. Πρόκειται για ένα αλληγορικό παράμυθι, ένα έργο που δεν αφορά μόνο τις εμπειρίες ενός λαού κάτω από οποιοδήποτε καθεστώς, αλλά ακόμη πιο πολύ αφορά τις σχέσεις και την κατανόηση του ανθρώπου για τον συνάνθρωπό του. Ακόμη κι εκεί που δεν παραφυλάει κανένας δράκος.

Μαρία Αναγνωστάκη

Τι θέλει να πει ο ποιητής;

Στις 21 Μαρτίου 2014 είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε, στα πλαίσια μιας εκδήλωσης προς τιμήν του, τον Τόλη Νικηφόρου. Οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις που του υποβάλαμε μας βοήθησαν να ανακαλύψουμε τον τρόπο με τον οποίο σκέφτονται και γράφουν οι ποιητές καθώς και να διαπιστώσουμε με πόση ειλικρίνεια αλλά ταυτόχρονα και ρομαντισμό αντιμετωπίζουν τον κόσμο που πολλές φορές στάθηκε το ίδιο άδικος και με αυτούς. Αυτός ο τόσο αξιόλογος ποιητής παίζοντας με τη γλώσσα, την οποία σαφώς κατείχε στο μέγιστο βαθμό, μας εντυπωσίασε και ακόμα μας έκανε να απορήσουμε σε ορισμένες περιπτώσεις με τα λόγια του, τα οποία τελικά ήταν καθηλωτικά. Ο τρόπος με τον οποίο περιέγραφε καταστάσεις που έχει βιώσει και τον στιγμάτισαν φανέρωσε μια ευαίσθητη πτυχή του, την οποία υπερασπίστηκε με ιδιαίτερη τρυφερότητα και στάθηκε η έμπνευσή του για την συγγραφή των ποιημάτων του. Η αίσθηση του χιούμορ, η αμεσότητα και η φιλικότητα είναι κάποια στοιχεία της παρουσίας και της προσωπικότητάς του. Μέσα από την εκδήλωση αυτή όλοι κερδίσαμε κάτι και ήταν τιμή μας να είμαστε κομμάτι της.

Ελπιδοφόρα Εμμανουηλίδου -Φένια Κρίκη

Στην δράση κολλάει το σίδερο

Εγνατία Οδός

Τη φετινή χρονιά, το σχολείο μας οργάνωσε και πραγματοποίησε περισσότερα προγράμματα και δραστηριότητες από κάθε άλλη φορά, σε μια προσπάθεια των καθηγητών και του γυμνασιάρχη μας να κινητοποιήσουν τους μαθητές και να αναδείξουν μια πιο ανθρώπινη πλευρά του σχολείου που δίνει εξίσου βαρύτητα στα ενδιαφέροντα των παιδιών. Ένα από αυτά τα προγράμματα ήταν και η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ. Μέσα στα πλαίσια αυτού του προγράμματος ασχοληθήκαμε όχι μόνο με την σύγχρονη και την παλαιά Εγνατία οδό αλλά και με τις φυσικές ομορφιές κυρίως τις Μακεδονίας και της Θράκης. Έτσι αρχικά τα παιδιά συγκεντρώσαν πληροφορίες σχετικά με την ιστορία της Εγνατίας. Όπως οι ίδιοι μας παρουσίασαν η κατασκευή της έγινε μεταξύ του 146 με 120 π.Χ και εκτεινόταν ανάμεσα στις χώρες της Αδριατικής και στο Αιγαίο και από την Ρώμη μέχρι την Κωνσταντινούπολη. Φυσικά, όπως και σήμερα η κατασκευή της έπαιξε πρωταρχικό ρόλο στις μετακινήσεις τόσο των ανθρώπων όσο και στο εμπόριο. Όσον αφορά στην σύγχρονη Εγνατία οδό η κατασκευή της ολοκληρώθηκε την τελευταία δεκαετία και η μετακίνηση κατοίκων απομακρυσμένων οικισμών έγινε ασφαλέστερη και πιο εύκολη. Έκτος από αυτά βοήθησε στην οικονομική ενίσχυση των πόλεων από τις οποίες περνάει και πλέον έχουν αναπτυχθεί σε σημαντικά κέντρα. Έπειτα ασχοληθήκαμε με κάποιους ποταμούς όπως ο Στρυμόνας, ο Νέστος και λίμνες, όπως η Βόλβη. Ένα άλλο θέμα που μας απασχόλησε ήταν το οικογενειακό πατριαρχείο, η Αγία Σοφία και η σχολή της Χάλκης. Η αλήθεια είναι πως μάθαμε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα για την ιστορία και την αξία που έχουν στις μέρες μας ο ναός και το πατριαρχείο. Ιδιαίτερη σημασία δώσαμε στην σχολή της Χάλκης, καθώς τράβηξαν την προσοχή μας οι καταστροφές που έχει υποστεί, αλλά και οι προσπάθειες τόσο ελλήνων όσο και ξένων να λειτουργήσει ξανά. Τέλος μελετήσαμε την ιστορία του τόπου αυτού και τα αρχαιολογικά ευρήματα του, όπως η ιστορία των Φιλιππών. Κάπως έτσι μας δόθηκε και η αφορμή να πραγματοποιήσουμε μια διήμερη εξόρμηση στην Αλεξανδρούπολη, με σκοπό να επισκεφθούμε την παλαιά Εγνατία οδό, τους Φιλιππούς, τον ποταμό Νέστο και τον Εύρο.

Χριστίνα Πατακίδου

Ενεργός Πολίτης – Θεσσαλονίκη, Βιώσιμη Πόλη

Σε τι πόλη θέλουμε να ζούμε; Τι αγαπάμε στη γειτονιά μας; Τι δε μας αρέσει γύρω μας; Είναι άραγε η πόλη μας βιώσιμη; Σ' αυτά και ακόμη περισσότερα ερωτήματα προσπαθούμε να δώσουμε απαντήσεις με μια ομάδα παιδιών της Α' Γυμνασίου μέσα από το πρόγραμμα «Ενεργός πολίτης – Θεσσαλονίκη, Βιώσιμη Πόλη». Αρχικά περπατήσαμε στη γειτονιά μας, μιλήσαμε με τους κατοίκους, φωτογραφίσαμε, βιντεοσκοπήσαμε τα καλά και τα άσχημα και όλα αυτά έγιναν με πολύ κέφι, γέλιο και απίστευτη ενέργεια! Στη συνέχεια ζήσαμε την ιστορία της Θεσσαλονίκης μέσα από τα εκθέματα του Λευκού Πύργου και διανύσαμε ένα περιβαλλοντικό μονοπάτι στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Ανακαλύψαμε γωνιές και μυστικά άγνωστα ως τώρα! Προσπαθήσαμε να δούμε την πόλη με διαφορετική οπτική γωνία! Προβάλαμε τη γειτονιά μας, την πόλη μας και τις απόψεις μας μέσα από το Εθνικό Δίκτυο Βιώσιμης Πόλης που συμμετέχουμε αλλά συγχρόνως είδαμε και τις γειτονιές άλλων μαθητών στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα, στη Μυτιλήνη αλλά και σε πολλά άλλα μέρη της χώρας μας. Και τώρα είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε δράση! Να κάνουμε την γειτονιά μας πιο όμορφη και να τη δείξουμε σε όλους στο Μαθητικό Περιβαλλοντικό Συνέδριο στις 2 Μαΐου 2014 στο Δημαρχιακό Μέγαρο Θεσσαλονίκης.

Γαρυφαλλιά Μουζούρη, Έρνα Λαζαρίδου

E-Twinning

Πρέπει να ήταν αρχές Οκτώβρη, μόλις είχε αρχίσει το σχολείο, όταν οι καθηγητές μας, μας έδιναν τα καθιερωμένα χαρτιά στα οποία αναγράφονταν τα προγράμματα που θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε για το υπόλοιπο της χρονιάς. Κλασικά υπήρχαν τα προγράμματα της περιβαλλοντικής, της αγωγής υγείας και της εφημερίδας, όμως μεγάλη εντύπωση μου προξένησε ένα νέο πρόγραμμα που από το όνομα του και μόνο μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Το πρόγραμμα λεγόταν e-twinning και αφορούσε αποκλειστικά τους «τελειόφοιτους» του σχολείου, δηλαδή εμάς τους μαθητές της Γ' γυμνασίου, πράγμα που επηρέασε ως ένα βαθμό την απόφασή μου να γραφτώ σε αυτό το καινούριο πρόγραμμα. Οι μόνες πληροφορίες που είχαμε (όσοι δηλώσαμε συμμετοχή) ήταν ότι θα είχαμε διαδικτυακή συνομιλία με ένα σχολείο από την Νορβηγία. Αυτό όμως ήταν αρκετό για μένα και για άλλα 29 παιδιά να συμμετάσχουμε στο e-twinning. Στην πρώτη μας συνάντηση (ως ομάδα πλέον) συζητήσαμε με τους υπεύθυνους του προγράμματος κα Λαζαρίδου (κυρίως), κα Εμμανουηλίδου και κα Μουζούρη για το τι θα κάναμε ως ομάδα. Κάθε ένα παιδί θα είχε να μιλήσει με ένα παιδί από τη Νορβηγία. Και τότε ήταν που μας αποκαλύφθηκε ότι υπήρχαν σκέψεις ακόμα και για μια εκδρομή στη σκανδιναβική χώρα. Οι εβδομάδες πέρασαν και επιτέλους συναντηθήκαμε (μέσω Skype) με τους Νορβηγούς μας φίλους. Πρέπει να το παραδεχτώ ότι οι συνομιλητές μας ήταν απίστευτα άνετοι και επίσης ότι μιλούσαν αγγλικά με πολύ ωραία προφορά. Όσο για μας πιστεύω ότι δημιουργήσαμε ένα υπέροχο κλίμα με τα παιδιά από την Νορβηγία και με την απεριόριστη στήριξη από τους καθηγητές μας καταφέραμε να κλείσουμε μια θέση στην πτήση για Νορβηγία. Τα συναισθήματα ποικίλουν και είναι ευτυχώς μέχρι τώρα επί το πλείστον θετικά. Εγώ προσωπικά νιώθω ευχάριστα καθώς έχουμε την ευκαιρία να διευρύνουμε τους ορίζοντες μας. Πιστεύω ότι το e-twinning μέσω και της ιστοσελίδας του, που μπορούμε να ανταλλάξουμε πληροφορίες, μας επιτρέπει να μάθουμε για τον νορβηγικό πολιτισμό αλλά και από την άλλη επιτρέπει στους Νορβηγούς να μάθουν για μας. Τελειώνοντας θέλω να πω πως θεωρώ ότι το e-twinning είναι μία σπουδαία πρωτοβουλία.

Δημήτρης Κανταράς

Εκδρομή στην Θεσσαλονίκη (28-01-2014) E-twinning και Βιώσιμη πόλη

Την Τρίτη 28 Ιανουαρίου 2 προγράμματα του σχολείου μας, αφήνοντας το κρύο, ξεκίνησαν για μια εκδρομή στην όμορφη πόλη μας. Το πρόγραμμα ήταν κοινό και αρχικά προέβλεπε επίσκεψη στον Λευκό Πύργο. Εκεί, χωρισμένοι σε μικρές ομάδες πήραμε μέρος σε ένα 'παιχνίδι' ερωτήσεων. Συμπληρώνοντας η κάθε ομάδα ένα φυλλάδιο, μάθαμε χρήσιμες πληροφορίες για την ιστορία του Λευκού Πύργου αλλά και για τη Θεσσαλονίκη. Με το τέλος του 'παιχνιδιού' και μετά από αρκετές φωτογραφίες στον τελευταίο όροφο του Πύργου, από τον οποίο η θέα ήταν μαγευτική, ήταν καιρός να συνεχίσουμε την εκδρομή μας. Οι υπεύθυνες καθηγήτριες αποφάσισαν να μην μετακινήσουμε με το λεωφορείο αλλά να περπατήσουμε στην πόλη, σταματώντας σε διάφορα σημεία για να ακούσουμε πληροφορίες που θα μας βοηθούσαν στις εργασίες που θα κάναμε με βάση τη συγκεκριμένη εξόρμηση. Μετά από μία σύντομη στάση για φαγητό, περάσαμε από το Μουσείο Ιστορίας, όπου η κ. Δάκου μας ενημέρωσε με λίγα λόγια για την ιστορία του. Στη διαδρομή το κάθε πρόγραμμα έπρεπε να μαζέψει ανάλογες πληροφορίες, να τραβήξει φωτογραφίες για πράγματα που του άρεσαν ή δεν του άρεσαν. Έπειτα είδαμε το Καπάνι και διασχίσαμε την αγορά Μοδιάνο. Μετά από μερικές συνεντεύξεις περαστικών στην Πλατεία Αριστοτέλους, κατευθυνθήκαμε στο λιμάνι, όπου και περιμέναμε το λεωφορείο, για την επιστροφή μας στο Παλαιόκαστρο. Ο γυρισμός ήταν ήσυχος, καθώς όλοι είχαν κουραστεί από το περπάτημα, ενώ ελάχιστα μας είχε επηρεάσει το υγρό κλίμα της πόλης... Παρ' όλα αυτά, νομίζω πως όλοι βρήκαμε ενδιαφέρουσα την αναζήτηση απαντήσεων στους ορόφους του Λευκού Πύργου, όπως επίσης και την διαδρομή μέσα στην πόλη μας!

Ανδρομάχη χατζηγιαννίδου

Εκδρομή στο Πλανητάριο

Στην εκδρομή που πραγματοποιήθηκε στο Πλανητάριο πήρε μέρος η 1η Γυμνασίου του σχολείου μας. Όλοι ήμασταν κατενθουσιασμένοι γιατί ήταν από τις πρώτες μας εκδρομές στο Γυμνάσιο. Όταν φτάσαμε στο προορισμό μας ανυπομονούσαμε να ξεκινήσει η περιήγησή μας στην έκθεση με θέμα τη δημιουργία του κόσμου όπου αργότερα είδαμε πολλά βίντεο, πετρώματα, απολιθώματα ζώων και ηφαίστεια της

Ελλάδας. Αφού τελείωσε η περιήγησή μας στην έκθεση «Αιγαίο, η γέννηση ενός αρχιπελάγου», μπήκαμε στην αίθουσα «Κοσμοθέατρο» και αφού κάταμε όλοι στη θέση μας, ξεκίνησε το ντοκιμαντέρ που είχε ως θέμα την ιστορία, τη θεωρία και το ταξίδι του Δαρβίνου σε 3D. Όταν η επίσκεψή μας στο Πλανητάριο τελείωσε, γυρίσαμε κουρασμένοι αλλά περάσαμε μια μέρα χαρούμενη όπου μάθαμε πολλά περισσότερα για την ιστορία της Γης

Γιώργος Μουραμπτεζής

Δημιουργίες
Μαλλιά Νήματα
Εργόχειρα Υλικά Ραπτικής
Σεφεριάδου Ειρήνη
Στρ. Μακρυγιάννη 30, Ηλιούπολη
τηλ.: 2310 669224 Email: sefbul2@yahoo.gr

Korína G.S.
Σεφεριάδου Κουρτέσσα (Κορίνα)
ΕΞΟΡΟΥΧΑ - ΠΙΖΑΜΕΣ - ΝΥΧΤΙΚΙΕΣ
γυναικεία - παιδικά - ανδρικά
Λ. Δημοκρατίας 50 (δίπλα στο ταχυδρομείο)
Ωραιόκαστρο - Τηλ.: 2310 694.838

Επιλογές GS
Είδη ραπτικής & Οικιακής χρήσης
Μαλλιά - Νήματα - Παντόφλες
Υπεύθυνος καταστήματος
Σεφεριάδης Γρηγόρης
Λ. Δημοκρατίας 46, Ωραιόκαστρο
2310 698 856 • www.epilogeshome.gr

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΣΙΓΑΡΑ
"Ο ΜΙΚΡΟΣ"

ΠΑΡΑΓΩΓΗ & ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΩΝ
ΚΑΛΩΝΗΣ ΠΑΡΗΣ
ΚΙΝ.: 6945 836087
ΤΗΛ./FAX ΓΡΑΦΕΙΟΥ: 2310 698676
ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Ιωνική
Κατεψυγμένα προϊόντα ζύμης και σφολιάτας
1ο χλμ Νεοχωρούδας - Ωραιόκαστρο Θεσσαλονίκη
τηλ.: 2310 788371 φαξ: 2310 778225

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ....

Πριν σας εκφράσω τις σκέψεις μου για τη συγκεκριμένη δράση, θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου Ε Σ Α Σ παιδιά, και στο πρόσωπο το δικό σας, τους γ ο ν ε ί σ ας! Η ανταπόκρισή σας στο κάλεσμά μας ήταν εντυπωσιακή. Το «ευχαριστώ» είναι πολύ μικρή λέξη, για να εκφράσει αυτό που καταφέρατε. Σας παρακαλούμε, να το μεταφέρετε στους γονείς σας! Κάνοντας τον απολογισμό της δράσης, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε, ότι 16 μεγάλες κούτες με ρούχα σε άριστη κατάσταση, παπούτσια, παιχνίδια και 18 μικρότερες κούτες με τρόφιμα, απορρυπαντικά, ειδή οικιακής χρήσης και προσωπικής υγιεινής, κρεατικά, γαλακτοκομικά και αυγά, δόθηκαν στο Ελληνικό Παιδικό Χωριό στο Φίλυρο. Περίπου 20 κούτες με διάφορα είδη παραδώσαμε στην Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ», εδώ στο Ωραιόκαστρο. Από το ποσό των 500 ευρώ περίπου, που συγκεντρώσαμε (τα 100 ευρώ μας τα άφησε ο πρόεδρος του περισιού 15μελούς συμβουλίου του σχολείου μας, ο Θάνος ο Βαρβέρης, για την κοινωνική δράση της φετινής χρονιάς. Ευχαριστούμε όλα τα μέλη για την ευαισθησία τους), ένα ποσό το διαθέσαμε για αγορά παιχνιδιών, ειδικών για παιδιά με προβλήματα άρασης. Τα υπόλοιπα χρήματα τα κρατήσαμε για μία άλλη οργάνωση, με τα μέλη της οποίας θα συνεργαστούμε τους επόμενους μήνες. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους επαγγελματίες εκείνους, που παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο καθένας στον τομέα του, πρόσφεραν από το πλεόνασμα της αγάπης τους. Αναφερόμαστε στον κ. Αθ. Πουρσαλίδη, τον κ. Γ. Τζελέπη, τον κ. Κ. Τσαρούχα, τον κ. Λύκα, τον κ. Σαραμούδη, τον κ. Κωνσταντίνου, τον κ. Χρ. Κούντη και την κ. Ο. Καλώνη. Όμως χωρίς την πολύτιμη βοήθεια του Διευθυντή του σχολείου μας, του κ. Αθανασίου Καρύδη, τίποτα από αυτά δεν θα γινόταν. Σαν πραγματικός πατέρας, αγκάλιασε την προσπάθειά μας. Με την καθοδήγηση και τις συμβουλές του φτάσαμε σ' αυτό το αποτέλεσμα. Θερμές ευχαριστίες σε όλους τους συναδέλφους για την κατανόηση και τη βοήθεια τους. Για να έρθω στην ημέρα της επίσκεψης στη Σχολή Τυφλών. Μία κατάθεση ψυχής... Η εικόνα της Αποστολίας να αγκαλιάζει το μικρό μας φίλο, τον Αντώνη, αποτυπώνει τα πάντα!!! Δεν επέμεινα τυχαία, να ονομαστεί το πρόγραμμά μας «Όλοι μαζί... μια αγκαλιά!». Στη φωτογραφία φαίνεται περίτρανα η επίτευξη του στόχου μας. Χωρίς λέξεις... Αυτή η εικόνα δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια.... Δεν περιγράφεται με λέξεις... Β ι ώ ν ε τ α !... Όσοι ήταν παρόντες έζησαν το μεγαλείο της στιγμής!!! Όταν μπήκαμε στην αίθουσα της Σχολής Τυφλών επικράτησε ένα 10'σοκ και δέους! Όποιο μαθητή, όποια μαθήτρια (57 ήταν μαζί μας) και να βλέπατε, θα αντικρίζατε μόνο δάκρυα. Ακόμα και ο πιο σκληρός... λύγισε. Εκεί όλοι αφέθηκαν... Εκεί όλοι έζησαν... Εκεί έδειξαν και απέδειξαν στον εαυτό τους πόσο ευαίσθητοι είναι! Έπρεπε τα παιδιά της Τρίτης Γυμνασίου να παίξουν ένα θεατρικό. Έκλαιγαν ασταμάτητα! Προσπαθήσαμε να τα ενθαρρύνουμε, λέγοντάς τους ότι ήρθαμε εδώ για να δώσουμε χαρά!!! Χαρά!!! Και έτσι συνέχισαν! Τα παιδιά μας έγιναν ένα με τα παιδιά της Σχολής Τυφλών. Ανοίχτηκαν... Τα αγκάλιασαν... κατάλαβαν την έννοια της αγάπης, γιατί η αγάπη είναι πέρα από τις αισθήσεις! Ξεπέρασαν το ΕΓΩ, άφησαν να μιλήσει το ΕΣΥ και να γίνει ΕΜΕΙΣ και έγιναν ΕΝΑ! Το χαμόγελο των τυφλών παιδιών; Ουράνιο, αγγελικό!!! Δεν είναι τυχαίο αυτό που λένε ότι οι άνθρωποι, που έχουν κάποια σωματική αναπηρία, αναπτύσσουν άλλες, ιδιαίτερες ικανότητες. Έτσι κι αυτά! Με την αφή προσπαθούσαν να καταλάβουν πράγματα. Κάποια εκτός από έλλειψη όρασης, αντιμετωπίζουν και νοητική στέρωση. Άλλα πανέξυπνα, ρωτούσαν διαρκώς τα δικά μας να μάθουν... και τα δικά μας τα αγκάλιαζαν και απαντούσαν! Στο γλυκό μας τον Πασχάλη, που παρακαλούσε τη διευθύντρια της Σχολής να έρθει στο χωριό μας, όπως έλεγε! Τον Κοσμά, που μας έγραψε ένα κείμενο, που του υπαγόρευαν στη γραφή Braille και μας το χάρισε, για να τους θυμώνατε (λες και θα τους ξεχάσουμε ποτέ!!!) το Νικόλα, το Μάριο, τη Δέσποινα και τ' άλλα παιδιά... Μοναδικές στιγμές... Τραγουδούσαν μαζί μας χριστουγεννιάτικα τραγούδια, χόρευαν, γέλασαν με το θεατρικό, που άκουσαν... Χαραγμένα στη μνήμη μου θα μείνουν τα λόγια της Διευθύντριας της Σχολής Τυφλών, που μας είπε συγκινημένη: «Για σας η επίσκεψη αυτή ήταν μάθημα ζωής! Για μας ήταν άγγιγμα ψυχής!» Τα παιδιά δεν ήθελαν να φύγουμε! Δυστυχώς έπρεπε! Έχω την εντύπωση ότι και οι 60 που ήμασταν εκεί, έχουμε αφήσει ένα κομμάτι του εαυτού μας στη Σχολή Τυφλών. Έχουμε πάρει όμως εφόδια ζωής από τα μικρά παιδιά, που δεν μας είδαν με τα σωματικά μάτια, αλλά με τα μάτια της ψυχής τους, που αυτά βλέπουν πιο καθαρά! Έπρεπε να φύγουμε από τη Σχολή Τυφλών, για να πάμε να δούμε και μια άλλη πλευρά της ζωής, που ζουν τα παιδιά στο Ελληνικό Παιδικό Χωριό στο Φίλυρο! Παιδιά, που βρίσκονται σε κείνο το χώρο κατόπιν εισαγγελικής εντολής, αφού οι βιολογικοί τους γονείς έχουν κριθεί ακατάλληλοι να μεγαλώσουν και να διαπαιδαγωγήσουν τα παιδιά τους. Παιδιά, τα οποία έχουν υποστεί κάθε μορφή βίας, σωματικής, λεκτικής, σεξουαλικής. Την Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου πήραμε όλοι το καλύτερο μάθημα! Παρακολουθήσαμε το καλύτερο μάθημα. Λέμε συχνά, ότι το σχολείο δεν είναι ένας χώρος απλών γνώσεων και αριθμών, αλλά αξιών και μηνυμάτων ζωής. Εμείς είχαμε την ευκαιρία να το ζήσουμε και να το μεταφέρουμε και σε σας! Όλη η ομάδα της κοινωνικής δράσης και του εθελοντισμού παίρνουμε δύναμη και κουράγιο! Με πίστη στο Θεό, με υπομονή και επιμονή συνεχίζουμε το έργο, που αναλάβαμε τα τελευταία χρόνια. Συνεχίζουμε όμως έχοντας συνεργάτες και συνοδοιπόρους όλους εσάς! Να γίνουμε μια αγκαλιά, που θα αγκαλιάσει κάθε παιδί που υποφέρει, που για κάποιους λόγους στερείται τους γονείς του ή τα απαραίτητα για να ζήσει, που έχει κάποια σωματική ή νοητική αδυναμία ή κάποια άλλη δυσκολία στη ζωή του. Από όλα τα παιδιά του 3ου Γυμνασίου Ωραιόκαστρου... για όλα τα παιδιά... Γιατί τα παιδιά είναι η ελπίδα για το μέλλον....

Χατζηιορδάνου Αρίστη — Θεολόγος

Παρασκευή 20-12-2013

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

αν και φιλόλογος, σήμερα δυσκολεύομαι να αποτυπώσω στις σελίδες σου όσα έζησα. Αισθάνομαι ότι η πλούσια γλώσσα μας είναι ανεπαρκής να εκφράσει τα σημερινά βιώματά μου. Μέσα στο μυαλό μου κυριαρχούν τα δακρυσμένα μάτια των μαθητών και των μαθητριών μου κατά την επίσκεψή μας στη σχολή Τυφλών. Ήταν τα δάκρυα εφήβων που ίσως κάποιοι επιπόλαια στις μέρες μας χαρακτηρίζουν ως αναισθητους και ατομιστές. Σήμερα, όμως, έδειξαν το γνήσιο πρόσωπό τους, προσφέροντας χαρά σε μικρά παιδιά που δε βλέπουν με τα φυσικά τους μάτια αλλά μας άγγιξαν με τα μάτια της ψυχής τους. Τραγουδήσαμε όλοι μαζί για τη χαρά των Χριστουγέννων, αισθανθήκαμε το ζεστό τους χέρι καθώς μας ψιλαφούσε να μας μεταδίδει απλόχερα την ανεπιτήδευτη αγάπη τους, την ισχυρή θέλησή τους να μη μείνουν στο σκοτάδι... Θαυμάσαμε το μεγαλείο της ανθρωπίνης φύσης, το πλούσιο απόθεμα ψυχικής δύναμης που μπορεί μέσα του ένα μικρό παιδί διαλύοντας το σκοτάδι που το τυλίγει. Τα παιδιά αυτά μας πρόσφεραν ένα μοναδικό μάθημα ζωής που είμαι σίγουρη πως δεν κούρασε καθόλου τους μαθητές μου και όλοι το εμπέδωσαν πολύ καλά όπως φάνηκε από όσα μου είπαν φεύγοντας από τη σχολή Τυφλών. Γι' αυτό και σε όσους λένε πως τα Χριστούγεννα είναι μόνο για τα μικρά παιδιά θα πω πως τα Χριστούγεννα μπορεί να τα ζήσει ο καθένας ανεξαρτήτως ηλικίας. Εγώ φέτος έζησα τα Χριστούγεννα από πολύ νωρίς στο πρόσωπο του διευθυντή μας που μόλις του εξέφρασα την σκέψη μου γι' αυτή την εξόρμηση φρόντισε και την παραμικρή λεπτομέρεια για την πραγματοποίησή της, στα πρόσωπα των συναδέλφων μου που αφιέρωσαν πολύτιμο χρόνο για την οργάνωση και προετοιμασία της, στα πρόσωπα των παιδιών που επισκεφτήκαμε και μας μετάγγισαν τη θέλησή τους για ζωή, και τέλος στα δακρυσμένα πρόσωπα των μαθητών και μαθητριών μου που οι εμπειρίες αυτής της εξόρμησης θα συνοδεύουν σε όλη τους τη ζωή...

Χρύσα Γερασίμου, Φιλόλογος

Εκφράσου Ελεύθερα

Στις 10 και 11 Φεβρουαρίου 2014 πραγματοποιήθηκαν στο Κολλέγιο Ανατόλια οι Αγώνες Εκφραστικής Ανάγνωσης Λογοτεχνικού Κειμένου. Φέτος στον διαγωνισμό αυτόν συμμετείχαν 22 δημόσια και ιδιωτικά σχολεία από τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, την Κομοτηνή και το Ρέθυμνο, με 108 μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου. Στους αγώνες αυτούς πήρε μέρος και το σχολείο μας με μια ομάδα 5 μαθητριών και συγκεκριμένα με τις Εμμανουηλίδου Ελπιδοφόρα, Κρίκη Φένια, Βαρδαλή Σοφία, Αμερικάνου φωτεινή και Μαρκοπούλου Δάφνη. Η κ. Αναγνωστάκη Μαρία, η κ. Γερασίμου Χρυσούλα και η κ. Εμμανουηλίδου Τριάδα ήταν οι καθηγήτριες που είχαν αναλάβει την προετοιμασία και την καθοδήγηση των μαθητριών. Οι Αγώνες πραγματοποιήθηκαν σε δύο φάσεις: στην προκριματική που έγινε την πρώτη ημέρα και στην τελική που έγινε την επομένη. Στην προκριματική φάση οι συμμετέχοντες όλων των σχολείων διάβασαν τα κείμενά τους και βαθμολογήθηκαν από τρεις καθηγητές-κριτές. Η βαθμολογία αυτή παρέμεινε άγνωστη ως την επόμενη ημέρα και έτσι κανένας δεν ήξερε αν έχει προκριθεί στους τελικούς ή όχι. Κατά την τελική φάση όλοι οι συμμετέχοντες συγκεντρώθηκαν σε μια αίθουσα όπου και περιέμεναν με αγωνία τ' αποτελέσματα της αξιολόγησής τους. Εκεί θα γινόταν η ανακοίνωση των ονομάτων, που είχαν εξασφαλίσει την υψηλότερη βαθμολογία και μια ανεξάρτητη κριτική επιτροπή αποτελούμενη από συγγραφείς και ανθρώπους των Γραμμάτων και των Τεχνών θα τους βαθμολογούσε εκ νέου για να αναδείξει τους τρεις καλύτερους. Στους φετινούς τελικούς προκρίθηκαν 8 άτομα και το σχολείο μας είχε την χαρά να συμμετέχει σ' αυτούς με μια μαθήτριά, την Μαρκοπούλου Δάφνη μαθήτριά της Α' Γυμνασίου. Αποτιμώντας την όλη εμπειρία οφείλουμε να πούμε ότι ήταν ωφέλιμη σε πολλά επίπεδα. Οι μαθήτριες άκουσαν απαγγελίες σπουδαίων λογοτεχνικών έργων, ήρθαν σε επαφή με μαθητές από άλλα σχολεία και αύξησαν την αυτογνωσία τους. Το σίγουρο είναι ότι αυτό το "ταξίδι" στη λογοτεχνία θα τους μείνει αξέχαστο!

Δάφνη Μαρκοπούλου

Τι θέλω να θυμάμαι, τι θέλω να ξεχάσω...

Θέλω να θυμάμαι όσα καλά περάσαμε στο γυμνάσιο με τους καθηγητές και τα άλλα παιδιά, τις εκδρομές, τις διάφορες δράσεις που κάναμε.. Θέλω να ξεχάσω τα τεστάκια στα Αρχαία που γράφαμε κάθε βδομάδα και εκείνες τις μέρες που παίρναμε βαθμούς!

Από το γυμνάσιο θέλω να θυμάμαι όλες τις πλάκες από τους συμμαθητές μου και ακόμα θέλω να θυμάμαι όλους τους καθηγητές μου. Τι θέλω να ξεχάσω από την φοίτηση στο Γυμνάσιο. Αυτό που θέλω πολύ να ξεχάσω είναι τον καθηγητή της οικιακής οικονομίας στην Δευτέρα γυμνασίου διότι μας είχε τρελάνει ομαδικώς.

Από την φοίτηση μου στο γυμνάσιο θέλω να θυμάμαι κυρίως την υπέροχη τριήμερη εκδρομή η οποία θα μείνει αξέχαστη σε όλους. Επίσης θέλω να θυμάμαι τις εκδρομές, τους περιπάτους, τις ώρες γυμναστικής και τα διαλείμματα. Το μόνο που θέλω να ξεχάσω είναι οι βαρετές ώρες των κλασικών φιλολογικών μαθημάτων.

Κωνσταντίνα Κυρμανίδου

Κωνσταντίνος Τριανταφύλλου

Όπως όλα τα πράγματα στη ζωή, έτσι και η φοίτηση στο γυμνάσιο έχει τα θετικά και τα αρνητικά της. Επίσης υπάρχουν και κάποια γεγονότα, τα οποία είναι ταυτόχρονα τόσο αστεία που θα μπορούσε κάποιος να γελάει ασταμάτητα, αλλά και τόσο ντροπιαστικά που θες να τα βγάλεις από το μυαλό σου, αν και δεν μπορείς, διότι πάντα θα υπάρχουν κάποιοι που θα στα θυμίζουν ξανά και ξανά και θα γελάνε συνεχώς μπροστά σου! Συγκεκριμένα, αυτά που θα ήθελα να θυμάμαι για πάντα, είναι οι φίλοι, οι παρέες, οι αστείες συζητήσεις στα διαλείμματα, οι φάρσες μεταξύ των παιδιών, ακόμα και των καθηγητών, το χαμόγελο μέχρι τα αυτιά όταν έχουμε κενό ή όταν βλέπουμε τους καθηγητές να έρχονται στις τάξεις χωρίς βιβλία, μετά από αίτημα για περίπατο, καθώς και τα πεσμένα μέχρι το πάτωμα πρόσωπα όταν δεν γίνεται δεκτό το αίτημα. Ακόμα θα ήθελα να θυμάμαι την ικανοποίηση που νιώθεις όταν παίρνεις έναν καλό βαθμό στο τεστ των αρχαίων ή της φυσικής, τα αστεία που <πετάει> ο ζογκλέρ της τάξης και όλοι πέφτουν κάτω από τα γέλια καθώς επίσης και το ατελείωτο γέλιο με τον κολλητό/ή στην ώρα του μαθήματος!!! Όσο για αυτά που θέλω να ξεχάσω, είναι: οι καβγάδες για μικροπράγματα με την παρέα, το παράξενο συναίσθημα που έχεις όταν βλέπεις την μαμά σου να μπαίνει στο γραφείο των καθηγητών για να ρωτήσει για την πρόδοό σου ή να παραλάβει τους βαθμούς ή την έκφραση του προσώπου αυτού/αυτής που τους πιάνουν με σκονάκι και μηδενίζονται στην εργασία! Επίσης, κάτι ακόμα που θα ήθελα να ξεχάσω, είναι οι διαμάχες με τους καθηγητές που σου κάνουν κήρυγμα γιατί τελευταία τα έχεις ρίξει όλα στον κόκορα και οι γονείς σου συμφωνούν σε όλο αυτό και κανείς δεν σε καταλαβαίνει..!!

Γιώργος Καρράς

Η φοίτησή μου στο ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ γυμνάσιο θα είναι αξέχαστη. Πίστευα ότι θα ήταν πολύ πιο δύσκολα τα πράγματα γιατί ήρθα εδώ (Ωραιόκαστρο) από τότε που θα ξεκινούσα την πρώτη γυμνασίου. Από τους καθηγητές μέχρι και τον κάθε μαθητή, όλα, ένα προς ένα ήταν απλά μια αξέχαστη εμπειρία. Όλοι ήταν και είναι πολύ φιλικό και αυτό με βοήθησε να προσαρμοστώ εύκολα! Αυτό που δεν θα ήθελα να ξεχάσω κάθε μικρή ή μεγάλη «πράξη» που έχουμε περάσει όλοι μαζί, σαν ομάδα! Μπορεί να μην κάνω παρέα με όλα τα παιδιά αλλά σε τυχαίες στιγμές έχουμε περάσει απίστευτες στιγμές! ;! Αν και δεν θα ήθελα κάτι να διαγραφεί από την μνήμη μου, θα διέγραφα το άγχος που πιστεύω κατακλύζει όλους τους μαθητές την ώρα που έρχεται η ώρα της εξέτασης και η καρδιά σου αρχίζει και χτυπάει σαν τρελή!! Παρ' όλα αυτά η ζετή φοίτηση ήταν απλά υπέροχη! <3

Μαρία Ηλιάδου

Κάθε φορά που αναφέρεται η λέξη "Γυμνάσιο" το μόνο ίσως πράγμα που έρχεται στο μυαλό κάποιου είναι το σκληρό διάβασμα. Αυτά όμως που τελικά μας μένουν από το Γυμνάσιο είναι πολλά παραπάνω από το καθημερινό διάβασμα. Είναι μαθήματα που παίρνουμε έξω από την τάξη. Αυτό που θα ήθελα να θυμάμαι από την φοίτησή μου στο Γυμνάσιο είναι η σχέση που αναπτύξαμε όλοι μαζί σαν τάξη. Δηλαδή το γεγονός ότι ήμασταν όλοι τόσο διαφορετικοί και όμως κάθε φορά ανακαλύπταμε το πόσο ταιριάζουμε και πόσο καλά μπορούμε να περάσουμε μαζί ακόμα και στο μάθημα. Κάτι άλλο που θα μου μείνει αξέχαστο αυτά τα 3 χρόνια είναι η σχέση και η συνεργασία μας με τους καθηγητές και όλα τα δημιουργικά πράγματα που κάναμε με την βοήθειά τους. Τέλος θα ήθελα και είμαι σίγουρη ότι θα θυμάμαι όλες τις εξορμήσεις που κάναμε, διότι ήταν ξεχωριστές και από όλες έχω να θυμάμαι ευχάριστα γεγονότα. Αυτό που θα ήθελα να ξεχάσω είναι οι επιλογές που έκανα στο θέμα της φιλίας. Δηλαδή το γεγονός ότι θα μπορούσα να κρατήσω ένα σημαντικό για μένα άτομο κοντά μου όμως δίστασα να το υπερασπιστώ είναι κάτι που έχω μετανιώσει και θέλω να ξεχάσω. Επίσης θα ήθελα να ξεχάσω όλα τα άσχημα και δυσάρεστα γεγονότα που έγιναν έξω και μέσα στην τάξη, που ευτυχώς δεν είναι και πολλά.

Μαριάννα Φραντζή

Κατά την φοίτηση μου στο γυμνάσιο θα ήθελα να θυμάμαι αρκετά. Αρχικά ,θα ήθελα να θυμάμαι τους καθηγητές που με βοήθησαν να αυξήσω τις γνώσεις μου. Ακόμα ,τις συζητήσεις την ώρα του μαθήματος, γιατί η ώρα του μαθήματος δεν είναι μόνο για να μάθουμε τι μας λέει το βιβλίο αλλά μέσα από τις συζητήσεις βγαίνει το μεγαλύτερο μάθημα, το μάθημα ζωής. Επίσης θα ήθελα να θυμάμαι τις εκδρομές που πήγαμε ,είτε μονοήμερες , είτε διήμερες .Τέλος ,η θεατρική παράσταση που είχαν οργανώσει με τόσο κόπο μαθητές και μαθήτριες από όλες τις τάξεις του σχολείου αλλά και οι υπεύθυνες καθηγήτριες του προγράμματος. Αντίθετα, κατά την φοίτησή μου στο γυμνάσιο δεν θα ήθελα να ξεχάσω και πολλά. Πρώτα από όλα το άγχος που με διακατείχε τις ώρες των διαγωνισμάτων και των εξετάσεων. Επίσης θα ήθελα να ξεχάσω έναν καθηγητή που δεν κατάφερε να μας πλησιάσει και να μας μεταδώσει αυτό που έπρεπε.

Αγγελική Καπουσουζόγλου

Αυτό που θέλω να θυμάμαι είναι οι όμορφες παρουσίες και ο ΧΑΒΑΛΕΣ. Αυτό που θέλω να ξεχάσω είναι όλα εκτός του ΧΑΒΑΛΕ και των όμορφων παρουσιών.

Δημήτρης Κελέσμητος

Θα ήθελα να ξεχάσω την τελευταία χρονιά, ήταν χειρότερη από όλες. Βέβαια υπάρχουν πράγματα που θα θέλω πάντα να θυμάμαι, όπως τους αξιόλογους καθηγητές και τον διευθυντή που είχαμε, όλους τους συμμαθητές μου και την δυνατή φιλία που είχα με κάποια παιδιά. Τα υπόλοιπα εύχομαι να μπορούσαν να διαγραφούν από την μνήμη μου.

Δέσποινα Τσαχουρίδου

Θέλω να θυμάμαι τις φίλιες και την ατμόσφαιρα της τάξης όταν κάναμε μάθημα. Θέλω να θυμάμαι τους καθηγητές μου και φυσικά τον καλύτερο διευθυντή του κόσμου. Τι θέλω να ξεχάσω;; Θα ήθελα να ξεχάσω τις μικρές παρεξηγήσεις που είχα με τους φίλους μου.

Γιώργος Αναστασιάδης

Είμαι μαθήτρια της Γ' γυμνασίου και συγκεκριμένα ανήκω στο καλύτερο τμήμα του σχολείου, στο Γ1'. Σύντομα θα πρέπει να φύγω. Μένουν λίγες ημέρες ακόμα. Από την φοίτηση μου θα ήθελα να θυμάμαι τα πάντα και με κάθε λεπτομέρεια! Δεν αναφέρω την λέξη «σχεδόν», επειδή ότι έχω ζήσει τα τρία αυτά χρόνια, αγγίζουν για μένα την τελειότητα. Το κάθε τι ήταν και είναι μοναδικό. Η τάξη μου (ως χώρος), οι συμμαθητές μου, τα μαθήματα, οι καθηγητές, οι εκδρομές, αλλά ακόμη και οι εξετάσεις και τα διαγωνίσματα-τεστ, έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα στην μνήμη μου. Σαν χθες θυμάμαι τις αγωνίες, τις λύπες, τις χαρές, τα αστεία, τα όνειρα και τα τρανταχτά μας γέλια, που ηχούσαν μέσα στους τέσσερις τοίχους, του Γ1'. Όλα όσα κάναμε σε ετούτη την αίθουσα ήταν πέρα για πέρα αληθινά. Εν καιρώ μάλιστα πετύχαμε πράγματα (όπως αναφέρει και ο κύριος Νταμπάλης) που φάνταζαν ακατόρθωτα, για άλλα τμήματα. Παραδείγματος χάρη το γεγονός ότι όταν κάποιος ενοχλούσε (Αναστασιάδης, Δάσκαλος, Βλάχος κ.α.) προλαβαίναμε πριν αντιδράσει ο καθηγητής και του κάναμε παρατήρηση. Αυτός (τις περισσότερες φορές) υπάκουε. Φυσικά μέσα σε όλα αυτά βρισκόταν και η αλληλεγγύη. Πολλές ήταν οι φορές (είτε σε διαγωνίσματα-τεστ, είτε εν ώρα εξέτασης, είτε και εκτός μαθήματος) που βοηθήσαμε κάποιον που τα είχε βρει (προσωρινά) σκούρα. Δεν είναι λοιπόν τυχαίοι οι ψιθυροί που αντηχούσαν συχνά στο Γ1'. Αν σας κούρασα με την μακρόσυρτη αφήγησή μου και την αναδρομή στο παρελθόν, τότε ήρθε η ώρα ν' αλλάξω θέμα. Με ρωτήσατε τι θέλω να ξεχάσω από την φοίτησή μου. Η απάντηση είναι «ΤΙΠΟΤΑ»!!! Αν πάλι επιζητάτε οπωσδήποτε κάτι, ευχαρίστως θα ξέχναγα την ημέρα της αποφοίτησης ή ότι είμαι τρίτη γυμνασίου και πρέπει να φύγω. Ναι, σίγουρα αυτά τα δύο θα σας έλεγα και θα ήθελα να διαγραφούν από την «κάρτα μνήμης μου».

Ελισάβετ Γερασίμου

Πέρασαν κιόλας 3 χρόνια από την πρώτη μέρα που ήρθα σε αυτό το σχολείο! Πριν καλά-καλά το καταλάβουμε πέρασαν τόσα υπέροχα χρόνια! Και να που ήρθε η στιγμή να περιγράψω τι είναι αυτό που θα ήθελα να θυμάμαι όταν πια τελειώσω το Γυμνάσιο! Μμμ... είναι τόσα πολλά που δεν ξέρω τι να πρωτοπώ. Είναι πολλές αξέχαστες στιγμές. Ξεχωριστές και μοναδικές! Από αυτές που ο καθένας θα ήθελε να ζει ξανά και ξανά! Αυτός ο χώρος είναι η δική μας ξεχωριστή καθημερινότητα. Είναι το μέρος που ολοκληρώνεται η προσωπικότητά μας και εκεί που αρχίζουμε να παίρνουμε τις πρώτες αποφάσεις μας. Αναλαμβάνουμε ευθύνες, υποχρεώσεις αλλά γνωρίζουμε ότι σε αυτόν τον δύσκολο δρόμο δεν είμαστε μόνοι μας. Έχουμε τους καθηγητές να μας στηρίζουν. Και να μας προετοιμάσουν για όσα θα ακολουθήσουν. Είναι το μέρος που ο καθένας ξεδιπλώνει τα ταλέντα του και τις ικανότητες του. Που αρχίζεις να δημιουργείς και να μοιράζεσαι σκέψεις και ιδέες. Εκεί που σου χαρίζονται απλόχερα γνώσεις και αλλάξεις την άποψή σου για χιλιάδες θέματα. Η φιλόλογος που σε έκανε να αγαπήσεις και να εκτιμήσεις και να αρχαία, ο μαθηματικός που σου έδωσε κίνητρα και σε έκανε να αγαπήσεις ακόμη περισσότερο τα μαθηματικά. Η καθηγήτρια των γαλλικών σου που εξαιτίας της διψάς για γνώση. Είναι ακόμα φίλιες, παρέες, στιγμές, γέλια, αστεία, αταξίες!! Είναι αξέχαστες, υπέροχες στιγμές. Θα ήθελα λοιπόν να θυμάμαι την κάθε μικρή και μεγάλη στιγμή από αυτά τα 3 μαγικά χρόνια. Τι θα ήθελα να ξεχάσω λοιπόν... Σκέφτηκα πολύ για το τι θα μπορούσα να γράψω εδώ... Κάθε φορά κατέληγα στο ίδιο συμπέρασμα όμως και απόρησα! Μήπως σημαίνει κάτι αυτό; Αν με ρωτούσατε λοιπόν τι θα ήθελα να ξεχάσω, η απάντησή μου ίσως και να ήταν η πιο εύκολη που θα μπορούσα ποτέ να δώσω. Τίποτα! Γιατί να θέλει κάποιος να ξεχάσει έστω και το παραμικρό από αυτά τα 3 χρόνια; Ή μάλλον όχι... Υπάρχει κάτι που θα ήθελα να ξεχάσω! Να ξεχάσω ότι αυτά τα 3 χρόνια πλέον έχουν τελειώσει. Ότι τώρα πια όλες αυτές οι στιγμές ανήκουν στο παρελθόν. Αν μπορούσα θα σταματούσα εδώ τον χρόνο. Τώρα... λίγο πριν φύγω από την ζεστή αγκαλιά του τρίτου Γυμνασίου Ωραιόκαστρου. Σε αυτό το σχολείο μπήκα παιδί, θα βγω μια ώριμη και συνειδητοποιημένη έφηβη. Χάρη όμως σε όλους αυτούς τους ανθρώπους που πασχίζουν να μας μάθουν περισσότερα πράγματα, που μας συμβουλεύουν, χάρη σε αυτούς που απλόχερα και χωρίς να περιμένουν αντάλλαγμα μας χαρίζουν την μόρφωση. Μας δίνουν λίγη από την παιδεία τους. Αυτοί είναι που μας εφοδιάζουν με τα απαραίτητα για να συνεχίσουμε. Γιατί όπως λένε η ζωή είναι μπροστά μας. Και είναι δικά μας. Όλοι αυτοί που μοιράζονται μαζί μας αξίες, σκέψεις και συναισθήματα. Από αυτούς έχω μάθει πολλά. Και όμως έχουν πολλά ακόμη να δώσουν. Από αυτούς τους ανθρώπους παίρνει κανείς το σημαντικότερο του δίδαγμα. Να μη ξεχνάει να ζει! Να μην σταματά να νιώθει παιδί, να ονειρεύεται, ακόμη και όταν μεγαλώσει... όσο και αν πάψει να θυμίζει ένα παιδί... πάντα να ονειρεύεται... εκείνα τα τρελά όνειρα που κάναμε όλοι όταν ήμασταν μικροί. Έτσι και εγώ!! Όσο και αν νιώθω ότι μεγάλωσα, πάντα με τους καθηγητές μου μοιράζομαι και μία πλευρά του εαυτού μου. Λίγο πριν φύγω καταλαβαίνω πως τόση μαγεία, τόσα συναισθήματα δεν χωράνε στα λόγια. Υποτιμώνται οι σκέψεις και τα υπέροχα αυτά χρόνια μέσα σε λέξεις. Τώρα πια κατανοώ γιατί όλοι συγκινούνται όταν θυμούνται τα χρόνια τους στο Γυμνάσιο. Είναι εκπληκτικό πως εντέλει καταλαβαίνεις ότι όλοι όσοι 'φοβόσουν' την πρώτη χρονιά, σε έχουν αγκαλιάσει, σε έχουν βοηθήσει και σε έχουν στηρίξει. Συνειδητοποιείς πως έχεις γίνει ένα κομμάτι, ένα μέρος όλου του σχολείου και τώρα πια δεν θέλεις να φύγεις. Είναι η στιγμή που θες να πεις ένα ευχαριστώ! Σε όλους εκείνους που σε στήριξαν ενώ ο κόσμος γύρω σου κατέρρεε. Τους καθηγητές που σε έκαναν να χαμογελάς όταν στεναχωριόσουν και να γελάς μέχρι δακρύων! Γιατί ότι και να λένε... σ' αγάπησαν σαν παιδιά τους. Από την άλλη έκανες φίλιες! Γνώρισες καινούρια άτομα. Κάποια από αυτά σημάδεψαν αυτά τα χρόνια. Έκανες και άλλες παρέες. Με κάποιους ταίριαξες με κάποιους όχι. Γέλασες, χάρηκες, ενθουσιάστηκες, στεναχωρήθηκες, σε βοήθησαν, βοήθησες, έκλαμψες, συγκινήθηκες και υποσχέθηκες. Ξέρετε κάτι...; έζησες. Και εγώ έζησα τα τρία καλύτερα χρόνια της ζωής μου! Γιατί να θέλω να ξεχάσω λοιπόν; Εγώ θα θυμάμαι... και θα ξαναζώ από την αρχή...!!!

Χριστίνα Πατακίδου

Τι θέλω να θυμάμαι, τι θέλω να ξεχάσω...

Έχοντας σαν θέμα αυτήν την πρόταση δεν μπορούμε παρά να ανακαλέσω στο μυαλό μου τα 3 παρά κάτι χρόνια μου στο γυμνάσιο. Φυσικά υπήρχε ένα πρόβλημα πως θα μπορούσα να χωρέσω όλες αυτές τις αναμνήσεις σε λίγες σειρές. Το ταξίδι ξεκίνησε πριν από 2 χρόνια όπου 23 παιδιά που γνωρίζονταν μεταξύ τους (αλλά ποτέ δεν είχαν βρεθεί κάτω από την ίδια αίθουσα) βρέθηκαν όλοι μαζί, ξαφνικά, στην ίδια τάξη. Πέρα απ' το αρχικό σοκ με τον χρόνο συνηθισαμε ο ένας τον άλλον. Η α γυμνάσιου ήταν μια χρόνια προσαρμογής και όλοι ήμασταν αγχωμένοι για το τι μας περιμένει. Επίσης πήγαμε διήμερη εκδρομή στη Καστοριά και γράψαμε πρώτη φορά διαγωνίσματα και εξετάσεις. Στην β' γυμνασίου όλα κύλησαν πιο ήρεμα και πολύ πιο γρήγορα και το κλίμα στην τάξη ήταν φοβερό. Πήγαμε διήμερη εκδρομή στο Βόλο και περάσαμε υπέροχα. Φέτος είμαστε χαλαροί, δεν έχουμε άγχος και η τάξη μας δεν είναι ίδια όπως τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή ήρεμη... Η χρονιά δεν έχει τελειώσει και τα καλύτερα έπονται και όλοι περιμένουμε με ανυπομονησία τις εκδρομές στην Νορβηγία και στην Αθήνα. Φυσικά όπως κάθε χρόνο θα μας συνοδεύσουν οι αγαπημένοι μας καθηγητές απ' τους οποίους έχουμε να θυμόμαστε τα καλύτερα. Κι αν αυτά τα χρόνια στο γυμνάσιο είχαν και τα στραβά τους, εγώ θα θυμάμαι μόνο τα καλά.

Δημήτρης Κανταράς

Αυτό που ήθελα να θυμάμαι από την φοίτησή μου στο γυμνάσιο είναι η τριήμερη εκδρομή στην Αθήνα διότι πέρασα υπέροχα και είδαμε και ωραία αξιοθέατα. Αυτό πάλι που θα ήθελα να ξεχάσω από την φοίτησή μου στο γυμνάσιο είναι που στη Δευτέρα γυμνασίου κάποιος καθηγητής με είχε προσβάλλει λέγοντάς με χοντρό.

Γιώργος Στάμος

Από το Γυμνάσιο δεν θα ήθελα να ξεχάσω όλη αυτήν την ατμόσφαιρα μέσα στην τάξη και τις σχέσεις των μαθητών με τους καθηγητές. Από το Γυμνάσιο δεν θα ήθελα να ξεχάσω τίποτα γιατί όλες αυτές οι στιγμές που ζήσαμε είναι αξέχαστες.

Γιώργος Δάσκαλος

Κατά την διάρκεια των τριών σχεδόν αυτών σχολικών μου χρόνων στο γυμνάσιο έχω αποκομίσει πολλές αξέχαστες εμπειρίες και έχω ζήσει πολλές όμορφες στιγμές που αν και ίσως κάποιες από αυτές τότε μου φαινόταν ασήμαντες, τώρα που μου έρχονται στο μυαλό με κάνουν να χαμογελάω και να διαπιστώνω την σπουδαιότητά τους. Δεν θέλω λοιπόν με τίποτα να ξεχάσω εκείνες τις στιγμές στην τάξη με τα αστεία, τα πειράγματα και τις διαφωνίες μεταξύ μας που μας έκαναν να δημιουργήσουμε φιλίες που ίσως δεν φανταζόμασταν καθώς και τις συζητήσεις, τα γέλια και τις συμβουλές μεταξύ των καθηγητών και εμάς που απεδείκνυαν την τρυφερή σχέση που είχαμε αποκτήσει αυτά τα χρόνια. Πάντα επίσης θα μου έρχονται στο μυαλό οι εκδρομές στο Βόλο, στην Καστοριά, στην Αθήνα (όταν πάμε) στα θέατρα όταν είδαμε το κύμα, το ένα παιδί μετράει τα άστρα καθώς και επίσης και τις εκδρομές στο μουσείο φωτογραφίας που γυρίσαμε την δική μας χριστουγεννιάτικη μικρού μήκους ταινία, στο Ρούπελ, στο μουσείο φυσικής ιστορίας και σε άλλα τόσα μέρη τα οποία κατάφεραν να μας χαρίσουν απίστευτες εμπειρίες, γνώσεις καθώς και να μας ευαισθητοποιήσουν. Τέλος κάτι πραγματικά αξέχαστο είναι οι δράσεις εκείνες με τα προγράμματα όπως με την παρουσίαση για την σημασία του νερού στην περιβαλλοντική ή με το χορευτικό στο πρόγραμμα της διαμεσολάβησης που μας έκαναν να συνειδητοποιήσουμε πόσα πολλά πράγματα μπορούμε να πετύχουμε. Αυτά αντίθετα που θέλω να ξεχάσω από την τριετή φοίτησή μου είναι εκείνη η πολυώρη και ενοχλητική φασαρία στο μάθημα που οδηγούσε τους καθηγητές σε απειλές, φωνές και κηρύγματα, οι τσακωμοί και τα κλάματα ανάμεσα στις φίλες, τους φίλους μου και εμένα, τις κουραστικές και ατέλειωτες εκείνες μέρες με τα καθημερινά διαγωνίσματα και το πολύ διάβασμα που προκαλούσε κούραση και πονοκέφαλο καθώς και εκείνη την απίστευτη νύστα της πρώτης ώρας.

Φένια Κρίκη

Αυτά που θέλω να θυμάμαι από το Γυμνάσιο είναι οι απίστευτες ώρες που περνούσα στην τάξη αλλά και στα διαλείμματα που στην τάξη όχι ήταν άκρως εκπαιδευτικά αλλά υπήρχαν αρκετές ευχάριστες στιγμές. Πρέπει να μην παραλείψω του εξαιρετικά (και το τονίζω πάρα πολύ αυτό) υπομονετικούς καθηγητές και καθηγήτριές μας που ήταν απίστευτοι. Όλες οι εμπειρίες του Γυμνασίου ήταν ευχάριστες και θα τις έχω πάντα μέσα μου. Δεν θέλω να ξεχάσω τίποτα και ελπίζω να τα θυμάμαι όλα για πάντα.

Κωνσταντίνος Σακαλής

Από τις χρονιές που πέρασα στο Γυμνάσιο θα ήθελα να θυμάμαι τα πάντα από το καλύτερο μέχρι το χειρότερο που συνέβη και δεν θα ήθελα να ξεχάσω τίποτα γιατί όλα όσα συνέβησαν δεν θα τα ξαναζήσω αλλά και γιατί όλα αυτά με έκαναν να τους συμπαθήσω όλους κάποιος περισσότερο κάποιους λιγότερο αλλά και γιατί όλοι αυτοί συνέβαλαν στο σύνολο μιας πλήρους φοίτησης στο Γυμνάσιο.

Κωνσταντίνος Πετριδής

Εγώ προσωπικά δεν όλα μου πήγαν καλά και ενδεχόμενος δεν θέλω να ξεχάσω τίποτα αλλά υπάρχουν στιγμές που θα ήθελα να ξεχάσω όμως. Τα παιδιά ήταν καταπιηκτικά μου φερόντουσαν όπως πρέπει αλλά ως συνήθως υπήρχαν στιγμές όπου είχαμε κάποιες διαφορές εγώ με τους μαθητές μου. Δεν θα ήθελα να ξεχάσω τους συμμαθητές μου ποτέ και τους καθηγητές μου γιατί ήταν αρίστη. Αυτό που θέλω να ξεχάσω είναι η συμπεριφορά μου απέναντι σε μερικούς συμμαθητές. Αυτά λοιπόν που θέλω να θυμάμαι και θέλω να ξεχάσω και εύχομαι ποτέ να μην χαθούμε όλοι μας!!

Δημήτρης Παπαγεωργίου

Πολλά είναι εκείνα τα πράγματα που θα ήθελα να θυμάμαι και εξίσου πολλά αυτά που θα ήθελα να ξεχάσω από την φοίτησή μου στο Γυμνάσιο. Για παράδειγμα οι εξορμήσεις που κάναμε, τα προγράμματα στα οποία συμμετείχα και δούλεψα ομαδικά με τα υπόλοιπα παιδιά μου άφησαν εμπειρίες και αναμνήσεις που θα μείνουν αξέχαστες. Αλλά δεν είναι μόνο αυτά. Όλα τα αστεία, όλα τα μαργαριτάρια και οι ατάκες που ειπώθηκαν μέσα στην τάξη και μας έκαναν να γελάμε ασταμάτητα είναι ανεκτίμητα πράγματα που θα μου λείψουν και θέλω να τα θυμάμαι λεπτομερώς. Και να μη μιλήσω για τους υπεροχότατους καθηγητές που μας χάρισαν «ατελείωτες» ώρες διαβάσματος. Έτσι λοιπόν έφτασα σε αυτά που θα ήθελα να ξεχάσω. Τα διαγωνίσματα, τα απροεξοικισμένα τεστάκια και το πρωινό καθημερινό και βασανιστικό ζύπνημα συνοδευμένο από την πρώτη ώρα δεν θέλω καθόλου να τα θυμάμαι. Χρειάζονται όμως και αυτά γιατί συμβάλουν στην περιπετειώδη γυμνασιακή ζωή μας.

Σοφία Βαρδαλή

Θα θέλαμε να θυμόμαστε τις κινέζικες εξισώσεις του κ. Νταμπαλή. Τους περιπάτους και το γέλιο που ρίχναμε. Κάτι ακόμα που δεν θα ξεχνούσαμε είναι την διήμερη που κάναμε στον Βόλο στη Δευτέρα γυμνασίου και φέτος στην τριήμερη που περάσαμε υπέροχα. Και τέλος που είχαμε κατέβει στους αγώνες Βόλλευ και αν και δεν κερδίσαμε περάσαμε τέλεια. Δεν θέλαμε τίποτα να ξεχάσουμε όλα ήταν υπέροχα.

Αλεξάνδρα Εμεινίδου,
Χριστίνα Γραμμενούδη

Από όλα αυτά τα χρόνια μου στο γυμνάσιο θέλω να θυμάμαι τις φίλες και την ατμόσφαιρα του μαθήματος καθώς και όλους τους καθηγητές. Αυτό όμως που δε θα ξεχάσω σίγουρα είναι η τριήμερη στην Αθήνα. Επίσης όμως θέλω να ξεχάσω και όποιες άσχημες στιγμές ή κόντρες υπήρξαν είτε με τους καθηγητές είτε με μαθητές.

Χριστόδουλος Βλάχος

Πριν ακόμη αρχίσει η φοίτησή μου στο 3ο Γυμνάσιο Ωραιοκάστρου, πίστευα πως αυτά τα τρία χρόνια που θα τα περνούσα μαζί με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μου σε αυτό το σχολείο θα ήταν δύσκολα, καθόλου ευχάριστα και βαρετά. Ωστόσο, ποτέ δε θα ξεχάσω αλλά τα χρόνια τα οποία δεν αλλάζω με τίποτα! Ποτέ δε θα ξεχάσω τις γκάφες των μαθητών αλλά και των καθηγητών, τις συζητήσεις, τα γέλια, τις χαρές, τις λύπες, τις τιμωρίες αλλά και τους επαίνους μας, τις εκδρομές μας και τις φωτογραφίες που βγαίναμε όλοι μαζί που πάντα κάποιος πεταγόταν κάνοντάς μια αστεία γκριμάτσα! Που όπου και αν πηγαίναμε σαν σχολείο ξεχωρίζαμε αφήνοντας πάντα τις καλύτερες εντυπώσεις! Είναι στιγμές στην ζωή κάθε ανθρώπου που δεν ξεχνιούνται! Για 'μένα λοιπόν, οι στιγμές που έζησα με όλους τους φίλους και όλους τους καθηγητές μου, θα μου μείνουν αξέχαστες αναμνήσεις που θα διηγούμαι στα παιδιά μου και θα αναπολώ!

Ξένια Ζάχου

Από την φοίτησή μου στο 3ο Γυμνάσιο Ωραιοκάστρου θα θυμάμαι σίγουρα όλες τις εκδρομές που πήγαμε σε κάποια πολύ όμορφα και γνωστά σε όλο τον κόσμο μνημεία, όπως είναι η Ακρόπολη. Επίσης, θα θυμάμαι για πάντα τους φίλους μου και τους καθηγητές, γιατί περάσαμε 3 χρόνια με χαρά, διάθεση και πολύ γνώση. Από την άλλη πλευρά, υπήρχαν και κάποια άσχημα πράγματα στο σχολείο καθώς πολλά παιδιά είχαν σοβαρά ατυχήματα τα οποία θέλω να πιστεύω ότι θα ξεχάσω στα επόμενα σχολικά μου χρόνια.

Αχιλλέας Τσακιριδής

Το σχολείο μου το αγαπάω. Θα ήθελα να μείνω για πάντα. Όταν πας στο Λύκειο πείσω σου αφήνεις κάποια όμορφα και άσχημα πράγματα. Πάντα θα θυμάμαι τους καθηγητές που προσπάθησαν να μας μάθουν κάποια πράγματα για να μορφωθούμε. Και πάντα θα θυμάμαι τον διευθυντή μας που έκανε πολλά! Ένα άλλο που δεν θα ξεχάσω είναι οι εκδρομές που κάναμε. Κάθε εκδρομή ήταν καλύτερη από την άλλη. Επιπλέον μου άρεσαν οι περίπατοι που κάναμε και παίξαμε πολλά αθλήματα. Αυτό που θέλω να ξεχάσω τελείως είναι οι εξετάσεις που θα έπρεπε να διαβάσουμε όλη τη μέρα για να περάσεις την τάξη. Παράλληλα άλλο ένα δύσκολο πράγμα είναι το τρίμηνο. Αυτό μπορεί να είναι και τρομακτικό επειδή δεν μπορείς να φανταστείς τι ξύλο μπορεί να φας στο στίπι σου. Αυτά είναι τα πράγματα που θέλω να μην ξεχάσω και να ξεχάσω. Αυτά τα πράγματα θα μου μείνουν για πάντα.

Περικλής Γιωργαλής

Το Γυμνάσιο είναι ένας σημαντικός σταθμός στη μαθητική ζωή και γενικότερα στη ζωή ενός ανθρώπου. Η μετάβαση από την παιδική νοοτροπία στην εφηβική, η απόκτηση σχετικής ελευθερίας, η διδασκαλία από καθηγητές και όχι δασκάλους είναι μόνο μερικά από τα βασικά γνωρίσματά του. Εγώ προσωπικά θα ήθελα να θυμάμαι αλλά και να ξεχάσω ορισμένα ευχάριστα ή δυσάρεστα πράγματα που μου συνέβησαν στη διάρκεια της φοίτησής μου σε αυτό. Κάτι που θα ήθελα να θυμάμαι και που με συγκίνησε είναι όταν έμαθα πως το σχολείο μας κέρδισε το δεύτερο βραβείο στο διαγωνισμό τραγουδιού. Αυτό που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση είναι πως αναδείχθηκε ανάμεσα σε πάρα πολλά σχολεία σε όλη την Ελλάδα. Κάτι ακόμα που με εντυπωσίασε είναι όταν στην Α' Γυμνασίου βγάψαμε την τάξη μας. Αυτό γιατί έτσι τονώθηκε περισσότερο, κατά τη γνώμη μου, η αίσθηση του ανήκειν σε μία ομάδα, αφού το κάναμε όλοι μαζί. Ωστόσο, είναι και πολλά δυσάρεστα πράγματα που θα ήθελα όσο τίποτα άλλο να ξεχάσω. Το πιο δυσάρεστο όλων είναι όταν εξευτελιόταν κάποιος κάνοντας άθελά μου κοπάνα από το μάθημα. Δεν είχα ενημερωθεί για την αλλαγή, γι' αυτό. Κάτι εξίσου δυσάρεστο και εξευτελιστικό ήταν όταν γράφαμε τεστ στα Αρχαία και η καθηγήτρια με έπιασε να λέω τις λύσεις στον διπλανό μου. Έτσι πήρα ένα μάθημα ζωής. Να είσαι επιφυλακτικός. Κυρίως θα ήθελα να ξεχάσω πολλά πράγματα, όμως υπάρχουν και πράγματα που θα επιθυμούσα να μείνουν χαραγμένα στη μνήμη μου μέχρι τα βαθιά μου γεράματα. Σημασία εξάλλου έχει πως το Γυμνάσιο είναι κάτι που δε θα ξεχάσω ποτέ.

Δημήτρης Σαββάουλου

Τι θέλω να θυμάμαι, τι θέλω να ξεχάσω...

Αυτό που θέλω να θυμάμαι από το γυμνάσιο είναι τους καθηγητές που έκαναν χιούμορ μέσα στην τάξη μας φώναζαν και άλλα πράγματα που δεν περιγράφονται εύκολα με λόγια, αλλά και την φιλόλογο μας δεν θέλω να ξεχάσω γιατί τη συμπαθώ πάρα μα πάρα πολύ η οποία είναι υπεύθυνη της εφημερίδας. Τέλος τους φίλους μου από το γυμνάσιο -και από τις τρεις τάξεις- που με υποστήριξαν και τους υποστήριξα. Έτσι, χτίστηκαν όλα όσα χρειάζονται σε μία φίλια. Το θεαράκι που κάναμε στην α γυμνασίου, θα μείνει για πάντα χαραγμένο στη μνήμη μου. Αυτό το που θέλω να ξεχάσω από το γυμνάσιο είναι τα τεστ, τα διαγωνίσματα και τις εργασίες που έβαζαν για το σπίτι. Θα ήθελα ακόμη να ξεχάσω τους βαθμούς μου. Τέλος, θέλω να ξεχάσω τις κακές εμπειρίες μέσα στην τάξη και σε όλα που έχουν γίνει.

Δημοσθένης Αφεντίδης

Χωρίς να καταλάβουμε πώς πέρασε ο καιρός, φτάσαμε να είμαστε εμείς οι τελειόφοιτοι του Γυμνασίου. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν κάποιες στιγμές που ήταν ιδιαίτερες και θα τις θυμόμαστε για πάντα, νομίζω! Ενώ όλοι σαν μαθητές ψάχνουμε ευκαιρίες να χάσουμε μάθημα, πιστεύω πως οι καλύτερες αναμνήσεις προέρχονται μέσα από την τάξη. Υπάρχουν ατάκες της στιγμής, που ειπώθηκαν από μαθητές αλλά και καθηγητές, οι οποίες θα μου μείνουν αξέχαστες! Την πρώτη χρονιά που πήγαμε διήμερη, όταν φτάσαμε στο δωμάτιο με τις φίλες μου αρχίσαμε να φωνάζουμε και να χοροπηδάμε! Επίσης, τη μέρα που βάψαμε τις τάξεις μας υπήρχε πολύς ενθουσιασμός, γιατί εγώ προσωπικά ένιωθα ότι συμβάλλουμε κάπως στη φροντίδα του σχολείου, όπως και επειδή ήταν σαν να αφήναμε το δικό μας στίγμα! Όταν σαν 3η γυμνασίου κάναμε έκπληξη στην κα. Αρίστη για τα γενεθλιά της και συγκινηθήκαμε και εμείς μαζί της! Φυσικά υπάρχουν και αυτά που θα ήθελα να μην θυμάμαι... Όπως τα 'αξιολάτρευτα' α-προειδοποίητα τεστάκια, και οι 'πολυπόθητες' περίοδοι διαγωνισμάτων. Κατά τ' άλλα ήταν 3 υπέροχες χρονιές, αφού τα ευτράπελα ξεπερνούσαν κατά πολύ τα δυσάρεστα γεγονότα. Και φυσικά αυτά είναι που δεν θα ξεχάσω ποτέ!!!

Ανδρομάχη Χατζηγιαννίδου

Τα τρία χρόνια που πέρασα στο γυμνάσιο εύχομαι να μην τα ξεχάσω ποτέ! Τα παιδιά, τους καθηγητές, όλα. Ακόμα θυμάμαι την πρώτη μέρα του σχολείου όταν πρώτο ήρθα στο γυμνάσιο έτρεμαν τα ποδιά μου φοβόμουν ακόμα και τους τοίχους. Και τώρα μετά από τρία χρόνια πρέπει να το αποχωριστώ. Σαν χθες μου φαίνεται... Σαν να μην πέρασε μια μέρα! Από αυτά τα τρία καταπληκτικά χρόνια δε θα ήθελα να ξεχάσω απολύτως τίποτα, είτε καλό, είτε κακό. Από τα καλά εισέπραξα αναμνήσεις ή μάλλον ανεξήγητες αναμνήσεις ενώ από τα άσχημα μαθήματα ζωής που θα μου μείνουν για πάντα. Μακάρι να γυρνούσα το χρόνο και να ξανά άρχιζε από την αρχή το ταξίδι μου σε αυτό το σχολείο.

Ζωή Σκοτίδα

Κάποτε μια φίλη μου είπε πως οι καλύτερες στιγμές δεν είναι στο νηπιαγωγείο ούτε και στο δημοτικό, αλλά στο Γυμνάσιο. Χρειάστηκε όμως πρώτα να το ζήσω για να το πιστέψω. Θα ήθελα, λοιπόν, να θυμάμαι πάντα το τμήμα μου, που πιστεύω πως ήταν το καλύτερο, την τριήμερη, που χωρίς αμφιβολία ήταν ότι πιο υπέροχο μου έχει συμβεί ποτέ, τους καινούριους και τους παλιούς καθηγητές μου και την αίθουσα που πέρασα την 3η Γυμνασίου. Γενικά δεν υπάρχει κάτι που θα ήθελα να ξεχάσω από το Γυμνάσιο. Εκτός από τους μικρούς καυγάδες μεταξύ εμού και κάποιων συμμαθητών μου, που είναι πολύ συνηθισμένο, δεν υπάρχει απολύτως τίποτα που να μην θέλω να θυμάμαι. Θέλω όμως να έχω ακόμα λιγότερα που θα θέλω να ξεχάσω και μετά από αυτό... στο Λύκειο.

Πουλάκη Μαρία

Ήταν Σεπτέμβριος του 2011, τρία ολόκληρα χρόνια πριν. Μπήκαμε με φόβο και αγωνία για το τι μας περίμενε στο γυμνάσιο. Ποιος θα φανταζόταν τότε, πως όλο αυτό θα μετατρέπονταν σε ένα υπέροχο ταξίδι; Ένα ταξίδι γεμάτο εμπειρίες, γνώσεις και αναμνήσεις. Ένα ταξίδι που μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε άτομα που πλέον μας είναι απαραίτητα στη ζωή μας, άτομα που αναπτύξαμε φιλίες και περάσαμε μαζί πολλές στιγμές γέλιου, λύπης, χαράς και ευτυχίας. Ένα ταξίδι που μας απέδειξε πως, ακόμα και μεταξύ ενός καθηγητή και ενός μαθητή, μπορεί να αναπτυχθεί μια υπέροχη σχέση, που στην αρχή κανείς μας δεν περίμενε. Αναπολώντας όλες τις στιγμές που πέρασαν μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια και γνωρίζοντας πως σε λίγο καιρό θα τελειώσει αυτό το ταξίδι, μια στεναχώρια και μια μελαγχολία με διαπερνά, και είμαι σίγουρη πως δεν είμαι η μόνη.

Δέσποινα Χαϊδίου

Λοιπόν, τι να πω γι' αυτό το θέμα; Πολλά είναι αυτά που θέλω να θυμάμαι και ξεχνώ και πολλά αυτά που θέλω να ξεχάσω και θυμάμαι! Θα μπορούσα να κάθομαι ώρες πάνω στο χαρτί και να γράφω, ανταφτού δεν θα σας κουράσω πολύ, θα αναφέρω μόνο μερικά που μου έμειναν, που μου έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση. Ξεκινάμε με αυτά που θα ήθελα να θυμάμαι. Χμμ... για να δούμε... Ααα, αναμνήσεις τους βαθμούς που έβγαλα στο 3ο τρίμηνο, στην 3η Γυμνασίου. Οι καλύτεροι που έβγαλα ποτέ. Τους καθηγητές. Όλους όσους συνάντησα, με εξαίρεση έναν, δυο μόνο, ήταν πολύ καλοί και με βοήθησαν. Ορισμένα παιδιά που δέθηκα και έκανα πολλή παρέα. Οι εκδρομές που πήξαμε, ιδιαίτερα στην Αθήνα. Και στη Νορβηγία (e-twinning) που θα πάμε. Και στο Λευκό Πύργο. Και γενικά όλες!!! Τους περιπάτους (5 συνολικά) στους οποίους γελάσαμε, παίξαμε, μιλήσαμε και άλλα πολλά. Το χώρο του σχολείου που με φιλοξένησε 3 ολόκληρα χρόνια. Και τέλος, μαθήματα που με διδάξαν πολλά πράγματα (οι καθηγητές επίσης) και με συμβούλευσαν και με έκαναν να αποφασίσω τι θα κάνω όταν μεγαλώσω. Και πώς θα σταθώ στα πόδια μου. Το γυμνάσιο σε αυτά τα 3 χρόνια μου ξεκαθάρισε πολλά πράγματα που έβλεπα από λάθος πλευρά και με έκανε να αποφασίσω τι θα γίνω στο μακρινό μέλλον. Αναμνήσεις βέβαια υπάρχουν και πράγματα που θέλω να ξεχάσω. Δεν γίνεται να περάσεις 3η και 1 χρόνο ακόμα σε ένα μέρος χωρίς να έχεις και δυσάρεστες αναμνήσεις. Πιστεύω όμως πως είναι λιγότερες από τις ευχάριστες. Ξεκινάμε: Ορισμένους βαθμούς στη β' γυμνασίου. Αν και πιστεύω πως είμαι καλός μαθητής τη συγκεκριμένη χρονιά στο α' τρίμηνο έγινε σφαγή. Καβγάδες, ανώφελους που θα ήθελα να ξεχάσω. Μερικές καταστάσεις άσχημες, είτε τραυματισμός, είτε αμέλειες με σοβαρές επιπτώσεις, είτε ατυχήματα που έγιναν. Μερικά παιδιά που με ενοχλούσαν χωρίς κανέναν λόγο. Μερικά «περιβαλλοντικά προβλήματα» στο χώρο του σχολείου που τον ασχέμυναν και θα μπορούσαν να μην υπάρχουν. Και τέλος, μερικές κακόγουστες φάρσες που πολύ θα ήθελα να μην είχαν συμβεί καν. Το γυμνάσιο, με τις κακές και καλές του στιγμές, με τα πειράγματα, τα γέλια, τα κλάματα, με τις παρέες, με φίλους, με μαθήματα, άλλα βαρετά ή όχι, με σφιγμένους και με καλκαρδούς καθηγητές και με πολλά άλλα είναι σίγουρα κάτι που δεν θα ξεχάσω ποτέ!

Ανέστης Τομπάζης

Θέλω να θυμάμαι από το γυμνάσιο πολλά πράγματα, όπως την φασαρία μέσα στην τάξη, τις εκδρομές που πήγαμε και συγκεκριμένα αυτές που κρατούσαν πάνω από μια μέρα και τις εργασίες που μας έβαλε η κυρία Εμμανουηλίδου και δεν κάναμε ποτέ! Αυτό που δεν θέλω να θυμάμαι είναι τα τεστάκια στα Αρχαία και οι ορθογραφίες στα Γερμανικά! Επίσης θέλω να ξεχάσω τους βαθμούς που έπαιρνα και το κράξιμο που άκουγα στο σπίτι.

Αλέξης Λαδάς

Έχοντας σαν θέμα αυτήν την πρόταση δεν μπορούσα παρά να ανακαλέσω στο μυαλό μου τα 3 παρά κάτι χρόνια μου στο γυμνάσιο. Φυσικά υπήρχε ένα πρόβλημα πως θα μπορούσα να χωρέσω όλες αυτές τις αναμνήσεις σε λίγες σειρές. Το ταξίδι ξεκίνησε πριν από 2 χρόνια όπου 23 παιδιά που γνωρίζονταν μεταξύ τους (αλλά ποτέ δεν είχαν βρεθεί κάτω από την ίδια αίθουσα) βρέθηκαν όλοι μαζί, ξαφνικά, στην ίδια τάξη. Πέρα απ' το αρχικό σοκ με τον χρόνο συνηθισαμε ο ένας τον άλλον. Η α' γυμνασίου ήταν μια χρονιά προσαρμογής και όλοι ήμασταν αγχωμένοι για το τι μας περιμένει. Επίσης πήγαμε διήμερη εκδρομή στη Καστοριά και γράψαμε πρώτη φορά διαγωνίσματα και εξετάσεις. Στην β' γυμνασίου όλα κύλησαν πιο ήρεμα και πολύ πιο γρήγορα και το κλίμα στην τάξη ήταν φοβερό. Πήγαμε διήμερη εκδρομή στο Βόλο και περάσαμε υπέροχα. Φέτος είμαστε χαλαροί, δεν έχουμε άγχος και η τάξη μας δεν είναι ίδια όπως τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή ήρεμη... Η χρονιά δεν έχει τελειώσει και τα καλύτερα έπονται και όλοι περιμένουμε με ανυπομονησία τις εκδρομές στην Νορβηγία και στην Αθήνα. Φυσικά όπως κάθε χρόνο θα μας συνοδεύσουν οι αγαπημένοι μας καθηγητές απ' τους οποίους έχουμε να θυμόμαστε τα καλύτερα. Κι αν αυτά τα χρόνια στο γυμνάσιο είχαν και τα στραβά τους, εγώ θα θυμάμαι μόνο τα καλά.

Δημήτρης Κανταράς

Το Γυμνάσιο έπειτα από 3 χρόνια έφτασε σχεδόν στο τέλος του. 3 χρόνια αξέχαστα με πολλές χαρές και πολλά γέλια καθώς επίσης και λύπες. Δε νομίζω να μπορέσω ή και να υπάρχει κάτι το οποίο θέλω να ξεχάσω. Σαν χθες θυμάμαι το άγχος της πρώτης μέρας. Το σχολείο, τα παιδιά, οι καθηγητές όλα αυτά θα μου μείνουν αξέχαστα. Μακάρι στο λύκειο να μην χαθούμε και μακάρι να επικρατεί και εκεί το κλίμα που υπάρχει στο Γυμνάσιο. Θα μου λείψουν όλα και όλοι πάρα πολύ και οι στιγμές στο γυμνάσιο θα μου μείνουν για πάντα.

Άννα Καρούτα

Από τη φοίτησή μου στο γυμνάσιο θα ήθελα να θυμάμαι εκείνο τον αποκρίτικο περίπατο της τρικνοπέμπτης στην 3η Γυμνασίου όπου διασκεδάσαμε πάρα πολύ. Όμως θα ήθελα να ξεχάσω εκείνη τη στιγμή που δεν είχα διαβάσει σε ένα διαγώνισμα και έκανα σκονάκι, και έτσι αφού η δασκάλα μου με ανακάλυψε πήρα μηδέν στο διαγώνισμα.

Μάριος Πειτσίδης

Απευθύνομαι σε σένα Γιώργο, Μαρία, Γιάννη, Κατερίνα, Δημήτρη, Σοφία, Ελπίδα, Ελένη, Μαριάννα, Δέσποινα, που αυτή την χρονιά τελειώνετε την Γ Γυμνασίου. Τι κι αν οι δρόμοι μας δεν συναντήθηκαν μέσα στην τάξη. Είσατε όλοι παιδιά μας, παιδιά του 3ου Γυμνασίου Ωραιοκάστρου, παιδιά που έρχεστε «αντιμέτωποι» με μια ακόμη ιδιαίτερα φορτισμένη συγκινησιακά αποφοίτηση, αυτή του Γυμνασίου. Πρέπει να ξέρετε ότι όλοι μας αυτές τις στιγμές τις έχουμε βαθιά χαραγμένες μέσα μας και μας συντροφεύουν σε όλη μας τη ζωή. Μέσα από την καρδιά μου θα ήθελα να σας αποχαιρετήσω και να σας ευχηθώ η κάθε μέρα σας από δω κι εμπρός να σας οδηγεί όλο και πιο κοντά στην επίτευξη των στόχων σας. Να αρπάξετε κάθε ευκαιρία που θα παρουσιαστεί στη ζωή σας, κάθε στιγμή σας να είναι δημιουργική και να ζήσετε το αύριο όσο πιο ουσιαστικά γίνεται. Προχωρήστε λοιπόν δυναμικά προσπαθώντας να αλλάξετε τον κόσμο γύρω σας, γιατί ένα είναι βέβαιο, ότι σας αξίζει ένας καλύτερος κόσμος.

Με αγάπη, Αναγνωστάκη Μαρία

Αγαπημένοι μου μαθητές και αγαπημένες μου μαθήτριες, Ελπίζω να είστε πάντα καλά και να μεταδίδετε παντού την αγάπη σας. Να θυμάστε τα σχολικά σας χρόνια με χαρά. Πολλές ευχές λοιπόν για τη ζωή σας.

Η κυρία των Γερμανικών, Μαρία Χαντακωμένου

Αυτά που θα ήθελα να θυμάμαι από τη φοίτησή μου στο Γυμνάσιο είναι πολλά περισσότερα από όσα θέλω να ξεχάσω. Αρχικά θα ήθελα να θυμάμαι όλους μου τους καθηγητές όχι μόνο γιατί μου προσέφεραν γνώσεις τις οποίες θα έχω εφόδια όλη μου την ζωή, αλλά και επειδή πέρασα μαζί τους αξέχαστες στιγμές. Για παράδειγμα όλες τις εκδρομές ακόμα και τις εκπαιδευτικές στα μουσεία που για τους περισσότερους συνήθως είναι βαρετές. Αλλά και την Τρικνοπέμπτη και σίγουρα τα προγράμματα που όχι απλά γέμιζαν τον ελεύθερο χρόνο μου αλλά και μου προσέφεραν επιπλέον γνώσεις. Αλλά και πιο συγκεκριμένα το πρόγραμμα κοινωνικής δράσης που ήταν για μένα δίδαγμα ζωής. Επιπλέον θα ήθελα να θυμάμαι όλους μου τους συμμαθητές και περισσότερο αυτούς που ξεχώρισα και έκανα φίλους μου. Τέλος θα ήθελα να θυμάμαι όλα εκείνα τα αστέρια που έχουν συμβεί κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Το μόνο πράγμα που θα ήθελα να ξεχάσω είναι η πίεση και το άγχος κατά την περίοδο των διαγωνισμάτων και των εξετάσεων. Αυτό όμως που θα ήθελα να ξεχάσω πραγματικά αλλά είμαι σίγουρη ότι δε θα τα καταφέρω ποτέ είναι η στιγμή που πρέπει να αποχαιρετίσω το γυμνάσιο μου.

Άννα-Μαρία Ουζούνη

Αγαπημένα μου παιδιά, έχω τις καλύτερες αναμνήσεις από σας και ελπίζω να με θυμάστε με την ίδια αγάπη που σας θυμάμαι κι εγώ. Σας εύχομαι να είστε πάντα υγιείς και χαρούμενοι στη ζωή σας.

Πολλά φιλά 'au revoir', Η 'Γαλλικού' Δάκου

Επάγγελμα καθηγητής

Πολλοί ζηλεύουν αυτούς που ασκούν το επάγγελμα του καθηγητή είτε για τις μεγάλες σε διάρκεια διακοπές είτε για το ευνοϊκό ωράριο (δεν λαμβάνουν βέβαια υπόψη τους ότι πολλοί από εμάς αφιερώνουν για προετοιμασία άπειρες ώρες στο σπίτι, οι μαθητές ωστόσο σίγουρα το αντιλαμβάνονται) δεν ξέρω και για ποιους ακόμα λόγους. Αυτό που έχω να καταθέσω ,μετά από μια τουλάχιστον δεκαπενταετία που υπηρετώ στη δημόσια εκπαίδευση, είναι ότι αισθάνομαι πολύ τυχερή που ασκώ το συγκεκριμένο επάγγελμα, για εντελώς όμως διαφορετικούς λόγους από αυτούς που προαναφέρθηκαν. Το πιο βασικό για μένα που μου δίνει κουράγιο να αντιμετωπίζω όλες τις αντιξοότητες που υπάρχουν- και υπάρχουν- είναι η επαφή και η σχέση που αναπτύσσεται κάθε χρόνο με τα παιδιά. Μια σχέση που χτίζεται δειλά- δειλά και από τις δύο πλευρές ώσπου να γίνει μια σχέση εμπιστοσύνης, μια σχέση αμοιβαίας εκτίμησης, μια σχέση που μπορεί να περνά από σαράντα κύματα, όπως είναι φυσικό, η οποία όμως στο τέλος φτάνει να γίνει σχέση αγάπης και ειλικρινούς ενδιαφέροντος. Πόσες φορές γνωρίζω ότι γίνομαι δυσάρεστη και κουραστική

με τις απαιτήσεις για το μάθημα ή το κήρυγμα για τη σωστή συμπεριφορά, αλλά έχω εμπιστοσύνη στα παιδιά ότι είναι σε θέση να ξεχωρίσουν τις καλές προθέσεις και είναι φιλότιμα να δουλέψουν όχι μόνο για να πάρουν ένα καλό βαθμό αλλά γιατί έχουν πειστεί πως αυτό θα τους ωφελήσει! Και μέσα από αυτά τα μαθήματα όσο καλά κι αν έχει προετοιμαστεί κανείς πόσες φορές η ανατροφοδότηση που θα έχει από τα παιδιά θα τον εκπλήξει και θα τον κάνει να δει με καινούριο μάτι τα πράγματα! Πόσες πάλι φορές δεν έχω γίνει μέτοχος στις εκρήξεις θυμού, στενοχώριας, απελπισίας αλλά και στα συναισθήματα χαράς, ανακούφισης, περηφάνιας! Συναισθήματα που τα παιδιά μοιράζονται με τους καθηγητές και τους βοηθούν να είναι πάντα σε εγρήγορση, να είναι πάντα ανοιχτά τα μάτια της ψυχής τους και οι κεραιές τους έτοιμες να συλλάβουν και να διαχειριστούν σωστά τις μικρότερες ή μεγαλύτερες κρίσεις. Τι να πει κανείς για τη συμμετοχή σε προγράμματα, εκπαιδευτικές επισκέψεις, ποικίλες δράσεις του σχολείου και φυσικά το επιστέγασμα όλων, την τριήμερη εκδρομή της Γ' Γυμνασίου, πολύ περισσότερο δε αν πρόκειται για τη φετινή Τρίτη τάξη, που παρακολουθώ την πορεία της από την πρώτη μέρα που ήρθαν στο Γυμνάσιο. Τι να πω, λοιπόν, γι' αυτά τα παιδιά,

χωρίς τον κίνδυνο να γίνω μελοδραματική; Αυτό που ξέρω είναι πως όταν τον Ιούνιο με το καλό έρθει η ώρα να μας αποχαιρετήσουν, εγώ τουλάχιστον θα μελαγχολήσω, αναλογιζόμενη πως το Σεπτέμβριο δεν θα αντικρύσω τις γνωστές φυσιογνωμίες με το αστείρευτο χιούμορ, τη διάθεση για επικοινωνιακή συζήτηση και για γνώση, τα γνωστά πειράγματα και τόσα άλλα που δεν είναι δυνατό να απαριθμηθούν εδώ, γιατί η θέση τους είναι στη μνήμη και στην καρδιά. Θα παρηγορηθώ, όμως, καθώς ξέρω ότι προσφέραμε ό,τι καλύτερο διαθέταμε ώστε να ανοίξουν τα φτερά τους για πιο πλατιούς δρόμους και ότι η νέα φουρνιά που θα έρθει θα προκαλέσει άλλες εξίσου ενδιαφέρουσες εμπειρίες. Παιδιά μου, μέσα από την καρδιά μου σας εύχομαι να πραγματοποιήσετε τα όνειρα και τις φιλοδοξίες σας, να καταφέρετε όμως να παραμείνετε τόσο τρυφεροί και ευαίσθητοι, ιδεαλιστές και αγνοί, μαχητικοί και εργατικοί όσο εμείς σας γνωρίσαμε και να αξιοποιήσετε στο έπακρο τα ταλέντα σας καθώς και τα εφόδια που αποκτήσατε από τη φοίτησή σας στο σχολείο μας. Με απέραντη αγάπη η φιλόλογος που για τρία χρόνια σας βασάνισε.

Τριάδα Εμμανουηλίδου

The Road Not Taken

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel
both And be one traveler, long I
stood. And looked down one as
far as I could. To where it bent
in the undergrowth;
Then took the other, as just as
fair, And having perhaps the
better claim. Because it was
grassy and wanted wear,
Though as for that the passing
there. Had worn them really
about the same, And both that
morning equally lay. In leaves
no step had trodden black. Oh,
I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on
to way. I doubted if I should
ever come back. I shall be
telling this with a sigh. Somewhere
ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood,
and I, I took the one less traveled
by, And that has made all
the difference.

Robert Frost

Ο Δρόμος ο Λιγότερο Ταξιδεμένος

Ο δρόμος χώριζε στα δύο
σε δάσος φθινοπωρινό
δεν ήξερα ποιόν να διαλέξω
(πώς και τους δυο να ταξιδέψω;) στάθηκα εκεί ώρα πολλή
κι αγνάντευα τον έναν ως
που έστριβε στα χαμόκλαδα
Και ύστερα, τον άλλο πήρα
-υπήρχε λόγος για αυτό
μού φάνηκε πιο ταιριαστό
γιατ' ήταν πιο χορταρισμένος
κι έπρεπε να τον στρώσω εγώ
Ανοιγόταν περίπου ίδιοι
στρωμένοι φύλλα απάτητα
κι είπα «τον πρώτο άλλη φορά!»
αλλά ο δρόμος φέρνει
δρόμο
και γυρισμό δεν έχει πιά
Αναστενάζοντας θα λέω
χρόνια πολλά, καιρούς μετά:
«πήρα τον λιγότερο ταξιδεμένο
απ' τους δυο δρόμους, και
αυτό έκανε τη διαφορά»

Με αγάπη, Έρνα Λαζαρίδου

Δε τη σπούδασα τη γλώσσα για να μπορέσω σε πέντε
αράδες λόγια από καρδιάς συμπυκνωμένα να γράψω. Για
σας τα παιδιά της τρίτης που τελειώνει φέτος το ταξίδι σας
σε τούτο το σχολείο, θα πω μονάχα πως νιώθω πολύ
τυχερή που το κάναμε μαζί αυτό το ταξίδι. Στο νου και
στην καρδιά θα μείνουν χαραγμένες οι στιγμές που μαζί
φτιάσαμε. Ξέρετε, αυτές που σου χαρίζουν ασυναίσθητα
ένα χαμόγελο όταν τις ανασκαλεύεις στη μνήμη σου. Κι
αυτό είναι κάτι το ανεκτίμητο. Μια άμυνα στα δύσκολα. Σας
ευχαριστώ για όλα αυτά που μου διδάξατε, για τον υπέροχο
τρόπο που με δεχθήκατε και μ' αγκαλιάσατε. Και δε
χανόμαστε. Θα είμαι πάντα ένα... σκούνημα μακριά.

Your teacher, always, Litsa Biska

Κάποτε ένας γείτονάς μου είχε μετρήσει τις ώρες που εργαζόμαστε εμείς οι εκπαιδευτικοί. Ξέχασε όμως να μετρήσει, δικαιολογημένα και γιατί δεν ήξερε και γιατί δεν είναι μετρήσιμο μέγεθος η αμφίδρομη σχέση και αγάπη με τους μαθητές μας. Πρέπει να το ζήσεις και να το καταλάβεις. Αυτή η σχέση είναι που μας κάνει να ξεχνάμε και να αισθανόμαστε ότι κάτι προσφέρουμε στην μελλοντική εξέλιξη όλων των παιδιών που φεύγουν από μας για να συνεχίσουν στην επόμενη βαθμίδα. Είμαι τυχερή που εργάζομαι σε σχολείο της περιοχής που κατοικώ. Καθημερινά συναντώ πολλά από τα παιδιά που έφυγαν όπως θα συναντιόμαστε και μ' αυτά που θα φύγουν φέτος. Δεν χανόμαστε! Και αυτό το 'γαί σας κυρία', 'τι κάνετε;', 'πώς είστε;', 'με κάνει περήφανε', με ανανεώνει, με ενδυναμώνει. Είναι όλα τους 'παιδιά μας'!

Βάσω Κεπεγιάννη

Αγαπημένοι μου μαθητές, επειδή δυσκολεύομαι με τους αποχωρισμούς κι επειδή κατά τη διάρκεια της φοίτησής σας έδωσα πολλές συμβουλές αποχαιρετώντας σας θέλω να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στη συνέχεια των σπουδών σας, όποιο δρόμο κι αν διαλέξετε. Να είστε ευτυχισμένοι στη ζωή σας και να έχετε πάντα ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ!!!

Καλομοίρη Μέλιττω

Με τα παιδιά πρωτοσυναντηθήκαμε όταν ήταν στην Α' Γυμνασίου, τα μικρά του σχολείου...ευγενικά, λίγο αγχωμένα, λίγο "αποπροσανατολισμένα", λίγο ζωηρά με εκείνο το παιδικό βλέμμα που ακολουθεί όλα τα παιδιά για λίγο καιρό ακόμη μετά το Δημοτικό. Τρεις μήνες περάσαμε παρέα, τους μήνες του εγκλιματισμού στο Γυμνάσιο και ανταμώσαμε ξανά μετά από σχεδόν δύο χρόνια λόγω απουσίας δικής μου. Ακόμη θυμάμαι τις ευχές τους για την εγκυμοσύνη μου αλλά και τα παράπονα που θα τους «παρατήσω» όπως έλεγαν! Συναντηθήκαμε πάλι φέτος όμως τώρα δεν ήταν οι μικροί αλλά οι μεγάλοι του σχολείου, έτοιμοι να ανοίξουν τα φτερά τους για τον καινούργιο κόσμο του Λυκείου! Παραμένουν όμως τα ίδια έξυπνα, καλοσυνάτα, φιλότιμα και γεμάτα ενέργεια παιδιά που θυμάμαι! Με άποψη, με χιούμορ, με ενδιαφέρον για όσα συμβαίνουν γύρω τους! Τους εύχομαι ολόψυχα να «πετάξουν», να βρουν αυτό που αγαπούν και να το ακολουθήσουν με πάθος! Να συνεχίσουν να αγαπούν τη ζωή όπως τώρα...γιατί αυτά είναι η ίδια η ζωή!

Με αγάπη, Γαρυφαλλιά Μουζούρη

Τα αστεράκια μας μεγαλώσανε και λάμπουν περισσότερο τώρα που φεύγουν. Είναι πολύ απλό να καταλάβει ένας καθηγητής ότι σε κάποια τάξη υπάρχει ήθος, ευγένεια, αγάπη, ομορφιά. Το νιώθει στο σώμα του που θέλει να μπει στην τάξη. Το βλέπει στην ομόνοια και αλληλεγγύη μεταξύ τους. Τα αστεράκια απορρόφησαν ότι καλό γύρω τους, δημιουργήσανε και προσέφεραν ο καθένας με τον τρόπο του. Και να, το θαύμα της ηλικίας τους, ανθίσανε με μιας και γίνανε έφηβοι. Χαρά στους γονείς σας που σας έχουνε, χαρά σε εμάς που σας δώσαμε και μας δώσατε, χαρά σε αυτούς που θα συναντήσετε στην πορεία σας. Αντίο υπέροχη Γ' τάξη.

Ο καθηγητής σας, Σταύρος Χαψάς

Στα χρόνια της γυμνασιακής τους πορείας είχα την ευκαιρία να διδάξω μόνο σε ένα από τα τρία τμήματα των τελειόφοιτων μας. Είχα όμως, την τύχη να συνεργαστώ και με αρκετούς μαθητές από τα άλλα δύο τμήματα στα πλαίσια του προγράμματος του εθελοντισμού-κοινωνικής δράσης καθώς και στις προετοιμασίες και παρουσιάσεις διαφόρων εκδηλώσεων. Μέσα ,λοιπόν, απ' αυτήν την ιδιαίτερη συνεργασία που ξεφεύγει από τα στενά όρια της σχέσης διδάσκοντα -μαθητή μέσα σε μια σχολική τάξη εκτίμηση σε αυτά τα παιδιά την ευγένεια, τη συνέπεια και την υπευθυνότητα τους. Απόλαυσα την απλότητα και το χιούμορ που τους διακρίνει. Ταυτόχρονα ,όμως, διαπίστωσα και την ευαισθησία τους, δείγμα της ωριμότητας τους, σε ιδιαίτερες περιστάσεις όπως στη σχολή Τυφλών. Εύχομαι λοιπόν, σε όλους τους τελειόφοιτους μας έχοντας ως εφόδια τους τις γνώσεις και τις εμπειρίες που αποκόμισαν από τη γυμνασιακή τους ζωή να πορεύονται στο μέλλον που ανοίγεται μπροστά τους κάνοντας τις σωστές επιλογές που θα τους οδηγήσουν στην προσωπική τους «Ιθάκη».

Χρύσα Γερασίμου - Φιλόλογος

Όμορφα ,ενδιαφέροντα, χαρούμενα ,γεμάτα εμπειρίες και γνώσεις αλλά και δύσκολα όλα όσα ζήσαμε μαζί αυτά τα χρόνια, προσπαθώντας να φτάσουμε την Ιθάκη και να ανακαλύψουμε τις ατέλειωτες θάλασσες της γνώσης και της χαράς. Τελικά ήταν καλά παρά τις δυσκολίες θα το ξανάκανα άλλη μια φορά. Λέω να σας αφήσω στα μαθητικά ανεξισταστέους. Οι γνώσεις και οι εμπειρίες που αποκομίσατε στο Γυμνάσιο, να σας ακολουθούν σαν γλυκές θύμισες σε όλη σας τη ζωή. Σας εύχομαι Καλή Πρόοδο στη ζωή σας. Και η πρόοδος δεν περιορίζεται στα γράμματα. Στηρίζεται πάνω απ' όλα στο ήθος, στην ανθρωπιά και στην έμπρακτη αγάπη προς τους συνανθρώπους σας. Σας εύχομαι ολόψυχα καλή πρόοδο και κάθε προκοπή και ευτυχία στη ζωή σας. Θέλω να θυμάστε πάντα τα λόγια του ποιητή: «την ρίζα του 700569 μην την απαρνηθείς μόνο να την ακολουθήσεις».

Νταμπαλής Νικόλαος

Με ρωτούν πολλές φορές γιατί έγινα εκπαιδευτικός. Η απάντηση για μένα είναι προφανής. Δεν είναι ούτε ότι μου άρεσε να «κάνω μάθημα», ούτε ότι ήθελα «να το παίξω δασκάλα». Είναι ότι αγαπούσα πολύ τα παιδιά και μου άρεσε η επαφή μαζί τους. Επαφή που δεν περιορίζεται μόνο στο καθιερωμένο μάθημα (παράδοση- εξέταση) αλλά επεκτείνεται στην καλλιέργεια ολόκληρης της προσωπικότητας των μαθητών. Αυτό φυσικά δεν είναι καθόλου εύκολο στην πράξη, γιατί εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Κυρίως από τους ίδιους τους μαθητές και κατά πόσο είναι δεκτικοί και πρόθυμοι να σου ανοίξουν την ψυχή τους και να υπάρξει η μεταξύ μας αλληλεπίδραση, η χημεία. Όταν αυτό συμβαίνει είναι για όλους μια ευτυχισμένη στιγμή. Μια στιγμή που αξίζει να ζεις ως εκπαιδευτικός και δικαιώνει όλες σου τις προσπάθειες. Για μένα μια περίπτωση είναι η φετινή Γ' Γυμνασίου. Παιδιά που τα είχα από την από την Α' τάξη, παιδιά που από την πρώτη στιγμή διακρινόταν για το ήθος τους. Ο καθένας και η καθεμία ξεχωριστά είναι μία διαφορετική και μοναδική προσωπικότητα. Με τον καθένα, αισθάνομαι ότι έχω ένα ιδιαίτερο δέσιμο. Θέλω να πιστεύω ότι αυτό είναι αμοιβαίο. Θα μείνουν για πάντα στην καρδιά μου. Θα τους θυμάμαι όλους, όπως πάντα μία μητέρα έχει στο μυαλό της και στην καρδιά της όλα της τα παιδιά. Αν μετά από χρόνια έχουν και τα παιδιά μια γλυκιά ανάμνηση από μένα θα είναι ευχής έργο. Τουλάχιστον ας θυμούνται τις εκδρομές που πήγαμε μαζί!!! Καλή συνέχεια σε όλες σας τις προσπάθειες!

Τάνια Παπαδοπούλου

Είναι πολύ όμορφο για μια γυναίκα να είναι μητέρα και δασκάλα! Να έρχονται μαθητές σου, παλιοί και καινούριοι, να σε αγκαλιάζουν, να σε φιλούν, να σου λένε πως σ' αγαπούν! Να σου λένε τα μυστικά τους και να μοιράζονται μαζί σου τα όνειρά τους! Να κλαίνε και να βρίσκουν καταφύγιο στην αγκαλιά σου! Να γελούν και να σ' ευχαριστούν! Να ετοιμάζουν πάρτι έκπληξη για τα γενέθλιά σου! Να τους μαλώνεις, να τους τιμωρείς, να υποδεικνύεις τι να αποφύγουν, τι να επιδιώκουν και να σε ακούν! Να σ' αγαπούν! Να σε φωνάζουν κατά λάθος «μμάμ» και μέσα σου να χαίρεσαι! Να θέλεις να οργανώσεις μια σχολική γιορτή και να θέλουν να συμμετάσχουν όλοι! Να παραδέχονται ότι μαζί σου πήγαν την καλύτερη εκδρομή! Να θέτουν απορίες, προβληματισμούς, να έχουν αναζητήσεις πνευματικές και να είσαι εκεί! Παρούσα! Ν' απαντάς! Να βοηθάς! Να παίρνεις υπέροχες ευχές και αγάπη! Πολλή αγάπη! Παιδιά μου! Όλα αυτά τα έζησα μαζί σας! Ευχαριστώ το Θεό, που σε αυτό το ταξίδι της ζωής μου, επέτρεψε να είμαστε συνοδοιπόροι! Εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου στον καθένα και στην καθεμία σας ξεχωριστά να είστε υγιείς και να χαμογελάτε! Να πετύχετε όλους τους στόχους που θα βάλατε και είναι για το συμφέρον της ψυχής σας. Να μην ξεχάσετε ποτέ ότι είστε άνθρωποι και, σας παρακαλώ, να παραμείνετε ΑΝΘΡΩΠΟΙ, για σας και το συνάνθρωπό σας! Σε κάθε σας βήμα, ο άγγελός σας να σας κρατάει το χέρι και να σας οδηγεί στα πιο όμορφα μονοπάτια της ζωής και από κει στον Παράδεισο! Ευχή μου και προσευχή μου, να είστε στην αγκαλιά της Παναγίας. Όπως κρατάει το Χριστό στην αγκαλιά της, έτσι ν' αγκαλιάζει και εσάς! Να μην σας αφήσει ποτέ! Αλλά κι εσείς να στρέψετε στη γλυκιά Παναγία, να της εναποθέτετε τις έγνοιες σας και να μην την εγκαταλείψετε ποτέ! Για μένα είστε και θα είστε τα λουλούδια, που ομορφαίνετε τον κήπο της ψυχής μου! Τα παιδιά μου! Σας αγαπώ!!!

Αρίστη Χατζιορδάνου

Το χρονικό της τριήμερης εκδρομής στην Αθήνα στις 6 – 7 – 8 /3/2014

Η εκδρομή ξεκίνησε χωρίς προβλήματα, με παρέκκλιση από το πρόγραμμα κατά την εκκίνηση μόνο του ενός τετάρτου. Το λεωφορείο καλό, ο οδηγός μας ο κ. Ηρακλής συνεννοήσιμος αλλά βαρύς και τελείως έξω από το κλίμα μιας εκδρομής δεκαπεντάχρονων. Η διαδρομή προς την Αθήνα συνεχίστηκε χωρίς προβλήματα και οι στάσεις ήταν αυτές που έπρεπε, ώστε να φτάσουμε στην ώρα μας στο μουσείο της Ακρόπολης, στις 3:20 ακριβώς. Οι ξεναγοί μας Ευγενία και Κωνσταντίνος ευγενικές και με τις απαραίτητες γνώσεις έκαναν την περιήγηση στο μουσείο μια ευχάριστη βόλτα. Ιδιαίτερα παθιασμένη με τη δουλειά της, η Ευγενία, η οποία ήταν στο γκρουπ που συνόδευα εγώ, είναι αρχαιολόγος και συμμετείχε επί πολλά έτη στις ανασκαφές που ανέδειξαν τα εκθέματα που φαίνονται από το διάφανο πάτωμα του μουσείου. Μετά το μουσείο, λεωφορείο και ξενοδοχείο. Η πρώτη εντύπωση για το ξενοδοχείο καλή, η δεύτερη, η τρίτη και η τέταρτη εντύπωση όμως για το ξενοδοχείο και την διοίκησή του κάθε άλλο παρά θετικές είναι. Τίτλο που θα έδινα «ώρα που βρήκαμε παπά ας θάψουμε πέντε – έξι». Για να πετύχουν το εντυπωσιακό 100% πληρότητα, έβαλαν οικογένειες με μικρά παιδιά και ανθρώπους που επισκέφτηκαν την Αθήνα για δουλειά σε δωμάτια που ήταν ανάμεσα σε δικά μας δωμάτια. Αν αναφέρω και το ότι στο 4 αστέρων Congo Palace οι πόρτες δεν έτριζαν απλώς, αλλά σέρνονταν στο πάτωμα, καταλαβαίνετε τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε οι συνοδοί από το πρώτο πεντάλεπτο της διαμονής μας εκεί. Όσον αφορά την περίφημη αίθουσα συνεδριάσεων για την οποία πληρώσαμε επειδή υποτίθεται ότι θα απασχολούσαν υπάλληλο, την πρώτη νύχτα, και υπήρχε ο μπάρμαν που ήρθε και απλά μας άνοιξε τα φώτα. Τη δε δεύτερη νύχτα έξτρα υπάλληλος δεν υπήρχε και μας άνοιξε τα φώτα ο κλαφιάρης ρεσεψιονίστ. Ένα μισάωρο μετά την άφιξη στο ξενοδοχείο, το πρόβλημα άσκασε μύτη. Η Σκοτίδα Ζωή, η οποία ήταν άρρωστη πριν την εκδρομή και είχε συνέλθει (πραγματικά όταν ξεκινήσαμε ήταν μια χαρά) ξανακώλησε στην ίωση, μάλλον λόγω της κούρασης, και ανέβασε πυρετό. Είχε μαζί της φάρμακα και ύστερα από συνεννόηση με την μαμά της, της χορηγήσαμε τα φάρμακα όπως έπρεπε για το υπόλοιπο της εκδρομής. Μετά από ομόφωνη απόφαση των συνοδών, την πήραμε μαζί μας στην ταβέρνα που επισκεφτήκαμε το βράδυ, κυρίως για ενδυνάμωση της ψυχολογίας της. Η ταβέρνα ήταν ότι καλύτερο θα μπορούσε να μας τύχει. Τόσο οι ιδιοκτήτες όσο και οι μουσικοί έκαναν ότι μπορούσαν για να μας ευχαριστήσουν. Ε, και με ένα μικρό σπρωξιμάκι των συνοδών, το γλέντι άναψε για τα καλά. Στο μαγαζί ήμασταν εμείς και ένα γυμνάσιο από την Καστοριά. Βόρειοι κι αυτοί δεν άργησε να αναπτυχθεί μαζί μας ένα καλό κλίμα. Αν προσπεράσουμε το γεγονός ότι παρεκκλίναμε λιγάκι από το πρόγραμμα όσον αφορά την ώρα άφιξης στο ξενοδοχείο όλα πήγαν άμογα κατά την πρώτη μέρα. Βέβαια η επιστροφή στο ξενοδοχείο μπορεί να σήμαινε το τέλος της μέρας αλλά όχι και το τέλος της νύχτας. Μετά από ένα γρήγορο ντουζάκι, μαζευτήκαμε καθυστερημένα, κατά τις 2 και όχι στις 1:30, στην αίθουσα συνεδριάσεων του ξενοδοχείου. Η δημιουργική απασχόληση άρεσε στα παιδιά και φεύγοντας από την αίθουσα μπορώ να πω ότι μετά από μια τόσο έντονη μέρα – νύχτα οι σχέσεις των συνοδών με τους μαθητές, των μαθητών μεταξύ τους αλλά και των συνοδών μεταξύ τους προχώρησαν σε μια άλλη διάσταση. Τι έγινε μετά ... ας πούμε ότι κοιμηθήκαμε. Ήταν το κλίμα της Αθήνας, η υπερένταση του ταξιδιού, αλλά αν και με δυόμιση ώρες ύπνου μόνο, ξυπνήσαμε φρέσκοι και έτοιμοι για όλα. Πήραμε δυνάμεις στην αίθουσα πρωινού και ξεκινήσαμε για μια βόλτα στην παραλία της Γλυφάδας Στη συνέχεια ξεκινήσαμε για το βράχο της Ακρόπολης. Φτάσαμε

νωρίτερα και ευτυχώς που και η ξεναγός μας, κ. Κωνσταντίνος ήταν εκεί γύρω και ξεκινήσαμε το ανέβασμα προς τον Παρθενώνα μισή ώρα νωρίτερα. Λέω ευτυχώς γιατί ίσα που προλάβαμε να βιώσουμε μία ξενάγηση στο γρήγορο πριν αρχίσει να βρέχει. Κατεβήκαμε στα γρήγορα και τρυπώσαμε στο λεωφορείο περιμένοντας να περάσει η μπόρα. Πράγματι, κάποια στιγμή η βροχή κόπασε και ξεμυτίσαμε βάζοντας πλώρη για τη Βουλή, αφού ανανεώσαμε λίγο τις δυνάμεις μας σε μαγαζάκια πρόχειρου φαγητού γύρω από το Μουσείο της Ακρόπολης. Στη Βουλή άμογα. Τα παιδιά μας έβγαλαν ασπροπρόσωπους κάνοντας εύστοχες ερωτήσεις κι απαντώντας σε απαιτητικές ερωτήσεις, αυτές που μόνο μία φιλόλογος θα ήξερε να απαντήσει. Ε, και τα παιδιά μας φυσικά. Όταν, βέβαια, η υπεύθυνη τους έβαλε να καθίσουν σε ένα τεράστιο μπλε χαλί, εκεί λίγο μπέρδεψαν το κάτσε με το ξάπλωσε και παραλίγο να τους πάρει ο ύπνος, αλλά δε φταιγανε, αλήθεια. Η υπεύθυνη το είπε λάθος. Μετά την επιτυχημένη επίσκεψη στη Βουλή κι άλλο περπάτημα, που σύντομα έγινε τρεξιμάκι. Τι τρεξιμάκι δηλαδή, αγώνας δρόμου για να φτάσουμε στην περίφημη πλατεία Μοναστηρακίου. Όλα ξεκίνησαν γιατί αργήσαμε στη Βουλή κι αντί για 50 λεπτά κάταμε μιάμιση ώρα. Τώρα γιατί έπρεπε ντε και καλά να πάμε Μοναστηράκι; Μα πήγαμε Αθήνα και δε θα έφτανε η χάρη μας στο Μοναστηράκι; Αν είναι δυνατόν! Σ' αυτό το σημείο η αρχηγός τα έκανε μαντάρα. Βασιζόμενη στο gps που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν την είχε προδώσει, οδήγησε τους 50 (Ζωή και κ. Παπαδοπούλου στο ξενοδοχείο) σε δρόμους και δρομάκια και μετά από 45 λεπτά πολύ γρήγορου περπατήματος, φτάσαμε. Κάταμε μόνο ένα τέταρτο και γρήγορα πίσω. Ευτυχώς στην επιστροφή ανέλαβε η κ. Εμμανουηλίδου και φτάσαμε στο σύνταγμα σε 10 λεπτά. Λεωφορείο και θέατρο. Επιτέλους συναντηθήκαμε και με την Ζωή και την κ. Παπαδοπούλου και όλοι μαζί παρακολουθήσαμε μία μεγάλη σε διάρκεια αλλά υπέροχη παράσταση. Κανείς δεν έγειρε, παρόλη την κούραση. Μετά το τέλος της παράστασης, κάναμε αισθητή την παρουσία μας και στα καμαρίνια, όπου βγήκαμε φωτογραφίες με κάποιους από τους ηθοποιούς. Λεωφορείο και ξενοδοχείο. Πριν πάμε στην αίθουσα συνεδριάσεων για τις γνωστές πλέον μεταμεσονύχτιες δράσεις μας, τιμήσαμε γειτονικό στο ξενοδοχείο Λιβανέζικο φαστφουντάδικο. Λίγο ακριβό αλλά καλό και διαφορετικό. Μετά την αποχώρηση από την αίθουσα συνεδριάσεων πήγαμε για ... ύπνο. Μέρα Τρίτη και τελευταία. Μέρα επιστροφής. Όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν, κι αυτήν ήταν η αρχή του τέλους. Ο κόμπος στο στομάχι άρχισε να δημιουργείται γιατί κανείς ή σχεδόν κανείς δεν ήθελε να τελειώσει αυτή η περιπέτεια. Κι ας έπρεπε. Όπως κι αν έχει, η μέρα ξεκίνησε με ένα καλό πρωινό. Μάζεμα τις βαλίτσες, αποχαιρετισμός του ξενοδοχείου και πλώρη για αττικό πάρκο. Στο παραπέντε, αλλά προλάβαμε και φτάνοντας ξεκινήσαμε με την παρακολούθηση του σώου των δελφινιών που ήταν στις 11 ακριβώς. Μετά το σώου ακολούθησε ξενάγηση στο υπόλοιπο πάρκο και νομίζω ότι το απολαύσαμε όλοι. Το συστήνουμε ανεπιφύλακτα για επίσκεψη σε μελλοντική εκδρομή στην Αθήνα. Δύο η ώρα και έτοιμοι για αναχώρηση. Μπαίνοντας στην τελική ευθεία για Θεσσαλονίκη, εκείνος ο κόμπος στο στομάχι μεγάλωσε. Οι στάσεις χωρίς καθυστέρηση αλλά η βροχή που ήταν ασταμάτητη σε όλο τον δρόμο και ορισμένες φορές πολύ έντονη μας οδήγησε σε καθυστέρηση όσον αφορά την άφιξη στα πάτρια εδάφη. Ήταν όλοι εκεί. Ο διευθυντής, οι γονείς ακόμη και κάποιοι γείτονες του αγαπημένου μας σχολείου. Αποτίμηση; Ήταν υπέροχο το ταξίδι μας. Μαζέψαμε πολλές στιγμές που θα μείνουν για χρόνια στην καρδιά μας. Και γι' αυτό είμαστε τυχεροί, πολλοί τυχεροί. Στους δύσκολους καιρούς που ζούμε η ανάμνηση αυτών των στιγμών φέρνει ασυναίσθητα ένα χαμόγελο. Κι είναι σπουδαία υπόθεση να μπορείς να χαμογελάς. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στα 50 παιδιά και τις δύο συναδέλφισσες για όλες τις υπέροχες εικόνες που φτιάξαμε παρέα.

Η αρχηγός της εκδρομής Λίτσα Μπίσκα

Η εκδρομή μας εις τας Αθήνας (βεβαίως βεβαίως) θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν καλή. ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ. Αυτό που λέμε τώρα που ζήσαμε τόσα πολλά όμως, λέμε ότι η τελειότητα άγγιξε την εκδρομή αυτή. Και ξέρετε κάτι; Δε θα ήταν τόσο τέλεια με κανένα άλλο σχολείο.. Όλα ήταν υπέροχα! Οι καθηγήτριες, τα παιδιά, οι οδηγοί ακόμη και ο «τρελός κλαφιάρης» ρεσεψιονίστ!! Και στεναχωριέμαι πάρα πολύ που τελείωσε όλο αυτό. Το βράδυ πριν φύγουμε, παρακαλούσα να μη τελειώσουν αυτές οι μέρες!! Αλλά δεν γινόταν. Το καλό όμως είναι ότι κάτι θα μας μείνει:) Είναι αυτές οι αναμνήσεις!! Αυτές οι γελοίες φωτογραφίες που βγάζουμε, αυτά τα τραγικά βίντεο που τραβάμε, οι ΑΠΟΡΙΕΣ που έχουμε, ακόμη και η φασαρία που κάναμε και διώχνουμε κόσμο από ξενοδοχεία. Όχι, εντάξει. Αυτό το τελευταίο είναι σοβαρό το παραδέχομαι. Αλλά, τριήμερη, ξενύχτια και ΤΡΕΛΑ...ΠΑΝΕ ΜΑΖΙ! Και ειδικά όταν έχουμε τρεις αρχηγούς σαν και αυτούς που είχαμε εμείς. Την κυρία Μπίσκα, την κυρία Παπαδοπούλου, την κυρία Εμμανουηλίδου! Αυτές είναι οι καλύτερες καθηγήτριες του κόσμου ΟΛΟΥ. Ελάτε παραδεχτείτε το!! Ήταν σαν να ήμασταν 53 μαθητές, 53 παιδιά, 53 τρελοί φίλοι μια εκδρομή, και όχι 50 μαθητές και 3 καθηγήτριες. Εγώ δε θα ξεχάσω ποτέ όλα όσα έζησα με τους φίλους μου αυτές τις μέρες. Ήταν μοναδικά. Και θα

μου λείψουν τώρα που θα φύγω από το γυμνάσιο.. ΣΑΣ ΑΓΑΠΩ.. 08.03.14 <3

Ελπίζω να είμαι ο τελευταίος. Εγώ το επέλεξα διότι πιστεύω πως θα είναι η τελευταία χρονιά πως θα είχα τόσες εμπειρίες, τόσες χαρές, τόσους χαμηλούς βαθμούς. Όταν ήρθα στο γυμνάσιο πίστευα πως δε θα ήταν ωραία και πως δε θα περνούσα καθόλου καλά. Γνωρίζοντας όμως αυτά εδώ Τα παιδιά και τους καθηγητές έμαθα να περνάω καλά. Δεν θα ξανασυναντήσω ποτέ στη ζωή μου ένα τέτοιο σχολείο. Αν γινόταν θα ήμουν κάθε χρονιά στο γυμνάσιο. Αυτές τις στιγμές δεν θα τις ξεχάσω ποτέ. Σας αγαπάω

Ήρθε η σειρά να γράψω και το θεάκι ;D *ξέρετε πιο είναι το θεάκι right?* Λοιπόν ήταν η καλύτερη εκδρομή ever. Περάσαμε υπέροχα, καταπληκτικά, υπέροχα *θαυμάστε λεξιλόγιο* Οι τρεις καλύτερες μέρες όλης της χρονιάς. Yaay Yaay :D. Δεν ξέρω τι άλλο να γράψω, δεν έχω και έμπνευση μετά από τόση κούραση, ξενύχτι και χορό.. Anyway, για τελευταία φορά, το θεάκι πέρασε ΥΠΕΡΟΧΑ και σας ζητά συγγνώμη αν σας ζάλισε με την υπερβολική της τρέλα και βλακεία :P Booyaah. That's all babies <3

Έχουμε και λέμε για μένα η εκδρομή ήταν αρκετά καλή! Κατάφερα να δω πράγματα που ίσως να μην είχα την ευκαιρία να δω για παράδειγμα ΑΤΤΙΚΟ^Α απλώς τέλειο:D. Από εκεί και πέρα ήμουν με τους φίλους μου, καθηγήτριες μου και πέρασα απλώς εκπληκτικά. Τα παιχνίδια που μας ετοίμασε η κ. Μπίσκα ήταν υπέροχα αφού νίκησα στο παιχνίδι γεύσης. Ήμουν με τις κολλητές μου, σε ένα τρίκλινο δωμάτιο και δεν κοιμόμασταν κάνοντας σαματά. Ω! ναι το παραδέχομαι είμαι ένοχη *-*. Πιστεύω ότι είναι μία από τις καλύτερες εκδρομές που έχω πάει. Θέλω να ευχαριστήσω τις πιο νεανικές προχό καθηγήτριες που μας έκαναν την τιμή να μας συνοδεύσουν(γιατί για τιμή πρόκειται) και τους πιο υπέροχους συμμαθητές που περάσαμε καταπληκτικά μαζί. Απλώς Υ-Π-Ε-Ρ-Ο-Χ-Α <3!

Πρώτες μέρες στο γυμνάσιο.

13 Σεπτεμβρίου. Πρώτη μέρα στο νέο σχολείο. Πρώτη μέρα στο γυμνάσιο. Έδειχνα σοβαρός ήμουνα πια γυμνασιόπαιδο από τη μία αγχωμένος από την άλλη δεν έβλεπα την ώρα να φτάσω στο προαύλιο του σχολείου. Σκέψεις περνούσαν από το μυαλό μου. Όταν έφτασα εκεί όλα άλλαξαν μέσα μου. Ντρεπόμουν τόσο πολύ. Όλοι εκεί ήταν ψηλοί και μεγαλόσωμοι ένιωθα τόσο μόνος και δεν έβρισκα ούτε τους παλιούς μου φίλους. Κάθισα σε μια γωνία και τους κοιτούσα όλους περιέργα. Ξαφνικά νιώθω ένα σκούνημα στον ώμο μου. Γυρίζω πίσω μου και βλέπω πίσω μου τους φίλους μου από το δημοτικό. Και ευτυχώς γιατί με τα αστεία και τη συζήτηση πέρασε η αγωνία και το άγχος μου. Ήταν η πιο ενδιαφέρουσα πρώτη μέρα στο σχολείο.

Πάυλος Καλώνης

Νέο ξεκίνημα- Νέο σχολείο

Αγαπημένη μου φίλη,

Οι πρώτες μέρες του σχολείου τελείωσαν. Τέλος οι δύο και τρεις ώρες μαθήματος, τέλος οι απεργίες στα σχολεία, τέλος και οι βόλτες τα απογεύματα. Οι βόλτες ειδικά θα μου λείψουν αρκετά. Πίστεψε με, το πρόγραμμά μου είναι πολύ επιβαρυνμένο και για αυτό έχω να σου στείλω μήνυμα τόσο καιρό. Οι καθηγητές μας «χτυπάνε» με τεστ κάθε μέρα. Δεν μας έχουν αφήσει σε ησυχία! Αισθάνομαι σαν να είμαι κλεισμένη όχι σε τέσσερις τοίχους αλλά σε τέσσερα βιβλία. Τα μεγαλύτερα παιδιά μου έλεγαν ότι τη μισή μέρα θα διαβάζω, αλλά εγώ δε τους πίστευα. Πάντα όμως όλοι είχαν την ίδια απάντηση! Και όντως, κάτι ήξεραν. Η γνωστή φράση ήταν «Περίμενε και θα δεις». Και πραγματικά και τι δεν είδα. Είδα να χορεύουν γύρω μου οι οξείες και οι περισπωμένες, τα κείμενα να μου τραγουδούν και τα κλάσματα να με κοροϊδεύουν. Είδα με λίγα λόγια σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Παρόλα αυτά οι συμμαθητές μου με υποδέχτηκαν πολύ θερμά. Να σου πω την αλήθεια δεν το περίμενα, αφού ήμουν η καινούρια. Αλλά και εμείς έχουμε εκδικηθεί όλους τους καθηγητές. Δεν υπάρχει διάλειμμα που να μην τους σχολιάσουμε. Και όταν περνάν από δίπλα μας κοιτάμε και λίγο τον καιρό. Επίσης, στα διαλείμματα τα μολύβια, τα βιβλία και η γλώσσα κάνουν αγώνες ταχύτητας. Δεν προλαβαίνω να σου πω αλλά γιατί την Δευτέρα γράφουμε Γεωλογία. Οπότε τώρα παλεύω με τις ατράκτους. Μάλλον θα προλάβω τώρα να σου γράψω ξανά τον επόμενο μήνα.

Με πολλή αγάπη
η καλοκαιρινή σου φίλη, Δάφνη!

Προσφορά και προϋποθέσεις της αληθινής φιλίας

Φιλία ονομάζεται η σχέση μεταξύ δύο ή περισσότερων ανθρώπων με κύριο χαρακτηριστικό την αμοιβαία αγάπη, αφοσίωση και κατανόηση χωρίς κατά ανάγκη να υπάρχει συμφέρον, κίνητρο ή απώτερος στόχος. Για πολλούς ανθρώπους το να κάνουν η να διατηρούν φίλους, είναι μεγάλη υπόθεση. Η αληθινή φιλία πρέπει να αντέξει στις τρικυμίες του χρόνου. Σε μια αληθινή φιλία πρέπει να βρισκόμαστε μαζί με τον άλλον άνθρωπο για να μοιραζόμαστε την ίδια ζωή, τις χαρές και τις λύπες. Ο αληθινός φίλος είναι συνοδοιπόρος μας όχι μόνο στις εύκολες και ευχάριστες στιγμές, αλλά επίσης και στις αναπόφευκτες περιόδους θλίψης και δυσκολίας. Σε μία γνήσια φιλία προϋποτίθεται να υπάρχει ο αμοιβαίος σεβασμός, αλλά και να εξασφαλιστεί ώρα και χρόνος για να εκφραστεί και ο άλλος. Είναι όμως παράλληλα έτοιμος να σεβαστεί τις επιλογές μας έστω και αν διαφωνεί, χωρίς όμως να φύγει από το πλευρό μας. Να είναι αυτός που θα κρίνει καλόγνωμα. Επομένως με αυτόν τον τρόπο θεωρούμε ότι ο φίλος πρέπει να είναι ειλικρινής, βοηθός μας, σύμβουλος και συμπαραστάτης. Δηλαδή πρέπει να είναι ο οδηγός μας. Η φιλία βοηθάει στην κοινωνικοποίηση των παιδιών και στην ανάπτυξη υγιών σχέσεων ανάμεσα τους. Μια αληθινή φιλία μας προσφέρει επικοινωνία επειδή συνομιλούμε με τον άλλον και εκφράζουμε την γνώμη μας. Με την επικοινωνία ελαττώνεται το αίσθημα της μοναξιάς. Προσφέρεται στη στήριξη, αμοιβαία αγάπη και στοργή. Παράλληλα όμως ο άνθρωπος αισθάνεται ότι ανήκει κάπου και δεν είναι μόνος. Ο φίλος είναι ένα στήριγμα γιατί σε αυτόν υπάρχει η δυνατότητα για εκμυστήρευση συναισθημάτων. Στις δύσκολες ώρες της ζωής του φίλου βρίσκει κανείς παρηγοριά και στήριγμα. Έχει τη δυνατότητα να του εκμυστηρευτεί τους πόθους του, τα σχέδια του, τη χαρά του ή τη λύπη του, γενικά ότι τον βασανίζει ή τον ευχαριστεί.

Συμπερασματικά αντιλαμβανόμαστε ότι στη δυστυχία η παρουσία του φίλου μειώνει τη λύπη και την οδύνη, όπως αντίστοιχα επαυξάνει τη χαρά και την ευχαρίστηση σε ώρες ευτυχίας. Η φιλία είναι λοιπόν γεγονός ότι αποτελεί ένα σημαντικό και αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας.

ΚΑΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

- Ηλεκτρολογικές Εγκαταστάσεις
- Ηλεκτρολογικό Υλικό

2310 695.505
6977374202

ΧΡΥΣΙΚΟΣ
RESTAURANT - CAFE - BAR
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 9 ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 2310 809689
www.xryssikos.gr

μαζί σας από το 1968
ATAMIAN
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΕΜΠΟΡΙΟ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

Χαραδά 7 (έναντι Δημαρχείου Οραιοκάστρου)
Τ: 2310 695900, F: 2310 695901
e-mail: atamianbed@gmail.com

PEI SHOP

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ
ΚΩΜΝΗΝΩΝ 91 Οραιοκάστρο
τ.κ.: 57 013 Θεσσαλονίκη
τηλ.: 2310 809 415 Κιν.: 6980 039 638
e-mail: antonaras_xristos@hotmail.gr

Βιβλία & Δημιουργίες

Βιοσ. Γεωργίου 30, τ.κ.: 57043, Οραιοκάστρο Τηλ: 2310 699 667
www.avthikaidimourgies.gr avthikaidimourgies@gmail.com

προσφορές όλο το χρόνο!

50% OFF 40% OFF 25% OFF 30% OFF

Α. Δημοκρατίας 19, Οραιοκάστρο
τηλ. 2310 699 515

Scripta
ΒΙΒΛΙΑ & ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΗΣ

ΟΠΤΙΚΑ Νικόπουλος

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΟΠΤΙΚΟΣ

Λεωφ. Δημοκρατίας 35, Οραιοκάστρο Θεσσαλονίκης
Τηλ. & Fax: 2310 696.516 / saniopt@gmail.com

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΡΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
Υπεύθυνος Έργων

SolarGK
ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Γεωλόγος MSc
Εφαρμοσμένη & Περιβαλλοντική Γεωλογία ΑΠΘ

Πλατεία Παραμάνη 18
57001 Θέρμη, Θεσσαλονίκη

T. 2310 486 300 | K. 6944 75 22 66
E. petros@solargk.gr
W. www.solargk.gr

Φοίνιξ

ΑΡΤΟΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Φ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Κεντρικό: Συκράτους 2 με Εγνατίας 87 Θεσ/νίκη Τ: 2310 278 686
Παράρτημα: Προφήτου Ραφαήλ 3 Παλαιόκαστρο Τ: 2310 020 994

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΧΗΜΕΙΑ

Οι ιδέες των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων ήταν η απαρχή πολλών σημερινών εννοιών των φυσικών επιστημών. Η αρχαία ελληνική φυσική φιλοσοφία είχε μεγάλη επίδραση και στη σύγχρονη χημεία, είτε άμεσα είτε έμμεσα έστω και μέσω των παραδοξοτήτων της αλχημείας. Μερικές από αυτές τις ιδέες που βρήκαν εφαρμογή στη χημεία ακόμη και σήμερα είναι: Η έννοια του ατόμου. Η ατομική θεωρία για τη συγκρότηση της ύλης διατυπώθηκε αρχικά από τον Λεύκιππο (5ος αιώνας π.Χ. στην Μίλητο). Η ατομική θεωρία του Λεύκιππου διατυπώθηκε πιο συστηματικά από τον μαθητή του Δημόκριτο (Άβδηρα Θράκης). Η έννοια του στοιχείου. Η θεωρία των τεσσάρων βασικών στοιχείων (γη, ύδωρ, πυρ και αήρ) διατυπώθηκε από τον Εμπεδοκλή (495-435 π.Χ.). Η διατήρηση της μάζας. Τη θεωρία της αφθαρσίας της ύλης διατύπωσαν παράλληλα ο Δημόκριτος και ο Διογένης ο Απολλωνιάτης (5ος αιώνας π.Χ.). Η πρώτη αναφορά στην έννοια των στοιχείων έγινε από τον Πλάτωνα περίπου το 360 π.Χ. στο διάλογο του Τιμαίος, όπου περιλαμβάνεται μία συζήτηση πάνω στη σύνθεση των ανόργανων και των οργανικών σωμάτων μια πρωταρχική προσέγγιση πάνω στη χημεία. Το πιο γνωστό χημικό επίτευγμα των Βυζαντινών χρόνων είναι το περίφημο «υγρό πυρ».

Ελένη Κόκκαλη

ΠΩΣ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

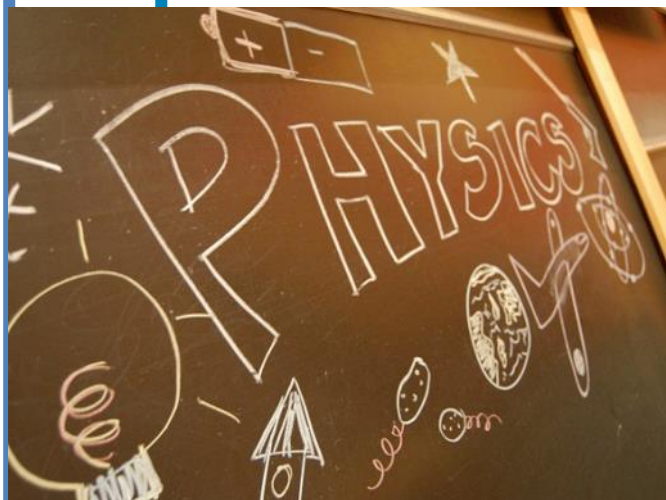
Στην αρχαία Ελλάδα ο θεός της ιατρικής και της υγείας ήταν ο Ασκληπιός. Σήμερα, κανένας ιατρός στην Ελλάδα δεν τον γνωρίζει! Στο ιερό του Ασκληπιού υπήρχαν ιατρικά εργαλεία, όπως νυστέρια, και γίνονταν και ιατρικές επεμβάσεις! Στο Ασκληπιείο της Επιδαύρου υπήρχε ένας χώρος, το «άβατον», όπου κοιμόταν ο ασθενής. Ο πρώτος που θεμελίωσε την ιατρική ήταν ο φιλόσοφος (μαθητής του Πυθαγόρα) Αλκμαίων. Πρώτος υποστήριξε ότι ο εγκέφαλος είναι το κέντρο των αισθήσεων και των οργανικών λειτουργιών. Ο Αλκμαίων έγραψε το πρώτο ιατρικό βιβλίο: το «Περί Φύσεως». Επίσης, επιτόνησε χειρουργικά εργαλεία και έκανε χειρουργικές επεμβάσεις στον εγκέφαλο. Ο Χαλκίδιος χαρακτηρίζει τον Αλκμαίωνα ως πατέρα της ανατομίας, ενώ άλλοι τον χαρακτηρίζουν ως πατέρα της ιατρικής. Ο Αλκμαίων θεμελίωσε την ιατρική, ενώ αργότερα ο Ιπποκράτης την ανήγαγε σε επιστήμη. Σημαντική είναι και η συμβολή του Εμπεδοκλή στην ιατρική. Ήταν ο πρώτος που μίλησε για την ανάπτυξη του ανθρώπινου οργανισμού. Είπε πως τα όργανα του ανθρώπου, από την γέννησή του, υφίστανται μια διαδικασία κατά την οποία αναπτύσσονται προοδευτικά και τελειοποιούνται. Επίσης, σημαντική ήταν και η συμβολή του Διογένη του Απολλωνιάτη (από την Απολλωνία της Κρήτης) που ήταν φιλόσοφος του 5ου αιώνα π.Χ. Ο Διογένης έζησε στην Αθήνα ως ιατρός. Τέλος, ο Ιπποκράτης (460 – 377 π.Χ.) είναι ο πατέρας της ιατρικής. Έζησε στο νησί Κω. Η ιατρική του άρεσε πολύ και έτσι αποφάσισε να ασχοληθεί με αυτήν. Οι μελέτες του απομυθοποίησαν την αρρώστια που θεωρούταν μέχρι τότε ως μια τιμωρία από τον θεό. Κατά τον Ιπποκράτη η αιτία της ασθένειας βρίσκεται στον ίδιο τον άρρωστο και ο ιατρός χρειάζεται να τον εξετάσει για να την βρει. Ο Ιπποκράτης θεμελίωσε την κλινική εξέταση του ασθενή και προχώρησε σε καινοτόμες μεθόδους θεραπείας με βότανα, αφεψήματα κτλ. Αναφέρθηκε αλλού ότι αυτός ήταν ο πρώτος που ανακάλυψε την θεραπευτική ιδιότητα της ιπιάς που περιέχει το ακετυλοσαλικυλικό οξύ το οποίο στα τέλη του 19ου αιώνα η γερμανική εταιρία BAYER παρασκεύασε σε συνθετική μορφή: την, γνωστή σε όλους μας, ασπιρίνη! Η ασπιρίνη είναι παυσίπονο, αντιπυρετικό, αντιφλεγμονώδες και προστατεύει από τις καρδιοπάθειες και τη νόσο Alzheimer (μορφή άνοιας). Η φήμη του Ιπποκράτη ήταν τεραστία και επηρέασε όλους τους μετέπειτα φιλοσόφους και ιατρούς (ιατροφιλόσοφους). Ο Ιπποκράτης έγραψε και τον περίφημο όρκο στον οποίον ακόμα και σήμερα ορκίζονται οι απόφοιτοι όλων των ιατρικών σχολών του πλανήτη. Μεταξύ των άλλων ο όρκος λέει: «...Θα συνιστώ στους αρρώστους μου την δίαιτα που η επιστήμη και η κρίση μου θεωρεί σωστότερη και θα διώξω από αυτούς κάθε βλάβη και επιζήμια τροφή. Ποτέ δεν θα τους δώσω δηλητήριο (βλ. σήμερα ευθανασία), ούτε θα τους δώσω λανθασμένες συμβουλές (βλ. σήμερα ιατρικά σφάλματα και ιατρική αμέλεια). Επίσης, δεν θα εμποδίσω τις γυναίκες να συλλάβουν (στην αρχαία Ελλάδα η οικογένεια και τα παιδιά ήταν κάτι ιερό) και δεν θα τις βοηθήσω να κάνουν έκτρωση (βλ. σήμερα ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και αμβλώσεις). Πάνω απ' όλα θα διατηρήσω αγνή τη ζωή μου και αμόλυντη την τέχνη μου. Σε οποιοδήποτε σπύρι μπω θα προσφέρω μόνον βοήθεια στους αρρώστους και θα απομακρυνθώ από κάθε άδικη πράξη και βέβηλη επαφή. Και όποι ακούσω από εδώ και πέρα κατά την άσκηση των ιατρικών μου καθηκόντων, σχετικά με την κοινή ζωή των ανθρώπων, αν δεν μου επιτρέπεται, θα σιωπήσω και θα το κρατήσω μυστικό, καλά φυλαγμένο». Με την τελευταία του φράση ο Ιπποκράτης εισάγει και την έννοια του ιατρικού απορρήτου. Σήμερα, πολλοί νέοι αποφασίζουν να ασχοληθούν με την ιατρική και μάλιστα αρκετοί από αυτούς θριαμβεύουν στον τομέα τους και διακρίνονται ως σπουδαίοι επιστήμονες!!!

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Η Αστρονομία (ως διεθνής όρος εκ των ελληνικών λέξεων του «άστρον» + «νέμω») είναι η επιστήμη που ερευνά και εξετάζει όλα τα ουράνια σώματα (μεταξύ αυτών και τη Γη) καθώς και τις σχέσεις, κινήσεις και δυναμική αυτών. Αναφέρεται στην παρατήρηση και την ερμηνεία των φαινομένων που λαμβάνουν χώρα στον ουράνιο χώρο πέρα από την Γη και την ατμόσφαιρά της. Μελετά την προέλευση, την εξέλιξη, τις φυσικές και χημικές ιδιότητες των ουρανίων σωμάτων που μπορούν να παρατηρηθούν (και είναι εκτός των ορίων της ατμόσφαιρας), καθώς και των διεργασιών που περιλαμβάνουν αυτές. Γενικά η Αστρονομία γεννήθηκε με την εμφάνιση του «διανοούμενου ανθρώπου» στον ημέτερο πλανήτη. Ειδικότερα όμως για τους Έλληνες, η «Αστρονομία» γεννήθηκε ακριβώς την ίδια ιερή εκείνη στιγμή που γεννήθηκε και η ελληνική μυθολογία και μάλιστα σε μια αμφίδρομη σχέση. Προστάτης της, η θεία Μούσα Ουρανία. Όμως και άλλοι πολιτισμοί όπως οι Μεσοποταμιοί και οι αρχαίοι Ινδοί, παρατηρούσαν μεθοδικά τον ουρανό. Κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα, ο τομέας της επαγγελματικής αστρονομίας χωρίζεται στο παρατηρησιακό και θεωρητικό κλάδο. Η παρατηρησιακή αστρονομία επικεντρώνεται στην απόκτηση δεδομένων από τις παρατηρήσεις των ουρανίων αντικειμένων, τα οποία στη συνέχεια αναλύονται με τις βασικές αρχές της φυσικής. Η θεωρητική αστρονομία είναι προσανατολισμένη προς την ανάπτυξη των ηλεκτρονικών ή αναλυτικών μοντέλων για να περιγράψει αστρονομικά αντικείμενα και φαινόμενα. Οι δύο τομείς που συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο, με τη θεωρητική αστρονομία να επιδιώκει να εξηγήσει τα παρατηρησιακά αποτελέσματα, και οι παρατηρήσεις χρησιμοποιούνται για την επιβεβαίωση των θεωρητικών μοντέλων.

Η ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ

Η επιστήμη της Φυσικής που διδάσκεται μέχρι σήμερα στα σχολεία, πέρασε από θεωρίες και στάδια πολλά προκειμένου να κατέχουμε πια όλες αυτές τις γνώσεις, αποδεδειγμένες και επαληθευμένες. Στην εξέλιξη, λοιπόν, της Φυσικής σημαντικό ρόλο έπαιξε και η συμβολή των Ελλήνων. Κάνοντας ένα ταξίδι στο χρόνο διαπιστώνουμε πως η Φυσική υπήρχε χιλιάδες χρόνια πριν στην ζωή των Ελλήνων. Μέσα από τα Ομηρικά έπη και τα ποιήματα του Ησίοδου παρουσιάζονται φυσικές γνώσεις για φυτά, ζώα και ορυκτά. Διαβάζουμε για την ύπαρξη και χρήση όλων των μετάλλων της εποχής, ουσίες χρωστικές και απολυμαντικές και τεχνικές τυροκομίας, οινοποίησης κτλ. Όντας γνώστες όλων αυτών, οι Έλληνες από την Θαλή να δέχεται ως πρώτη ύλη το «ύδωρ», περνάνε στον Αναξίμανδρο ονομάζοντας την αρχέγονη ύλη αυτή «άπειρον», τον απειρώτο αέρα. Ο Πυθαγόρας και η Σχολή του μεταφέρουν σε μια νέα εποχή την φυσική θεωρώντας πρώτοι τα φυτά ζωντανούς οργανισμούς. Έρχεται έπειτα η Ελεατική φιλοσοφία να υποστηρίξει ότι υπάρχει το «είναι» αλλά όχι το «γίνεσθαι», ενώ αμέσως μετά ο Ηράκλειτος απορρίπτει τη θεωρία αυτή παρουσιάζοντας το «πυρ» (ενέργεια) να είναι μια μεταβαλλόμενη αρχή των πάντων. Αναφερόμαστε άρα σε προχωρημένες αρχές της Φυσικής και απαρχές της Χημείας, μόλις τον 5ο-6ο αιώνα π. Χ.. Ακολουθεί η θεωρία σταθμός με τον Δημόκριτο να διαιρεί σε άφθαρτα σωμάτια την ύλη, τα άτομα. Η φυσική κορυφώνεται τον 4ο-3ο αιώνα π. Χ. με τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη να θίγουν θέματα εξειδικευμένα που να απαιτούν παρατηρητικότητα (θέματα ύλης, ενέργειας, βαρύτητας, δύναμης και ακόμα μαγνητισμού). Η «ελληνική» Φυσική δεν επαναπαύεται αλλά μέχρι 2ο-1ο αιώνα π. Χ. η Μετααριστοτελική φιλοσοφία παρουσιάζει ένα κομμάτι της να σχετίζεται με τις ελκτικές δυνάμεις του μαγνήτη μέχρι την εξέλιξη της ατομικής θεωρίας. Γενικότερα, η ιστορία της επιστήμης αυτής υπήρξε λαμπρή στον ελλαδικό χώρο, αφού αιώνες αργότερα μέσω της Σχολής του Μουσείου, της Νεοπλατωνικής Σχολής Αθηνών καθώς και της Αλεξάνδρειας εξετάζονται φαινόμενα Υδροστατικής, Ακουστικής και Οπτικής. Έτσι, διαπιστώνει κανείς πως οι Έλληνες εκτός από κατοχή των γνώσεων αυτών προχώρησαν στην εφαρμογή τους για μια καλύτερη καθημερινή ζωή.

Ελπιδοφόρα Εμμανουηλίδου

La Beauté
 Τζαβέλλα 7 | Βύσσιος | Τηλ: 2310 76.81.86
 Μ. Αλεξάνδρου 69 | Βύσσιος | Τηλ: 2310 70.31.22
 Κορινθίων 51 | Οραϊκόαστρο | Τηλ: 2310 60.00.31
 Αγν. Στρατών 85 | Πολίχνη | Τηλ: 2310 58.75.52
 Γ. Πατισκοπούλου 70 | Παιδεία Ραϊζί | Τηλ: 2310 58.21.83
 LA BEAUTE perfums and accessories

Τηλ κυρίως κλήση 800 11 58 58 58
quattro
 Pizza Restaurant
 Κορινθίων 32, Οραϊκόαστρο, τηλ. 2310 699 119, fax. 2310 699 295
 www.quattropizza.gr

ΥΠΕΡΔΙΟΤΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
 γέυση & απολαύση
 Ήπικόν Χειροποίητες
 γεύσεις
 απολαύσεις
 στο νέο μας
 χώρο
 τηλ. 2310-689747

Φαρμακείο
Σουζάνα Καρολίδου
 Μπελλέλλι
 Κορινθίων 51 - Οραϊκόαστρο
 τηλ. 2310.697488

ΚΑΦΕ
ΙΧΘΥΑ
 Κορινθίων 32 - Οραϊκόαστρο - τηλ. 2310 699 119

Τζάκι Story.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ : Η αιθαλομίχλη είναι μια μορφή ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Αποτελείται από σωματίδια αιθάλης (κοινώς: καπνιάς), από τα οποία παίρνει και το όνομά της, καθώς και από το δηλητηριώδες αέριο διοξείδιο του θείου. Το άκρως επικίριο πρόβλημα της αιθαλομίχλης δημιουργείται κυρίως από την καύση ξύλων στα τζάκια των σπιτιών μας. Το πρόβλημα έχει επιβαρυνθεί τον τελευταίο καιρό, λόγω της καύσης ακατάλληλων υλικών. Η ακατάλληλη αυτή καύση ωφείλεται κυρίως σε οικονομικούς λόγους. Η απογείωση της τιμής του πετρελαίου, σε συνδυασμό με την οικονομική δυσπραγία μεγάλου μέρους των πολιτών, οδήγησε σε μαζική χρήση του ξύλου (ή άλλων μορφών, όπως τα συσσωματώματα ή πέλετ), είτε στο κλασικό τζάκι (ή ακόμα και στο ενεργειακό), είτε σε ξυλόσομπες.

ΠΙΠΤΩΣΕΙΣ: Οι επιπτώσεις της αιθαλομίχλης στην υγεία μπορεί να είναι και μακροπρόθεσμες, επισημαίνοντας ιδιαίτερα τα αναπνευστικά και τα κυκλοφορικά αλλά και οφθαλμολογικά προβλήματα. Έρευνες έχουν συνδέσει τον χρόνιο βήχα, το φλέγμα, τις πνευματικές λοιμώξεις, τον καρκίνο του πνεύμονα, αλλά και την καρδιακή προσβολή με το συγκεκριμένο φαινόμενο. Υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι τα αιωρούμενα μικροσωματίδια μπορεί να περάσουν μέσα από τις κυτταρικές μεμβράνες και να διαπεράσουν τον αιματοεγκεφαλικό φραγμό του εγκεφάλου προκαλώντας έτσι σοβαρή εγκεφαλική βλάβη.

ΛΥΣΕΙΣ

Κατά τη γνώμη μου, οι αρμόδιες κρατικές αρχές θα μπορούσαν:

Να απαγορεύσουν την καύση ακατάλληλων υλικών στα τζάκια, επιβάλλοντας στους παραβάτες πρόστιμο.

Να κάνουν έλεγχο στα καυσόξυλα που διατίθενται στην αγορά, ώστε να μειωθεί η καύση των μη κατάλληλων υλικών.

Να μειώσουν την τιμή των καυσίμων που θεωρούνται πιο φιλικά στο περιβάλλον, με σκοπό να τους στρέψουν προς αυτά.

Να ενημερώσουν τους πιθανών ανυποψίαστους πολίτες για τη σοβαρότητα του φαινομένου μέσω ομιλιών, των ΜΜΕ κ.α.

Όλα αυτά θα μπορούσα να αποτελέσουν προσπάθειες μείωσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και βελτίωσης της ατμόσφαιρας.

Ιφιγένεια Κουτσουρνά

Πρωτοσέλιδα που άφησαν εποχή

Η πιλοφόρηση των άρθρων θεωρείται από τους δημοσιογράφους μια ιδιαίτερα σημαντική και απαιτητική διαδικασία. Εκτός από τους περιορισμούς που επιβάλλονται λόγω του περιορισμένου χώρου που διατίθεται για να γραφούν, οι τίτλοι συμβάλλουν στη διαμόρφωση της φυσιογνωμίας ενός εντύπου, ενώ επιτελούν και μια σειρά από άλλες λειτουργίες. Γι' αυτό το λόγο, δεν γράφονται από τους συντάκτες των άρθρων, αλλά από τους συντάκτες ύλης. Είναι έμπειροι δημοσιογράφοι και έχουν τη δυνατότητα να αναγνωρίζουν την ειδηση και να τη συμπυκνώνουν σε λίγες λέξεις με ευρηματικό τρόπο. Η πιλοφόρηση των ειδήσεων εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Μεταξύ αυτών είναι ο περιορισμένος χώρος και χρόνος που έχει στη διάθεσή του ο συντάκτης ύλης, η φυσιογνωμία της εφημερίδας και το είδος της ειδησης. Επιπλέον, η διατύπωση των τίτλων εξαρτάται από τις λειτουργίες που επιτελούν. Προορίζονται για να προκαλούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη να διαβάσει την ειδηση, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να τη σχολιάζουν. Για να επιτευχθούν αυτές οι λειτουργίες, οι συντάκτες των τίτλων προσπαθούν να τους κάνουν ευρηματικούς, χρησιμοποιώντας μια σειρά ρητορικών σχημάτων. Τώρα κάποια πρωτοσέλιδα που άφησαν εποχή στον ελληνικό και ξένο τύπο. Πολλές εφημερίδες είχαν ως πρωτοσέλιδο την κατάσταση που επικρατεί με τον πόλεμο του 1940. Τα επόμενα χρόνια πρωτοσέλιδο ήταν φυσικά η χούντα που επιβλήθηκε το 1967 μέχρι το 1974 στην Ελλάδα. Άλλα πρωτοσέλιδα που έγραψαν ιστορία είναι εκείνα που μιλούσαν για τον σεισμό της Θεσσαλονίκης. Ξένο πρωτοσέλιδο που άφησε εποχή είναι αυτό με το ναυάγιο του Τιτανικού 16 Απριλίου 1912. Ο θάνατος του Χίτλερ ήταν ένα πρωτοσέλιδο που κυκλοφορούσε σε κάθε εφημερίδα. Σημαντικό πρωτοσέλιδο είναι αυτό που κυκλοφόρησε την 21η Ιουλίου 1969. Ήταν τότε που ο Νηλ Αρμστرونγκ έγινε ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε στο φεγγάρι. Άλλο σημαντικό πρωτοσέλιδο εφημερίδων είναι με τον θάνατο της Νταϊάνας την 31η Αυγούστου 1997. Η επίθεση στους Δίδυμους Πύργους της ΗΠΑ αναφέρθηκε σε πολλές εφημερίδες στο εξωτερικό.

Γιώργος Αναστασιάδης

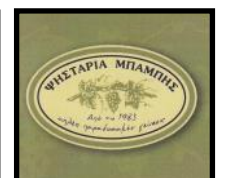
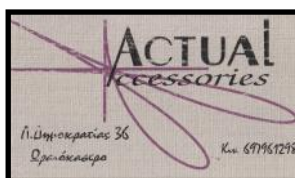

Ο εφιάλτης στον δρόμο με τα ΠΕΥΚΑ

Τεράστιες διαστάσεις έχει λάβει το θέμα της παράνομης υλοτομίας εξαιτίας του πολύ κόστους θέρμανσης. Τα δασαρχεία και δασικές αρχές βρίσκονται επί ποδός καθώς το φαινόμενο έχει ήδη ενταχθεί σε όλη την Ελλάδα. Στην περιοχή μας όπως μας δήλωσε η Δασάρχης Δράμας κυρία Ελισάβετ Κωνσταντινίδου: "Φέτος παρατηρείται αύξηση παράνομης υλοτομίας συγκριτικά με τις προηγούμενες χρονιές αλλά δεν είναι ιδιαίτερα ανησυχητική μέχρι στιγμής". Το δασαρχείο υλοποιεί δύο προγράμματα το πρώτο για την λαθρουλοτομία και το δεύτερο την δασοπροστασία. Παράλληλα η υπηρεσία πραγματοποιεί προληπτικούς ελέγχους, έχοντας εντείνει την παρουσία της στην ύπαιθρο, παρότι δεν προσλήφθηκαν φέτος άτομα που θα συμπλήρωναν το δυναμικό της υπηρεσίας, παρόλα αυτά οι έλεγχοι είναι συνεχιζόμενοι για

την πάταξη της παράνομης υλοτομίας. Σε αυτή την κατεύθυνση, θα υπάρξει στενή συνεργασία των Δασικών Υπηρεσιών με την Αστυνομία και το ΣΔΟΕ, ενώ ενισχύονται και οι περιπολίες στα δάση με τη συμμετοχή και εθελοντικών ομάδων.

Νικήτας Τσώρης

Δικαίωμα στη ζωή για όλους

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Όπως στα περισσότερα παιδιά της ηλικίας μου αρέσει ο αθλητισμός, έτσι και σε εμένα. Ο αθλητισμός ωφελεί όλες τις ηλικίες και συμβάλλει στην καλή διατήρηση της υγείας. Επίσης βοηθά τους νέους να ξεχνούν το άγχος, να ξεφεύγουν από το στρες και να διασκεδάζουν με τους φίλους τους. Για μια ιδιαίτερη κατηγορία που θα ήθελα να σας μιλήσω είναι οι αθλητές παραολυμπιακών αγώνων. Πληροφορικά οι πρώτοι αγώνες για αθλητές με αναπηρία έγιναν το 1948 στο Στόουκ Μάντεβιλ στην Αγγλία. Έλληνες αθλητές συμμετείχαν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες από το 1976. Από το 1988, η Ελλάδα συμμετέχει στους Αγώνες με επίσημες Εθνικές Αποστολές. Όλα αυτά τα χρόνια, οι Έλληνες αθλητές πέτυχαν καλές επιδόσεις και κέρδισαν πολλά μετάλλια. Όπως γνωρίζουμε οι αθλητές που συμμετέχουν στους αγώνες αυτούς έχουν κάποιες ιδιαιτερότητες. Κι όμως δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό για να κάνουν το αδύνατο δυνατό και να πετύχουν τις υψηλότερες βαθμολογίες που μπορούν. Προπονούνται συνεχώς ξεχνώντας τα προβλήματα που έχουν και ταυτόχρονα διασκεδάζουν γιατί αγαπάνε αυτό που κάνουν. Προσωπικά θεωρώ ότι σε αυτούς τους αθλητές αξίζει περισσότερος θαυμασμός γιατί μόνο με σκληρή προσπάθεια και θέληση μπορεί κανείς να καταφέρει ότι καταφέρνουν αυτοί.

Δημήτρης Χατζηγιαννίδης

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Θεσσαλονίκη αποτελείται από 3 μεγάλα σωματεία αθλητισμού τον Π.Α.Ο.Κ. τον ΑΡΗ και τον ΗΡΑΚΛΗ όπου τα τελευταία χρόνια περνάει δύσκολες καταστάσεις λόγω του υποβιβασμού του στη Γ' κατηγορία μετά την απόφαση της Ε.Π.Ο. το 2011. Ο ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ, ο Π.Α.Ο.Κ. είναι η ιστορική συνέχεια του Κωνσταντινουπολίτικου αθλητικού και πολιτιστικού Σωματείου «Ερμής», που δημιουργήθηκε από Ρωμιούς της Πόλης το έτος 1875, στην καρδιά της Κωνσταντινούπολης. Το πρώτο καταστατικό του συλλόγου εγκρίθηκε στις 20 Απριλίου 1926, με απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Στις 11 Μαρτίου 1951 ο Π.Α.Ο.Κ. εμφανίζεται για πρώτη φορά σε τελικό Κυπέλλου Ελλάδας. Στο γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας θα ηττηθεί με 4-0 από τον Ολυμπιακό. Με το σύνολο που έχτισε ο Π.Α.Ο.Κ., κατάφερε να χτυπήσει τις παραδοσιακές ποδοσφαιρικές δυνάμεις της Αθήνας και κατέκτησε δύο κύπελλα το 1972 και το 1974 και ένα πρωτάθλημα το 1976, ενώ θα μπορούσε να κατακτήσει ακόμα περισσότερα τρόπαια, αν οι καταστάσεις ήταν διαφορετικές. Εξάλλου από το 1970 μέχρι και το 1974 ο «Δικέφαλος» αγωνίστηκε σε πέντε συνεχόμενους τελικούς κυπέλλου Ελλάδας, οι τέσσερις εκ των οποίων έγιναν στην Αθήνα και στον Πειραιά. Πάντως, το 1985 είναι η χρονιά του Π.Α.Ο.Κ. Ο Δικέφαλος του Βορρά κατακτά το δεύτερο πρωτάθλημα Ελλάδος και το πρώτο επαγγελματικό με προπονητή τον Αυστριακό Walter Skotcsik. Από το 2006 ξεκίνησε το ενδιαφέρον του κ. Ιβάν Σαββίδη για την αγορά του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών της ΠΑΕ ΠΑΟΚ. Το όνειρο της επένδυσης στην ομάδα που συμβολίζει τις χαμένες πατρίδες έγινε πραγματικότητα για τον ομογενή επιχειρηματία το καλοκαίρι του 2012. Οι διαπραγματεύσεις και οι επαφές κράτησαν περίπου πέντε μήνες μέχρι την στιγμή που ο κ. Σαββίδης απέκτησε τον Αύγουστο του 2012 την πλειοψηφία των μετοχών της ΠΑΕ και έγινε ο νέος ιδιοκτήτης της ομάδας. ΑΡΗΣ.

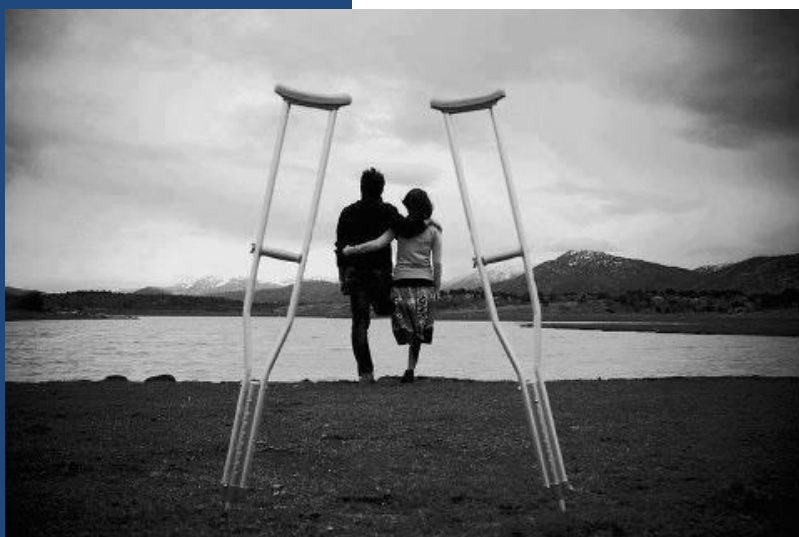
Ο αθλητικός σύλλογος της Θεσσαλονίκης, από τους κορυφαίους και πιο ιστορικούς της χώρας. Καλλιεργεί 15 αθλήματα, αλλά είναι γνωστός περισσότερο για τα τμήματα του ποδοσφαίρου και του basket. Ιδρύθηκε στις 25 Μαρτίου του 1914 σε ένα καφενείο στην περιοχή του Βότση. Το 1928 η ομάδα του Άρη κατακτά το πρώτο της πρωτάθλημα, το οποίο υπήρξε και το πρώτο που διοργάνωσε η ΕΠΟ. Το 1932 η ομάδα κατακτά για δεύτερη φορά το πρωτάθλημα. Την ίδια χρονιά ο ποδοσφαιριστής του Άρη Νίκος Αγγελάκης σημείωσε το ρεκόρ προσωπικών τερμάτων σε ένα αγώνα με 6 γκολ, το οποίο παραμένει ακατάρριπτο. Η ομάδα αγωνίστηκε στον τελικό του κυπέλλου το 1932 και το 1933 όπου γνώρισε την ήττα από την ΑΕΚ. Το 1988 ιδρύεται ο σύνδεσμος φίλων του Άρη SUPER 3 ο οποίος διατηρείται μέχρι και σήμερα. Ο ΗΡΑΚΛΗΣ, ο γηραιότερος σύλλογος της Θεσσαλονίκης. Ο Ηρακλής κατάγεται από το Σύλλογο «φιλόμουσων», μουσικού και φιλολογικού σωματείου που ιδρύθηκε το 1899. Από το 1902 μέλη του ομίλου αποφασίζουν να εντάξουν τον αθλητισμό στον όμιλο τους και, σε συνεννόηση με την κοινότητα Θεσσαλονίκης, παραχωρήθηκε στους αθλητές του ομίλου το γυμναστήριο της ελληνικής κοινότητας, ώστε να μπορούν να αθλούνται. Ανάμεσα στα άλλα αθλητικά τμήματα που δημιούργησε ο Όμιλος, το τμήμα ποδοσφαίρου ήταν το πρώτο τμήμα του συλλόγου που δημιουργήθηκε και συνάρτασε πολλούς αθλητές και θεατές. Το 2011 με απόφαση της Ε.Π.Ο. ο ΗΡΑΚΛΗΣ υποβιβάζεται στην Γ' κατηγορία και με την συγχώνευση με την ομάδα των Ποντίων της Κατερίνης ανεβαίνει στην Β' κατηγορία όπου βρίσκεται ακόμα και σήμερα. Ο ΗΡΑΚΛΗΣ μετά την συγχώνευση ονομάζεται Α.Ε.Π. ΗΡΑΚΛΗΣ 1908 και παρότι τα χρέη που τον ανάγκασαν να υποβιβαστεί στην Γ' κατηγορία άρχισαν να ξαναδημιουργούν και αυτό δυσκολεύει πολύ την ομάδα να ανέβει στην κατηγορία όπου πραγματικά της αξίζει.

Δημοσθένης Αφεντιδής

Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Ο ρατσισμός σε άτομα με ειδικές ανάγκες, δηλαδή σε άτομα με μόνιμες ή προσωρινές σωματικές βλάβες, με ψυχολογικά προβλήματα, με προβλήματα όρασης ή ακουστικής ανεπάρκειας, αποτελεί δυστυχώς, όπως και οι άλλες μορφές ρατσισμού, ένα από τα κυριότερα προβλήματα στη χώρα μας. Το συγκεκριμένο είδος ρατσισμού ασκείται κυρίως από άτομα τα οποία θεωρούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες κατώτερα ή από άτομα τα οποία νιώθουν δύναμη και ευχαρίστηση ασκώντας βία, λεκτική ή σωματική, καθώς πιστεύουν, και τις περισσότερες φορές δυστυχώς έχουν δίκιο, πως το θύμα δεν μπορεί να αντιδράσει. Τα ίδια άτομα, όμως, που δεν θεωρούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες στην κοινωνία, μεγαλώνοντας, δεν γίνονται οι ίδιοι αποδεκτοί, λόγω του χαρακτήρα τους και των λανθασμένων απόψεών τους. Παράλληλα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες καταφέρνουν με κόπο και με σκληρή δουλειά, παρά την επιπρόσθετη δυσκολία τους, να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν κορυφαίες προσωπικότητες όπως ο Steven Hawking, διάσημος, φυσικός, κοσμολόγος, και συγγραφέας και η Helen Keller συγγραφέας, λέκτορας και ακτιβίστρια. Αυτό το γεγονός, όσο κι αν φαίνεται παράξενο σε κάποιους, δεν είναι καθόλου, αφού με επιμονή και θέληση και ακριβώς λόγω αυτής της επιπρόσθετης δυσκολίας τους, θέλουν να τα καταφέρουν. Την ίδια στιγμή όμως, ο δρόμος τους φράζεται από δυσκολίες που εμείς οι ίδιοι δημιουργούμε. Πρέπει να καταλάβουμε πως αυτά τα άτομα δεν διαφέρουν σε τίποτα από τα άλλα και ότι δεν ωφελεί το γεγονός να τα βλέπουμε «με άλλο μάτι». Πρέπει να καταλάβουμε πως δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ μας και ότι δεν είναι κατώτεροι σε τίποτα, ούτε διανοητικά ούτε σωματικά. Άλλωστε, πόσα διάσημα τέτοια άτομα υπάρχουν στον κόσμο για το κουράγιο τους την ίδια στιγμή που εμείς χωρίς «ειδικές ανάγκες» αδυνατούμε να τα βγάλουμε πέρα; Δυστυχώς, όμως, οι προκαταλήψεις εις βάρος των ατόμων με ειδικές ανάγκες περνάνε μέσα μας, ακόμα και χωρίς να το συνειδητοποιούμε με διάφορους τρόπους. Ένα τέτοιο ζωντανό παράδειγμα είναι μέσω της γλώσσας, καθώς εκφράσεις όπως «τι κάνει με ο ανάπηρος;» περνάνε μέσα μας υποσυνείδητα τη σκέψη πως ο «ανάπηρος» είναι κατώτερος. Πρέπει όλοι μας να ελευθερωθούμε από τέτοιου είδους προκαταλήψεις και όλοι μαζί να ζούμε σε ένα κόσμο όπου θα είμαστε ίσοι σε όλα, να έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες και τις ίδιες δυνατότητες για να χτίσουμε μαζί το μέλλον.

Ανέστης Τομπάζης

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
SERVICE ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ψαρών 7, Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης. Τηλ. 2310 640690

www.dakis.gr

Ταξίδι στο όνειρο

-Καληνύχτα Άννα, εύχεται γλυκά στην κόρη της, η κυρία Λένα και της δίνει ένα φιλί.

-Καληνύχτα μαμά, της είπε η Άννα και αμέσως τα φώτα έσβησαν. Η κυρία Λένα έκλεισε απαλά την πόρτα πίσω της. Τίποτα δεν ακούγεται τώρα, στο μικρό δωμάτιο, του εννιάχρονου κοριτσιού. Απόλυτη σιγή, απλώνεται παντού και η μικρή αποκοιμιέται βαθιά..

-Ξύπνα Άννα, σε πήρε ο ύπνος, πάνω στο δέντρο πάλι, ακούστηκε δυνατά η φωνή ενός αγοριού.

-Τί, πώς, έκανε ξαφνιασμένο το κορίτσι, ανοίγοντας τα μάτια της. Κοίταξε βιαστικά τριγύρω και η έκπληξή της κορυφώθηκε, όταν κατάλαβε πως πραγματικά βρισκόταν, πάνω σε ένα δέντρο. Από την σαστιμάρα της και με μια βιαστική κίνηση, έχασε την ισορροπία της και προσγειώθηκε απότομα, ευτυχώς γι’ αυτήν, σε έναν σωρό από άχυρα. Όταν συνήλθε αντίκρισε μπροστά της έναν νεαρό να την κοιτάει χασκογελώντας. Με το βλέμμα της αφού περιεργάστηκε το περιβάλλον γύρω της, επικεντρώθηκε στο αγόρι, το οποίο συνέχιζε να γελάει, προφανώς με το πάθημά της. Το εξέτασε προσεκτικά και ανασηκώθηκε, σίγουρη πως δεν το είχε ξαναδεί από κάπου. Στάθηκε μπροστά του με θυμό, ενώ από μέσα της αναρωτιόταν, το πώς βρέθηκε σε αυτό το μέρος και συγκεκριμένα πάνω στο δέντρο.

-Είσαι καλά, αγόρι μου; Που το βρίσκεις το αστέιο;

-Επειδή το παθαίνεις αυτό συχνά, Άννα... αλλά μην εξάπτεσαι...

-Πώς να μην... μισό λεπτό. Πώς ξέρεις το όνομά μου;

-Α, καλά... νομίζω πως σήμερα σε πείραξε ο ήλιος στο κεφάλι. Βέβαια μπορεί και να φταίει που σε τρόμαξα και είχες αυτήν την άτσαλη πτώση από το δέντρο.

- Μα δεν έχω ιδέα για το που βρίσκομαι και...

-Α!... άκου γρήγορα. Εδώ είναι η «Ονειρούπολη» και εμείς τώρα είμαστε στο λιβάδι των γιγαντιαίων φυτών, του κυρίου Κάμπια, μ’ αρέσει που αναρωτιέσαι κιόλας. Αλλά πάντα έτσι κάνεις Άννα. Αποκοιμιέσαι, ξυπνάς και μετά ρωτάς που είμαστε. Κουνήσου, αργήσαμε στην δουλειά! Τότε της πιάνει το χέρι και αρχίζει να τρέχει με βιάση.

–Μα..., κι απορημένη η μικρή δεν πρόφτασε να ορθώσει άλλη λέξη.

-Στην δουλειά...α...α, είπε ο νεαρός, χωρίς να σταματήσει και ένιωσε μαζί με εκείνη να κατακυλάει η φωνή του στην κατηφόρα. Όσο τρέχανε το αγόρι της εξήγησε στα γρήγορα την δουλειά που είχανε. Μετά από αρκετή ώρα, φτάσανε σε ένα μεγάλο χρυσό κτίριο με επιβλητικό θόλο.
-Τα έχω χαμένα... μα ποιος είσαι;

-Ο μικρός πρίγκιπας, είπε απλά το ξανθό αγόρι. Μπήκανε μέσα, στην κεντρική αίθουσα του κτιρίου. Εκεί πέρα υπήρχαν υπολογιστές τελευταίας τεχνολογίας που συνδέονταν σε ένα εξειδικευμένο κέντρο ελέγχου, το οποίο έλεγχε την πορεία των παραμυθιών. Το κορίτσι χάζεψε.

-Άς δούμε αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα, πρότεινε ο μικρός πρίγκιπας. Η Άννα τον ακολούθησε. Πήγαν και στάθηκαν μπροστά από την τρισδιάστατη οθόνη. Ο νεαρός της έδωσε ένα μαύρο tablet.

-Ελπίζω να θυμάσαι πως δουλεύει, την κοίταξε με ελπίδα.

Του έγνεψε αρνητικά. Στα γρήγορα της εξήγησε, τον τρόπο λειτουργίας του, (tablet) κι έπειτα στρώθηκαν στην δουλειά.

-Ανοίξε την κάμερα, στο παραμύθι της: «Κοκκινοσκουφίτσας», είπε ο πρίγκιπας. Η Άννα πληκτρολόγησε τον κωδικό και στην μεγάλη, τρισδιάστατη οθόνη εμφανίστηκε το δάσος. Αντί όμως να δουν τον λύκο και την Κοκκινοσκουφίτσα, αντίκρισαν την Αλίκη (από την χώρα των θαυμάτων) να φωνάζει.
-Με ακούει κανείς! Χάθηκα!

-Τι δουλειά έχει εκεί η Αλίκη, αναρωτήθηκε η Άννα. Και που είναι η Κοκκινοσκουφίτσα και ο κακός λύκος;

-Σύμφωνα με αυτό το ρολόι, έπρεπε να είναι εδώ, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Πάνε στο σπίτι της γιαγιάς, μήπως τους βρούμε.

Η νεαρή, άλλαξε κάμερα και στην οθόνη εμφανίστηκε το σπίτι. Εκεί μια δευτερη έκπληξη έκανε την εμφάνισή της. Αντί για τους δύο αγνοούμενους, βρήκαν την γιαγιά να πίνει τσάι, παρέα με τα τρία γουρουνάκια.

-Δεν ξέρω γιατί σας κυνήγησε ο λύκος μέχρι εδώ, αλλά χαίρομαι που έχω παρέα, έκανε χαμογελώντας η γιαγιά.

-Ευχαριστούμε για την φιλοξενία, είπε ένα γουρουνάκι. Το τσάι είναι υπέροχο, πρόσθεσε.

-Αυτό δεν είναι καθόλου καλό, μονολόγησε ο πρίγκιπας. Κάποιος μπέρδεψε το παραμύθι της Κοκκινοσκουφίτσας, συμπλήρωσε.

-Φοβάμαι πως υπάρχουν κι άλλα, είπε διστακτικά η Άννα.

-Άς το ανακαλύψουμε, είπε το αγόρι.

Τα δύο παιδιά άρχισαν να ψάχνουν ένα-ένα τα παραμύθια. Η βλάβη παρουσιάστηκε στις ιστορίες, που είχαν μέσα τον κακό λύκο. Για κάποιο λόγο ο λύκος επαναστάτησε, και έφερε αναστάτωση και πανικό, μπερδεύοντας τα παραμύθια. Έτσι η κοκκινοσκουφίτσα βρέθηκε στην χώρα του Πήτερ-Παν, αιχμάλωτη των πειρατών. Τα 7 κασικάρικια διασκορπίστηκαν στις 5 ηπείρους, ενώ ο Πέτρος αναγκάστηκε να δουλέψει ως θηριοδαμαστής σε τσίρκο μήπως και φρονιμέψει τον λύκο. Του κακού όμως. Εκείνος το έσκασε.

-Δεν έχω ξανά δει κάτι τέτοιο, έκανε έκπληκτος ο νεαρός.

-Για ποιο λόγο να κάνει κάτι τέτοιο ο λύκος, απόρησε το κορίτσι.

-Ιδέα δεν έχω, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Πρέπει να τον βρούμε, δήλωσε αποφασιστικά. Με βιασύνη τον αναζήτησαν σε όλα τα παραμύθια. Ωσπου εντοπίστηκε. Έκανε σκι σε ένα βουνό από σαντιγί.

-Πάμε, είπε το αγόρι. Έχω έναν παρκαρισμένο κομήτη έξω.

Σε λίγο βρίσκονταν πάνω από την «Ονειροχώρα», να διασχίζουν τον ουρανό και να σκίζουν τον άνεμο. Προσγειώθηκαν απαλά, πάνω στα γκλασαρισμένα και καλυμμένα βουνά από σαντιγί. Ο πρίγκιπας, έβγαλε στα γρήγορα τη γλώσσα του και έγλυψε με ευχαρίστηση...

-Ο λύκος, φώναξε η Άννα και τον πλησίασαν.

-Γιατί το έκανες αυτό, τον ρώτησαν ταυτόχρονα.

-Επειδή με λέτε συνέχεια κακό, τους εξήγησε. Δεν είναι δίκαιο να με βάζετε να σκορπώ τον τρόμο στα παραμύθια και στο τέλος να τιμωρούμαι άσχημα, για τις «κακές» μου πράξεις, διαμαρτυρήθηκε έντονα. Θέλω να είμαι καλός.

-Χμ..., έκανε σκεπτικό το αγόρι. Δεν ξέρω κανένα παραμύθι που ο λύκος να είναι καλός, είπε. -Τότε δεν πρόκειται να ξαναπαίξω σε παραμύθι , πείσμωσε.

-Σταθείτε, παρενέβη η Άννα. Εγώ γνωρίζω τρεις ιστορίες, χτύπησε θριαμβευτικά τα χέρια της. -Αλήθεια, την κοίταξε με ελπίδα ο λύκος. Ποιες είναι;

-«Τα τρία μικρά λυκάκια», «Ο λύκος ξαναγύρισε» και το «Να ‘μαι ξανά».

-Υπέροχα, αναφώνησε ο λύκος. Και είμαι εκεί ο καλός;

-Φυσικά, είπε η Άννα.

-Ποιοι είναι οι συγγραφείς τους;
-Ο Ευγένιος Τριβιζάς και ο de Pennart Geoffroy.

-Τέλεια, χαμογέλασε. Θα τους επισκεφτώ στα σίγουρα! Σε κάποιο όνειρό τους... να τους ευχαριστήσω. Και εσένα Άννα ευχαριστώ. Αλλά ήρθε η ώρα να ξυπνήσεις.

-Πώς;! Αναφώνησε και έπεσε από το κρεβάτι.

Το μόνο που θυμόταν πια ήταν το «μπαμ» που ακούστηκε. Ασυναίσθητα έτριψε με το χέρι, το πονεμένο της κεφάλι...

Ελισάβετ Γερασίμου

ΣΕ ΕΝΑ ΕΡΗΜΟ ΠΑΓΚΑΚΙ

Μέσα στο λιγοστό φως της νύχτας, στον άνεμο που φυσάει μανιασμένα και παρασέρνει τα πάντα στο πέρασμά του, στα έρημα μαγαζιά που τώρα πια έχουν κλείσει και στην απέραντη σιωπή που βασιλεύει σαν ο κόσμος να είναι έρημος, στέκεται ένας άντρας. Τα σύννεφα έχουν καλύψει το μισοφέγγαρο κι έτσι δεν φαίνεται το πρόσωπό του. Κοιτάζει γύρω του και χωρίς να δει κανέναν, διασχίζει με μικρά, γρήγορα βήματα το δρόμο και κάθεται σε ένα ξεφτισμένο, άχρωμο παγκάκι. Τα βήματά του ηχούν αφύσικα δυνατά στη σιωπή. Ηχούν σχεδόν λυπημένα, απογοητευμένα ή ίσως θυμωμένα. Καθώς τα σύννεφα παραμερίζουν και αφήνουν το φεγγάρι να φωτίσει έστω και λίγο, διακρίνονται τα ρούχα του. Είναι κουρελιασμένα. Η μπλούζα του είναι σκισμένη σε πολλά σημεία, κυρίως στο στήθος, το παντελόνι του κι αυτό το ίδιο ενώ τα παπούτσια έχουν ξεσκιστεί στη μύτη. Τα γάντια του είναι σκισμένα κι αυτά, μόνο ο σκούφος του φαίνεται να είναι εντάξει. Το κρύο είναι ασύλληπτο. Και σαν ο άνεμος να διαβάξει αυτή τη σκέψη αρχίζει να φυσά πιο δυνατά. Τα σκυλιά αρχίζουν να αλυχτούν δυνατά. Πιο πέρα μια πινακίδα τρίζει επικίνδυνα. Ίσως πέσει. Ξαφνικά ένας τρομακτικός κρότος από κάποιο βαρύ αντικείμενο ηχεί. Ο θόρυβος σαν να τον κοροϊδεύει για την κατάνια του. Ο άντρας φαίνεται ανεπιγρέαστος από όλα αυτά. Αφού ψαχουλεύει στην τσέπη του, βγάζει μερικά βρώμικα χαρτιά κι ένα μικρό μολύβι. Αφού ψάχνει λίγο ακόμα, βγάζει ένα μικρό φακό. Τον ανοίγει, αλλά η λάμψη του δεν είναι πολύ δυνατή. Τρεμποπαίζει. Φαίνεται πως θα σβήσει σε λίγο. Δεν έχει πολύ χρόνο. Παρόλο που τρέμει από το κρύο και το χέρι του δεν είναι σταθερό, αρχίζει να γράφει. Όταν η νύχτα πέφτει τα πάντα μοιάζουν απειλητικά. Ταυτόχρονα όμως παίρνουν μια αφύσικη, ευχάριστη πολλές φορές, χροιά. Ίδανική ώρα για να κοιτάξεις τα αστέρια παρέα με το κορίτσι σου ή να δεις μια ωραία ταινία στη ζεστασιά του σπιτιού σου. Αυτά όμως δεν ισχύουν για μένα. Εγώ πρέπει να βρω ένα μέρος να κοιμηθώ για να μην παγώσω. Πρέπει να φυλαχτώ από αλήτες, κλέφτες, δολοφόνους. Πρέπει να σκεφτώ τι θα κάνω την άλλη μέρα για να τα βγάλω πέρα. Κι όταν περάσει η νύχτα αυτή, έρχεται η επόμενη. Και ξανά από την αρχή. Δεν στάθηκα τυχερός στη ζωή μου, καθόλου. Με εκμεταλλεύτηκαν, με πούλησαν και με πέταξαν σαν σκουπίδι. Στο μεγαλύτερο βαθμό βέβαια φταίω εγώ, κι αυτό δεν το αρνούμαι, που ήμουν τόσο αφελής. Θα ήμουν ανόητος αν το αρνιόμουν. Ίσως όμως φταίτε κι εσείς λίγο. Όχι; Σκεφτείτε το λίγο. Πόσες φορές δεν δείξατε συμπόνια σε έναν άνθρωπο; Πόσες φορές δεν του δώσατε λίγα χρήματα; Πόσες φορές εκμεταλλευτήκατε κάποιον; Πώς ξέρετε πως ένας από αυτούς δεν ήμουν κι εγώ; Δεν ρίχνω όμως όλη την ευθύνη πάνω σας, αλίμονο. Τα έκανα κι εγώ όλα αυτά, πολλές φορές μάλιστα. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σαν εμένα σε όλο τον κόσμο. Πάρα πολλοί. Κάθε δευτερόλεπτο που περνάει, κάθε στιγμή, άνθρωποι σαν εμένα υποφέρουν. Από πείνα, αρρώστιες, φτώχεια. Κι αυτά είναι μόνο μερικά. Εκατοντάδες άλλα φρικτά πράγματα συμβαίνουν κι αυτήν την στιγμή που διαβάζεις αυτά τα γράμματα. Πόλεμοι, φόνοι, ληστείες. Κι εκατοντάδες ακόμα. Δεν μπορείς να τα σταματήσεις. Μπορείς όμως να βοηθήσεις. Μπορείς να δωρίσεις λίγα χρήματα. Τρόφιμα, αγάπη, στέγη, ρούχα, στοργή, βοήθεια, χαρά. Όλα αυτά τα έχεις, πολλές φορές χωρίς καν να το ξέρεις δίπλα σου, συνέχεια. Κόψε ένα μικρό κομμάτι από όλα αυτά και δώστα. Σίγουρα θα μπορείς. Υπάρχει μια καλή πλευρά και μια κακή σε κάθε άνθρωπο. Συνήθως, ακόμα και χωρίς να το θέλουμε, επιλέγουμε την κακή. Ίσως γιατί για εμάς μας φαίνεται καλή. Δεν σκεφτόμαστε ποτέ τους άλλους. Απλά υπάρχουν. Όταν για παράδειγμα είσαι πλούσιος και δεν δίνεις δεκάρα για τον άλλον, θεωρείς ότι αυτή είναι η καλή πλευρά αφού κρατάς μια περιουσία στα χέρια σου και ζεις ευτυχισμένος, έχοντας ό,τι επιθυμείς. Δεν είναι έτσι όμως. Γιατί έρχεται πάντα μια στιγμή στη ζωή, δεν έχει σημασία πότε, που όλα πληρώνονται. Σε μένα έχει ήδη έρθει. Εσύ ίσως την προλάβεις. Και στο τέλος θα βρεις την πραγματική ευτυχία. Απλά δοκίμασε. Αυτά τα λόγια δεν αντιπροσωπεύουν μόνο εμένα. Αναφέρονται σε όλους τους δύσμοιρους ανθρώπους της γης. Το μέρος όμως είναι έρημο. Η μοναξιά βασανιστική. Το φεγγάρι έχει πλέον χαθεί μέσα στα πυκνά σύννεφα που φαίνονται σαν να με περιγελούν κοιτάζοντας με. Αργεί ακόμα το ξημέρωμα και η ζεστασιά του ήλιου. Κάθομαι μόνος μου σε ένα έρημο παγκάκι μέσα στο αφόρητο κρύο και περιμένω. Περιμένω τον ήλιο και τη ζεστασιά που θα φέρει κάνοντάς με να χαρώ λίγο. Αργεί όμως, αργεί πολύ και με τόσο κρύο δεν ξέρω αν θα βγάλω την νύχτα. Αύριο πρέπει να ζητιανέψω πάλι καθώς τα φιλά που έχω τελειώνουν. Πρέπει να ψάξω για άλλα ρούχα γιατί αυτά δεν κρατάνε το κρύο πλέον. Δεν πρέπει να το βάλω κάτω όμως. Θα συνεχίσω να παλεύω. Και πιστεύω πως κάποια μέρα θα δικαιωθώ. Έχω πληρώσει για αυτά που έκανα και θα ευτυχίσω. Κάποια μέρα, δεν έχει σημασία. Κάποια μέρα. Το κρύο όμως είναι πλέον ανυπόφορο. Ο αέρας γίνεται ακόμα πιο δυνατός. Τα αντικείμενα πετάνε πέρα δώθε με απίστευτη δύναμη. Οι σελίδες τελειώνουν. Και το φως του φακού έχει πλέον σχεδόν σβήσει. Βάζω μια μεγάλη πέτρα πάνω στο γράμμα για να μην χαθεί από τον αέρα και φεύγω. Πρέπει να βρω γρήγορα ένα μέρος να κοιμηθώ...

Ανέστης Τομπάζης

Ο πρίγκιπας και ο φτωχός

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Mark Twain/Μαρκ Τουέιν

Μια φθινοπωρινή μέρα, γεννήθηκαν δύο αγόρια στο Λονδίνο, με μια ομοιότητα, αλλά και με μια διαφορά: Έμοιαζαν σαν δίδυμα αδέρφια αλλά είχαν τόσο διαφορετική ζωή. Ο ένας, ο Εδουάρδος Τιδόρ, ήταν πλούσιος, ενώ ο Τομ Κάντι ήταν φτωχός. Ο Εδουάρδος ήταν ο πρίγκιπας της Αγγλίας, ενώ ο Τομ ήταν πάμφτωχος και βασανισμένος από τον πατέρα και τη γιαγιά του. Μια μέρα όμως έγινε κάτι το αναπάντεχο: άλλαξαν ζωές. Έγινε ο Τομ πρίγκιπας και ο Εδουάρδος φτωχός, μυστικά χωρίς κανείς να γνωρίζει τίποτα. Ο Τομ, παρ' όλες τις υποχρεώσεις που είχε ως πρίγκιπας, έδειχνε να του αρέσει η βασιλική ζωή. Αντιθέτως, ο Εδουάρδος ήταν δυστυχισμένος αλλά και οργισμένος με τη δυστυχία του λαού. Κανείς δεν πίστευε ότι αυτός είναι ο πρίγκιπας και όλοι τον περνούσαν για τρελό, εκτός από τον Μάιλς Χέντον ο οποίος έγινε πολύ καλός του φίλος. Στο παλάτι όταν ο πατέρας του Εδουάρδου πέθανε, έπρεπε να στεφθεί ο Τομ βασιλιάς. Την ημέρα που ανέβηκε στο θρόνο του, μπήκε στο παλάτι ο Εδουάρδος και φώναξε πως εκείνος είναι ο πραγματικός βασιλιάς. Κανείς δεν τον πίστεψε μέχρι που τον υπέβαλαν σε μια δοκιμασία και αποδείχτηκε τελικά πως είχε δίκιο. Ο Εδουάρδος άσκησε τα καθήκοντά του ως βασιλιάς προσπαθώντας να είναι όσο πιο δίκαιος γίνεται. Βέβαια και ο Τομ καθώς και ο Μάιλς απέκτησαν χρήματα και μια ευτυχισμένη ζωή.

Μαρία Νυμφοπούλου

Μικρές κυρίες

Η Louisa May Alcott παρουσιάζει την ιστορία της οικογενείας της κατά την διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Αρχικά μας γνωρίζει την οικογένεια της αλλά και μας δείχνει τα πρώτα Χριστούγεννα χωρίς τον πατέρα της. Έπειτα, μας διηγείται την γνωριμία της με τον Λόρι αλλά και διάφορα καθημερινά περιστατικά όπως οι τσακωμοί ανάμεσα στα κορίτσια. Παράλληλα επισημαίνει τη θλίψη των κοριτσιών για την ξαφνική αρρώστια του πατέρα τους. Η συγγραφέας τονίζει την προσπάθεια των κοριτσιών να ανταπεξέλθουν στις δυσκολίες χωρίς την μητέρα τους, η οποία φεύγει ώστε να είναι στο πλευρό του άνδρα της. Τέλος, η συγγραφέας του κείμενου καταλήγει σε ένα χαρούμενο τέλος, καθώς ο πατέρας γίνεται καλά και γυρνάει σπίτι παραμονές Χριστουγέννων. Οι "Μικρές Κυρίες" είναι ένα καταπληκτικό βιβλίο με βαθύ νόημα. Προσπαθεί να περάσει το μήνυμά της αισιοδοξίας μέσα από μία πολύ ευχάριστη ιστορία. Τα τέσσερα κορίτσια αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες ενωμένες έχοντας αγάπη και στο τέλος όλα πάνε καλά. Οι ωραία αφηγούμενες σκηνές, οι χιουμοριστικοί διάλογοι και οι συναισθηματικοί μονόλογοι σε ταξιδεύουν σε ένα άλλο περιβάλλον, σε μια άλλη εποχή. Μια εποχή που οι άνθρωποι δεν είναι τόσο σκληροί.

Ιφιγένεια Κουτσουρνά

Η ερημιά του Νοσφυστή

Η ταινία αποτελεί τη 2η από την τριλογία της σειράς χόμπιτ. Η υπόθεσή της και γενικότερα ολόκληρη η ταινία είναι φαντασμαγορική. Όλα αυτά τα ηχητικά εφέ και η εικόνα των τοπίων και των ηρώων είναι περιεργή και τρομακτική, αλλά ταυτόχρονα σου δημιουργεί την αίσθηση της αγωνίας και του θαυμασμού, για το πόση δουλειά έχουν ρίξει όλοι οι άνθρωποι της ταινίας (σκηνοθέτες, ηχολήπτες, παραγωγοί, ηθοποιοί, μακιγιέζ κ.ά.). Ολόκληρη η ομάδα των ηθοποιών αποτελείται από πέντε βασικούς ηθοποιούς-ρόλους-ήρωες οι οποίοι είναι το Χόμπιτ (ο Μπίλμπο Μπάγκινς), ο μάγος Γκάνταλφ, ο αρχηγός των Νάνων (θόριν ή 'Αρχοντας κάτω από το βουνό'), ο Αρχοντας των Ορκ (ο Άξογκ ο πυρπολητής), ο Θιόντορ ο οποίος είναι ο βασιλιάς των ξωτικών. Στην ταινία αυτή ο Μπίλμπο και οι Νάνοι προσπαθούν να φτάσουν στο Βασίλειο των Νάνων, το οποίο καταστράφηκε από έναν δράκο που λατρεύει το χρυσάφι και βρίσκεται μαζί με όλο το χρυσό του βασιλείου κάτω από το βουνό. Τελικά τα καταφέρνουν με τη βοήθεια ενός κατοίκου της γαλάζιας λίμνης. Όμως ο Μπίλμπο έχει να περάσει ένα ακόμα εμπόδιο: πρέπει να πάρει το γαλάζιο διαμάντι του θόριν χωρίς όμως να ξυπνήσει τον Δράκο. Και δεν είναι μόνο αυτό, πρέπει να το βρει ανάμεσα από άπειρα χρυσαφικά και κοσμήματα. Κατά την προσπάθειά του να το βρει ξυπνάει τον Δράκο, ο οποίος κουνώντας την ουρά του αποκαλύπτει το διαμάντι. Όμως ο δράκος κατά τη συνομιλία του με τον Μπίλμπο αισιανθάνεται τις προθέσεις του, τον κυνηγάει αλλά με μία αποκάλυψη του Μπίλμπο ο δράκος φεύγει για να καταστρέψει τους κατοίκους της γαλάζιας λίμνης τους οποίους συμπαθούν οι Νάνοι. Όμως η ιστορία δεν τελειώνει εκεί...

Μπάρμπας Νίκος

Οι περιπέτειες του νεαρού Σέρλοκ Χολμς

No 1: Νέφος Θανάτου

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Άντριου Λέιν ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ: Μεταίχιμο

Νομίζετε ότι γνωρίζετε τον Σέρλοκ Χόλμς; Κάνετε λάθος. Αυτό το βιβλίο σηματοδοτεί την έναρξη μιας σειράς που ρίχνει φως στα εφηβικά χρόνια του διάσημου ντεντέκτιβ. Σίγουρα θα αναρωτιέστε για την εφηβική του ζωή. Πάντως να ξέρετε ότι η ζωή του μικρού ήρωα είναι πολύ διαφορετική από τη δικιά μας. Σε αυτό το βιβλίο, ο Σέρλοκ ανακαλύπτει ένα πτώμα καλυμμένο με διογκωμένες φλύκταινες. Κατόπιν παίρνει ένα δείγμα και το πάει στους ειδικούς για να μάθει περισσότερα. Μετά, αφού έχει ερευνήσει περισσότερο την κατάσταση, διαπιστώνει πως αυτό το πράγμα θέτει σε κίνδυνο το μέλλον ολόκληρης της Βρετανίας! Ο μικρός ντεντέκτιβ, σε συνεργασία με τον μέντορά του, Κρόου και τον φίλο του Μάθιου θα προσπαθήσουν να ξεσκεπάσουν το μυστήριο αυτής της φρικτής πλεκτάνης. Θα τα καταφέρουν άραγε; Το βιβλίο είναι πολύ ωραίο κυρίως επειδή, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί διάφορες τεχνικές για να σε κρατήσει σε αγωνία. Επίσης είναι καλό και από λογοτεχνικής άποψης καθώς περιέχει πολλά όμορφα επίθετα, φράσεις που εμπλουτίζουν το βιβλίο.

Παύλος Καλώνης

Στις 5/12/2013 πληροφορηθήκαμε τη νίκη μας στον 1ο Πανελλήνιο Αντικαπνιστικό Μαθητικό Διαγωνισμό. Η Δέσποινα Μπάρμπτα, Ντουμάνη Ευτυχία, Πουλάκη Μαρία, Μανουσάκης Στέλιος και Γρηγοριάδης Δημήτρης φέρανε το 2ο βραβείο στο σχολείο μας με το τραγούδι 'kill ya', του οποίου η σύνθεση (στίχοι-μουσική) ήταν των παιδιών. Έτσι 2 από τα μέρη του συγκροτήματος πραγματοποίησαν ένα ταξίδι στην Αθήνα με σκοπό να παρευρεθούν στη βράβευση στο υπουργείο υγείας. Αργότερα έγινε και μία επίσκεψη στον ραδιοφωνικό σταθμό Ράδιο Θεσσαλονίκη 'ερωτικός' όπου παίχτηκε το τραγούδι και γίνανε κάποιες συζητήσεις σχετικά με το θέμα.

Πουλάκη Μαρία

Νινέτ

Στην Κωνσταντινούπολη, στις 2 Αυγούστου 1911, ακούστηκε το πρώτο κλάμα της Νινέτ, στο σπίτι της Έμμας και του Σωκράτη Σαριβαξεβάνη. Η νεογέννητη Νινέτ ήταν το πρώτο παιδί του ζευγαριού. Ένα μήνα θα ζήσει η Νινέτ σε αυτό το σπίτι, μιας και όλη η οικογένεια θα μετακομίσει στην Οδησό, όπου ο Σωκράτης έχει διοριστεί καθηγητής γαλλικών, στην Εμπορική Σχολή της πόλης. Μέσα στο Μπέλλα Ρόσσια, το πλοίο που τους μετέφερε από την Κωνσταντινούπολη στην Οδησό, έχουν φορτώσει τα λιγοστά πράγματα τους, αλλά και τα πολυάριθμα όνειρα τους για το μέλλον. Εκεί κατάφεραν να πραγματοποιήσουν αρκετά, έως και την ημέρα αναχώρησής τους από την πόλη, το 1919, λόγω των πολιτικών αναταραχών που είχε προκαλέσει η ρωσική επανάσταση του 1917. Το ίδιο πλοίο που τους

έφερε στην Οδησό, το Μπέλλα Ρόσσια, τώρα θα τους πάρει μακριά από αυτήν, με προορισμό την Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη. Αμέσως μετά την άφιξη τους, φεύγουν για την Αθήνα, όπου θα προσπαθήσουν να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους. Το ίδιο πλοίο που τους έφερε στην Οδησό, το Μπέλλα Ρόσσια, τώρα θα τους πάρει μακριά από αυτήν, με προορισμό την Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη. Αμέσως μετά την άφιξη τους, φεύγουν για την Αθήνα, όπου θα προσπαθήσουν να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους. Βοηθός τους, στην προσπάθειά τους αυτή, ήταν η αδελφή του Σωκράτη που τους φιλοξένησε στο μικρό ημιυπόγειο διαμέρισμα της. Μια νέα ζωή κατάφεραν να δημιουργήσουν στην Αθήνα και απέκτησαν ακόμα δύο παιδιά, την Ειρήνη και τη Ζωή! Λίγο καιρό μετά την άφιξη της Ζωής, η Νινέτ φεύγει για τη Γαλλία, όπου φοιτήσει σε εσωτερική σε ένα κολλέγιο, στο Παρίσι. Στο ίδιο κολλέγιο είχε φοιτήσει η μητέρα της, αλλά και η γιαγιά της, από τη Σενεγάλη. Η Νινέτ μόλις τελείωσε το κολλέγιο, συνέχισε τις σπουδές της, για δύο χρόνια, στη Σχολή Ανώτατων Εκπαιδευτικών Σπουδών, από την οποία πήρε το δίπλωμα καθηγήτριας γαλλικών. Μαζί όμως με το δίπλωμα πήρε και μια πρόσκληση από τη γιαγιά της, για να πάει στη Σενεγάλη, την οποία και δέχτηκε! Έτσι λοιπόν από το Παρίσι, και αφού πέρασε από τη Μασσαλία, το Αλγέρι, την Ταγγέρη, την Καζαμπλάνκα και το Ντάκαρ, βρέθηκε στο Σαιν Λουί της Σενεγάλης, την αγαπημένη πατρίδα της μητέρας της. Όταν έγινε εικοσιμητέρα της, το χέρι της, στην Ελλάδα. Τελικά η Νινέτ παντρεύτηκε τον μπουλσέβικο Κόλια, έπειτα από πολλές περιπέτειες που οι δυο τους.

Μαρίνα Παναγιωτοπούλου

Στάσου στο ύψος μου!

Ο Σωκράτης κι ο Γιώργος βρίσκονται στους πρόποδες ενός μεγάλου βουνού ,στο ίδιο υψόμετρο και σε αντιδιαμετρικές θέσεις. Ας προσομοιώσουμε την κατάσταση και το βουνό με αυτή την γραμμική δυδιάστατη εικόνα.

Σκοπός τους είναι να συναντηθούν κάπου πάνω στο βουνό, όπου θα κατασκηνώσουν και θα μιλήσουν για τον νέο επαναστατικό τομέα, τα υπερρεαλιστικά Μαθηματικά. Θέλουν όμως να βρίσκονται κατά τη διάρκεια όλης της διαδρομής και οι δύο στο ίδιο ακριβώς υψόμετρο, ακόμη κι αν αυτό προϋποθέτει ίσως το πισωγύρισμα. Μπορούν να τα καταφέρουν πάντα; Ανεξαρτήτως του μεγέθους και της μορφολογίας του βουνού; Γράψτε έναν οποιονδήποτε φυσικό αριθμό. Ας πούμε τον 73399234665. Μετρήστε τον αριθμό των άρτιων και περιττών ψηφίων και τον αριθμό όλων των ψηφίων και γράψτε τους αριθμούς που βρίσκετε διαδοχικά. Έχουμε: 4711. Πάμε ξανά! 1 άρτιος, 3 περιττοί, 4 σύνολο. 134. Ξανά. 1 άρτιος, 2 περιττοί,...123. Ξανά! 123... 123. Δοκιμάστε με έναν οποιονδήποτε μεγάλο αριθμό. Πάντα καταλήγεις στο 123.

2. Ο Μήτσος κι ο Γιώργης ήταν φίλοι. Μια μέρα λέει ο Μήτσος στο Γιώργη -"Πας στοίχημα ένα ευρώ ότι αν μου δώσεις δύο ευρώ θα σου δώσω πίσω τρία;"

Ο Γιώργης το σκέφτεται λίγο και δέχεται. Δίνει στο Μήτσο 2 ευρώ. Ο Μήτσος λέει "Εχασα!" και του δίνει πίσω το ένα ευρώ ,τσεπώνοντας το άλλο. Από τότε ο Μήτσος έγινε πετυχημένος επιχειρηματίας ,ο Γιώργης αλκοολικός, και δεν είναι πια φίλοι.

3. Πώς μετατρέπουμε μίλια σε χιλιόμετρα; Με την ακολουθία Φιμπονάτσι! Κάθε όρος της ακολουθίας Φιμπονάτσι προκύπτει αν προσθέσουμε τους δύο προηγούμενους όρους: 0, 1, 1 ,2, 3, 5, 8, 13, 21,... 8 μίλια είναι 13 χιλιόμετρα. 13 μίλια είναι 21 χιλιόμετρα. Αυτό γίνεται επειδή οι δύο μονάδες έχουν μεταξύ τους τη "Χρυσή αναλογία" (φ) του "μέσου και άκρου λόγου". (με μια προσέγγιση του 0,5%)

4. Ο Φράνσις Γκάλτον ήταν μακρινός ξάδερφος του Δαρβίνου (ναι! του Κάρολου). Μια μέρα πήρε 3 ίδια τίμια νομίσματα και τα έστριψε. Είπε: " Αναγκαστικά τα 2 από τα 3 θα δείχνουν το ίδιο. (πφφ..σιγά τη σπουδαία ανακάλυψη...θα πείτε εύλογα. Άντε ντε! Και φανταστείτε ότι ένας Γερμανός με γαλλικό όνομα ο Πέτερ Γκουστάβ Λεζαίν Ντίριχλετ έκανε όνομα σε σπουδαίος μαθηματικός, γιατί κάθισε και απέδειξε λέει αυτό το πασιφανές πράγμα...) Αφού λοιπόν τα 2 από τα 3 ταιριάζουν , υπάρχει η ίδια πιθανότητα το τρίτο να έχει έρθει είτε κεφάλι είτε γράμματα. Σωστά; Σωστά! Άρα η πιθανότητα να ταιριάζουν και τα 3 είναι προφανώς 1/2. Σωστός ο Φράνσις!

Θα έλεγα κι άλλα, αλλά θυμήθηκα τον Ρέημοντ Σμάλιαν που έλεγε:

Υπάρχουν δύο κανόνες για την επιτυχία. Κανόνας πρώτος: Ποτέ μη λες,όλα όσα ξέρεις..."

- Ξέρω όλα τα τραγούδια με ονόματα. Όποιο όνομα και να μου πεις θα σου πω τραγούδι..
- Γιώργος...
- Να ζήσεις Γιώργο και χρόνια πολλά...

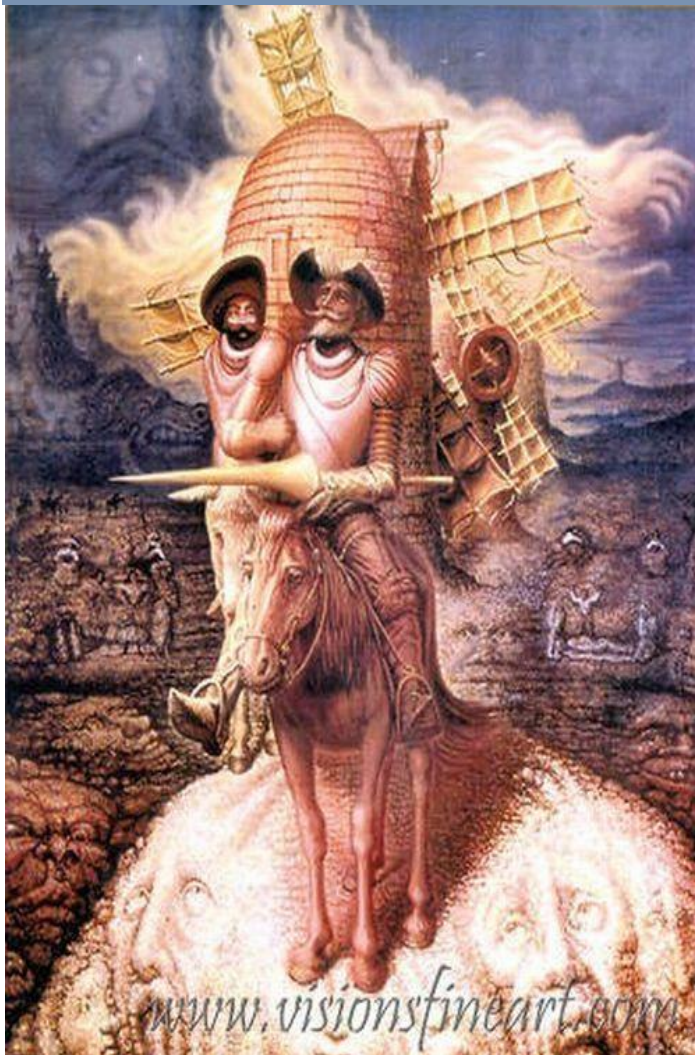

We ♥ Minions

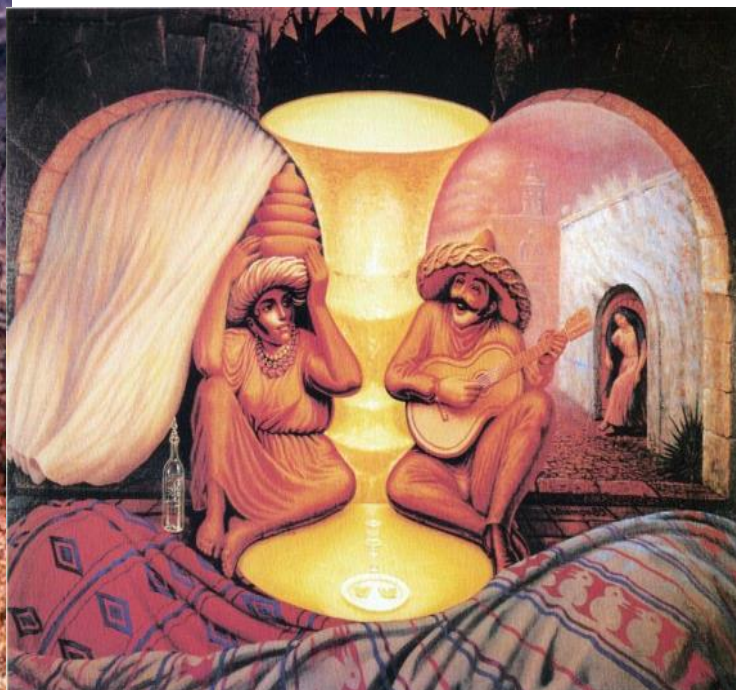
Ο Μεγάλος Χάνος αποφασίζει να υποβάλλει τους 88 σοφούς σε μια τελευταία δοκιμασία. Τους ανακοινώνει τα εξής: -"Θα σας βάλω σε κελιά και θα είσαστε απομονωμένοι μεταξύ σας. Κανείς δεν θα έρθει σε καμία επαφή με άλλον. Κάθε ώρα θα παίρνω έναν από εσάς, όποιον θέλω στην τύχη, και θα τον πηγαίνω σε εκείνο το σπιτάκι στη μέση της αυλής. Μέσα υπάρχει μία λάμπα κι ένας φρουρός που θα σας ελέγχει ώστε να μην αφήνετε κάποιο σημάδι/ μήνυμα και θα μεριμνά να αλλάζει τη λάμπα όταν καίγεται.

Οφθαλμαπάτες

Βρες όσα κρύβουν οι εικόνες

Αν πληκτρολογήσεις στην αναζήτηση του google τον αριθμό 241543903 και ύστερα πατήσεις το κουμπί για τις εικόνες θα αντικρίσεις κάτι που δεν το είχες φανταστεί!! Εκατομμύρια εικόνες με ανθρώπους που βάζουν το κεφάλι τους μέσα στην κατάψυξη θα εμφανιστούν στην οθόνη σου. Όλα ξεκίνησαν από τον David Horvitz ο οποίος ανέβασε μια τέτοια δική του φωτογραφία σε ένα από τα κοινωνικά εργαλεία του internet χρησιμοποιώντας ως περιγραφή το παραπάνω σύνολο αριθμών. Μετά από λίγες μέρες εμφανίζοντας στο διαδίκτυο το παρακάτω μήνυμα άρχισε να προτρέπει τους ανθρώπους να κάνουν το ίδιο. Το μήνυμα έλεγε: "Πάρε μια φωτογραφία του κεφαλιού σου μέσα στο ψυγείο. Ανέβασε αυτή τη φωτογραφία στο διαδίκτυο. Ονόμασε την 241543903. Η Ανταπόκριση των ανθρώπων σε αυτό το μήνυμα είναι φανερή!!

Φένια Κρίκη

Τρίτου ματιά

Από την αρχή του προγράμματος, μέχρι και λίγες μέρες πριν τυπωθεί η σχολική μας εφημερίδα, τα παιδιά που συμμετείχαμε δουλεύαμε ώρες ατελείωτες για να καταφέρουμε να βγάλουμε ένα καλό τελικό αποτέλεσμα. Ήμασαν.... παιδιά γεμάτα σκέψεις και ιδέες για τα άρθρα μας, έτοιμοι να αφήσουμε την φαντασία μας να καλπάζει. Οι μαθητές της Γ' τάξης αναλάβαμε και μία ακόμη δουλειά. Την αρχισυνταξία του τεύχους. Μαζί με τις υπεύθυνες καθηγήτριες του προγράμματος κα. Εμμανουηλίδου και κα. Σλαβούδη συγκεντρώσαμε άρθρα, φωτογραφίες, συνεντεύξεις, τις ποικίλες δράσεις του σχολείου μας και ό,τι άλλο θεωρήσαμε απαραίτητο για να μπει στην εφημερίδα μας, ώστε να βγει ένα ωραίο αποτέλεσμα. Εμείς είχαμε την πιο δύσκολη δουλειά, να στήσουμε το πολυπόθητο τεύχος. Δεν ήμασαν όμως μόνοι. Όλα τα παιδιά της Συντακτικής ομάδας, μας βοήθησαν. Κοπιάσαμε όλοι μαζί... Ο καθένας κάτι διαφορετικό αλλά ο στόχος κοινός. Και τώρα το τεύχος είναι έτοιμο. Η δουλειά μας τελείωσε. Το αφήνουμε στη δική σας κρίση να αξιολογήσετε.

Μαρία Ηλιάδου, Κατερίνα Σαμαρά

Energy solutions by...

ΗΛΙΑΚΑ

Ενεργειακές σόμπες & λέβητες PELLET

ΚΑΠΟΥΣΟΥΖΟΓΛΟΥ Χ. & ΣΙΑ Ο.Ε.
 Δελεφών 2β - Ηλιούπολη - Τ.Κ. 564 31 Θεσσαλονίκη
 Τηλ.: 2310 669239, 788601 - Fax: 2310 780768
 www.selko-eu.gr • e-mail: info@selko-eu.gr

Στα πλαίσια δράσης του Προγράμματος «Ενεργός Πολίτης – Βιώσιμη Πόλη» μαθητές της Α' Τάξης του 3ου Γυμνασίου Ωραιοκαστρου ανέλαβαν δράση για να ομορφύνουν το σχολείο τους. Έναν χώρο που αγαπούν και νοιάζονται καθώς περνούν εκεί πολλές ώρες κάθε μέρα, τόσο το πρωί όσο και το απόγευμα. Τα παιδιά με πολύ όρεξη έβαψαν και καθάρισαν μια παραμελημένη αίθουσα που λειτουργούσε ως αποθήκη, διαμορφώνοντάς την σε ένα ζεστό χώρο που θα φιλοξενήσει αρκετές «άστεγες» δράσεις του σχολείου μας. Στον αύλειο χώρο η ομάδα επαναχρωμάτισε τις γραμμές του γηπέδου μπάσκετ και οριοθέτησε το γήπεδο βόλεϊ. Συνθήματα σβήστηκαν από τους τοίχους και μια καλλιτεχνική παρέμβαση έγινε στις βρύσες της αυλής. Τα παιδιά καθάρισαν την αυλή, σκάλισαν τα δέντρα και φύτεψαν συμβολικά δυο ελιές. Η ομάδα όμως δε σταμάτησε τη δράση της στο σχολείο! Παρόλη την κόυρασή τους τα παιδιά συνέχισαν τις παρεμβάσεις τους και στο χώρο της Αγίας Παρασκευής μαζεύοντας τα σκουπίδια. Θέλουν να αλλάξουν ό,τι δεν τους αρέσει! Και αυτή είναι η επιτυχία του προγράμματος! Μικροί ενεργοί πολίτες αγαπούν την πόλη τους, επεμβαίνουν σε αυτήν και την κάνουν πιο όμορφη, πιο βιώσιμη.

Υπεύθυνες καθηγήτριες
 Γαρυφαλλιά Μουζούρη
 Έρνα Λαζαρίδου